Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

- պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
- ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

- **Share** — copy and redistribute the material in any medium or format
- **Adapt** — remix, transform, and build upon the material

Երեւանցու պատմութիւն ընդ ձեռ.

Ընծայ

Մաշտոցեան Մատենադարանին

Աշտարակ
17.6.80

Փարաջանեան

1738-ից մինչ 1745-ի դէպքեր
պատմած Զաքարիա Ե.
Տէր Աստուածատուր Ջուղի

[illegible]

Նորջանեի Մ

Հրեին Պա

Որպ անու

ծանն եւե

ցան ի քա

զվանկան

յաղագս

հեգելոյ

Տ

՚ի Տ

Պուա՛ Թի.
պի.
կի,
լ ցի.

Յան դի ման ե ղեն Թա գա ւորք
երկ րի, եւ իշ խանք ժո ղո վե ցան
՚ի մի ա սին վասն տեառն եւ վասն
օ ծե լոյ նո րա։
Խը զես ցուք ըզ կա պանս նո ցա և
ըն կես ցուք ՚ի մէնջ ըզ լուծ նո ցա։
Բը նա կեալն յեր կինս ծի ծա
ղես ցի ըզ նո քօք՝ եւ տէր ար հա
մար հես ցէ ըզ նո սա։
Յայն ժամ խօ սես ցի ընդ նո սա
բար կու թեամբ իւ րով՝ եւ սըրտ
մը տու թեամբ իւ րով խը ռո վե
ցուս ցէ ըզ նո սա։
Ես կա ցէշ թա գա ւոր ՚ի նը մա նէ
ի վե րայ լե րին Սի օ նի սըր բոյ նո րա
՚ի պատ մել ըզ հը րա մանս տեառն։
Տէր ա սաց ցիս որ դի իմ ես դու
եւ ես այ սօր ծը նայ ըզ քեզ։
Խընդ րեա յի նէն եւ տաց քեզ
ըզ հե թա նոսս ՚ի ժա ռան գու թիւն
եւ յիշ խա նու թիւն քեզ [illegible]
մի նայն ծա գս երկ րի։

Հով ու[illegible]ես ցես զնո սա գա ւա-
զա նաւ [illegible]եր կա թեաւ, եւ որ պէս
զա նօթ բըր տի փըշ րես ցես
զնո սա .

[illegible]րդ թա գա ւորք զայս 'ի միտ ա-
ռէք եւ խըր րա տե ցա րուք ա մե-
նե քեան որք դա տէք զեր կիր.
Ծա ռայ ե ցէք տեառն եր կիւ ղիւ
եւ ցըն ծա ցէք ա ռա ջի նո րա
դո ղու թեամբ .

Ըն կա լա րուք զխը րատ նո րա
գու ցէ բար կաս ցի տէր. եւ կոր ըն
չի ցիք 'ի ճա նա պար հաց ար դա
րու թեան .

Ի ժա մա նա կի յոր ժամ բոր բո
քես ցի բար կու թիւն նո րա.
Ե րա նի ա մե նե ցուն որք յու սա
ցեալ են 'ի տէր.

* Սաղմոս դաւթի. Գ.

Տ[illegible] բա զում ե ղեն նե ղիչք
[illegible]եւ բա զումք յա րեան
'ի վե րայ իմ.

Բա զումք ա սէ ին զանձ նէ իմ մէ,
թէ չիք փըր կու թիւն սո րա առ
աստ ուած իւր.
Այլ դու Տէր օգ նա կան իմ ես
փառք իմ եւ բարձ րա ցու ցիչ
գըլ խոյ ի մոյ.
Ձայ նիւ ի մով ես առ Տէր կար
դա ցի, եւ լը ւաւ ինձ ՚ի լեռ նէ
սըր բոյ իւր մէ.
Ես նըն ջե ցի եւ ՚ի քուն ե ղէ,
զար թեայ եւ Տէր ըն դու նօղ իմ է.
Ոչ եր կեայց ես ՚ի բի ւրա ւոր զօ
րաց նո ցա. որք շուր ջա նա կի պա
տեալ պա շա րեալ պա հէ ին զիս.
Ա րի Տէր եւ. փըր կեա զիս աստ ուած
իմ, զի դու հա րեր զա մե նե սեան
որք էին ըն դի մա թըշ նա մու թեամբ
՚ի տա րա պարտ ուց, եւ զա տա
մուն ս մե ղա ւո րաց փըշ րե ցես.
Տեառն է փըր կու թիւն ՚ի վե րայ
ժո ղո վըր դեան քո օր հնու[illegible]ն
քոյ.

* Սաղմոս դաւթի.

Դ.

կար դալ իմում լը ւար
ինձ աստուած ըստ արդա
րութեան. ի նեղութենէ
ինձ ան դորր ա րա րեր. ողոր մեա
ինձ եւ լուր ա ղօ թից իմոց.
Որ դիք մարդ կան մին չեւ յե՞րբ
էք խըս տա սիրտք՝ ըն դէ՞ր սի րէք
զը նան րու թիւն եւ խըն դրէք
զըս տու թիւն.
Ծա նի րուք՝ զի՞ ըս քան չե լի
ա րար տէր սըր բոյ իւ րում. եւ
տէր լը ւի ցէ ինձ 'ի կար դալ
ի մում առ նա.
Բար կա նայք եւ մի՛ մե ղան չէք.
զոր ինչ ա սէք 'ի սիր տս ձեր, յան
կո ղի նս ձեր զըղ ջա ցա րուք.
Մա տու ցէք պա տա րագս ար դա
րու[...]ն եւ յու սա ցա րուք 'ի տէր
Բա[...]ք ա սեն թէ ո՞ ցու ցցէ

մեզ

մեզ ըզ բա րու թիւն տ...ւն. նը
չա նե ցաւ առ մեզ լոյս ե րե սաց
քոց. եւ ե տուր ու րա խու թիւն
սըր տից մե րոց։
Ի պըտ ղոյ ցո րե նոյ գի նոյ եւ ձի
թոյ իւր եանց լը ցու ցեր ըզ նո սա։
Ի խա ղա ղու թե ամբ յայս եւ 'ի սոյն
նըն ջես ցուք եւ զար թի ցուք.
զի դու տէր մի այն ա ռան ձին
յու սով քով բը նա կե ցու ցեր
ըզ մեզ.

* Սաղմոս դաւթի. Ե

Զբա նից ի մոց ուն կըն դիր տէր.
եւ 'ի միտ առ զա ղա ղակ իմ։
Նա յեա 'ի ձայն ա ղօ թից ի մոց
թա գա ւոր իմ եւ աստ ուած իմ։
Զի առ քեզ ա ղա չեմ տէր ըն դ
ա ռա ւօտս լը ւի ցես ձայ նի իմ ում
ըն դ ա ռա ւօտս պատ րաս տ եղ ից
յան դի ման լի նիլ առ քեզ.
Զի ոչ ես դու աստ ուած կա մ...
նո րէ նու թիւն. եւ ոչ բը նա կ...

ա...

առ քեզ [illegible]չարք․ եւ անօրէնք մ'
բըռնապետացին առաջի աչաց քոց
Լուծեցէր զայնոսիկ ոյք փորձեն
զանօրէնութիւն․ կորուսանես
զամենեսեան ոյք խօսին
ըզ սուտ ։

Զայր արիւնահեղ եւ ըզնեն
գաւոր՝ պիղծ առնես դու տէր․
այլ ես ըստ բազում ողորմութեան
քում մըտից ՚ի տուն քո՝ եւ եր~
կիր պագից ՚ի տաճար սուրբ քո
երկիւղիւ քով․

Տէր առաջնորդեա՛ ինձ յարդա
րութեան քում․ վասն թըշնամեաց
իմոց ուղիղ արա առաջի իմ ըզ
ճանապարհս քո ․

Զի ոչ գոյ ՚ի բերանս նոցա
ճըշմարտութիւն, եւ սիրտք նոցա
նանրեալք են․

Որպէս գերեզման բաց են կո
[illegible] նոցա՝ եւ լեզուք իւրեանց
նենգաւորք եղեն․

Դա

Դա տե՛ ըզ նո սա Աս տո՛ւ ած՝ զի
անկ ցին ՚ի խոր հըր դոց սըր տից
իւ րեանց ըստ բա զում ամ բա րըշ
տու թեան նո ցա մեր ժե՛ ըզ նո սա
զի դառ նա ցու ցին ըզ քեզ։
Ու րախ լի ցին ա մե նե քեան որք
յու սա ցեալ են ՚ի քեզ. յա՛ ւի տեան
ցըն ծաս ցեն եւ բը նա կես ցես
դու ՚ի նո սա։
Պար ծես ցին ՚ի քեզ սի րե լիք
ան ուան քո՝ զի օրհ նես ցես դու
զար դարն Տէր. որ պէս զի նու
հա ճու թեամբ քով պը սա կե ցեր
ըզ նո սա։

* Սաղմոս Դաւթի. Զ.

Տէր՝ մի՛ սըրտ մը տու թեամբ քով
յան դի մա ներ զիս. եւ մի՛ բար
կու թեամբ քով խը րա տեր զիս։
Ո ղոր մեա՛ ինձ Տէր զի հի ւանդ եմ
ես՝ բը ժըշ կեա՛ զանձն իմ, զի խը
ռո վե ցան ոս կերք իմ։
Անձն իմ յոյժ խը ռո վե ց[...]
դու Տէր մին չեւ յե՛ [...]

Դարձ

Դարձ տէր եւ փրկեա՛ զանձն
իմ, կեցո՛ զիս տէր ըստ ողորմու-
թեան քում։

Զի ոչ ոք է որ ՚ի մահու յիշէ
ըզքեզ. կամ ՚ի դըժոխս խոստովան
առնիցի առ քեզ։

Վաստակեցայ ես ՚ի հեծութե-
ան իմում, լուացից զամենայն գիշեր
ըզ մահիճս իմ. եւ արտասուօք
իմովք զանկողինս իմ թացից.

Խըռովեցաւ ՚ի սըրտմըտութենէ
ական իմ. եւ մաշեցայ ես ՚ի վերայ
ամենայն թըշնամեաց իմոց

Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան
որք գործէք զանօրէնութիւն.

Լըւաւ տէր ձայնի լալոյ իմոյ
լըւաւ տէր աղօթից իմոց. եւ տէր
ըզխընդըրուածս իմ ընկալաւ,

Ամաչեսցեն եւ խըռովեսցին
յոյժ ամենայն թըշնամիք իմ.
Դը[...]ն յետս եւ ամաչեսցեն
յ[...]վաղակի եւ խըռովեսցին

Սաղմոս դաւթի. Է

Աստ ուած իմ 'ի քեզ յու
սա ցայ, փըր կեա զիս.
եւ յա մե նայն հա լած
չաց ի մոց ապ րե ցո զիս։
Գու ցէ եր բեք յա փըշ տա կի ցէ
որ պէս ա ռիւծ զանձն իմ. ոչ ոք
ի ցէ որ փըր կի ցէ. եւ ոչ այն,
որ ապ րե ցու ցա նի ցէ.
Տէր աստ ուած իմ, թէ ա րա րի
զայս եւ թէ ի ցեն ա նօ րէ նու
թիւնք 'ի ձեռս իմ։
Թէ հա տու ցի եր բեք այ նո ցիկ
ոյք հա տու ցին ինձ չար. ան կեայց
եւ ես 'ի թըշ նա մեաց ի մոց
ըն դու նայն.
Հա լա ծես ցէ ա պա թըշ նա մին
զանձն իմ, հաս ցէ եւ կո խես ցէ
յեր կիր ըզ կե անս իմ, եւ ը[illegible]առս
իմ 'ի հող բը նա կե ցուս ցէ։

Արի' տէր բար կու թեամբ քով`
եւ բարձր լեր 'ի ըս պա ռիլ
թըշ նա մեաց ի մոց.
Զար թիր տէր աստ ուած իմ 'ի
հը րա մանս քո. զոր պատ ուի րե ցեր
եւ ժո ղովք ժո ղո վըր դոց շուրջ
ե ղի ցին ըզ քեւ.
Վասն այս առ ընկ 'ի բար ձու նս
դարձ տէր. եւ տէր դա տէ ըզ
ժո ղո վուրդս իւր.
Դատ ա րա ինձ տէր ըստ ար դա
րու թեան ի մում եւ ըստ ան մե
ղու թեան ի մում որ յիս.
Կա տա րես ցին չա րիք ի վե րայ
մե ղա ւո րաց եւ յա ջո ղես ցես
դու ար դա րոյ.
Որ քըն նէ ըզ սիրտս եւ զե րի կա
մու նս աստ ուած ար դար. յի րա ւի
է օգ նու թիւն ինձ յաս տու ծոյ,
որ ապ րե ցու ցա նէ զայ նո սիկ,
ո[illegible] ու ղիղ են սըր տիւք.
Ա[illegible] ծ դա տա ւոր ար դար,

հը զօր եւ եր կայ նա միտ. որ ոչ
ա ծէ ըզ բար կու թի ւն իւր
զօր հա նա պազ:

Ա պա թէ ոչ դառ նայք առ նա՛
ըզ սուր իւր սըր եալ է եւ զա ղե ղն
իւր լա րեալ. եւ 'ի նը մա պատ
րաս տեալ է զա նօթս մա հու եւ
ըզ նետս իւր ա րե ցե րով քէ
գոր ծեալ:

Ա հա ւա սիկ երկ նեաց զա նօ րէ
նու թի ւն, յը ղա ցաւ ըզ ցա ւս
եւ ծը նաւ զա նի րա ւու թի ւն:

Գու բն զոր փո րեաց եւ պե ղեաց,
'ի նոյն անկ ցի 'ի խոր խո րատ,
զոր եւ գոր ծեաց:

Դարձ ցին ցաւք 'ի գը լուխ նո րա
եւ 'ի վե րայ գա գա թան նո րա
ա նօ րէ նու թի ւնք իւր իջ ցեն:

Խոս տո վան ե ղէց տեառն ըստ
ար դա րու թեան նո րա, եւ սաղ
մոս ա սա ցից ան ւան տեառն
բարձ րե լոյ:

* Սաղմոս փոքրիկն. Ը

Տէր տէր մեր զի ըս քան չե լի է
ա նուն քո, ՚ի վե րայ ա մե նայն
երկ րի.

Համ բար ձաւ մեծ վայ ել չու-
թիւն քո ՚ի վե րոյ քան զեր կինս.
՚ի բե րա նոյ ման կանց տը ղայ ոց
ըս տըն դեայց հաս տա տե ցեր
զօրհ նու թիւն.

Վասն թըշ նա մեաց քոց տէր՝ զի
եղծ ցի թըշ նա մին եւ հա կա-
ռա կորդն.

Տե սից զեր կինս՝ եւ ըզ գործս
մա տանց քոց ըզ լու սին եւ զաս
տեղս զորս դու հաս տա տե ցեր.

Զինչ է մարդ՝ զի յի շես դու ըզ նա,
կամ որ դի մար դոյ թէ այց ինչ
ա րաս ցես դու նը մա.

Փոքր ինչ խո նարհ ա րա րեր ըզ նա
քան ըզ հը րեշ տակս քո. փա ռօք
եւ պ[illegible]օք պը սա կե ցեր ըզ նա.

 եւ

եւ կա ցու ցեր ըզ նա ՝ի վե րայ
ա մե նայն ձե ռա կեր տաց քոց

Զա մե նայն ինչ հը նա զանդ ա-
րա րեր ՝ի ներ քոյ ո տից նո րա ·
ըզ խաշն եւ զար ջառ եւ զա մե-
նայն ինչ ·

Նա եւ զգե րե վայ րի, ըզ թըռ-
չունս երկ նից · ըզ ձըկունս ծո վու
որք շըր ջին ընդ շա ւիղս ծո վու ·
Տէր տէր մեր, զի՛ ըս քան չե լի է
ա նուն քո յա մե նայն երկ րի ·

* Սաղմոս դաւ՛թի · Թ ·

Խ ո հա ցայց ըզ քեն տէր բո-
լո րով սըր տիւ ի մով · պատ-
մե ցից զա մե նայն ըս քան-
չե լիս քո ·

Ու րա խ ե ղէց՝ եւ ցըն ծա ցայց
՝ի քեզ · սաղ մոս ա սա ցից ա նուան
տեառ նըդ բարձ րե [illegible]

՝Ի դառ նալ յե տս թըշ[illegible]եաց
ի մոց՝ տը կա րա ցին եւ կո րի ցեն
յե

2096

ե րե սաց քոց ·

Ա րա րեր ըզ դա տաս տանս իմ եւ զի րա ւունս · նըս տար յա թոռ դա տա ւոր ար դա րու թեան ·

Սաս տե ցեր 'ի հե թա նոսս՝ եւ կո րեաւ ամ պա րիշտն զա նուանս նո ցա ջըն ջե ցեր յա ւի տեանս յա ւի տե նից · եւ թըշ նա մոյն զէն պա կա սե ցաւ մինչ իս պառ ·

Զ քա ղաքս ա ւե րե ցեր եւ կո րեաւ յի շա տակ նո ցա ա ղա ղա կաւ

Աս տո ւած կայ եւ մը նայ յա ւի տեան պատ րաստ ա րար զա թոռ իւր 'ի դա տաս տա նի ·

Ի նքն դա տի զաշ խարհս ար դա րու թեամբ, եւ ըզ ժո ղո վուրդս իւր ուղ ղու թեամբ ·

Ե ղեւ տէր ա պա ւէն տը նան կի օգ նա կան 'ի նե ղու թեան 'ի դէպ ժա մա նա կի ·

Յու[illegible] ցին 'ի քեզ ա մե նե քեան որք [illegible] ճա նա չեն զա նուն քո, զի ոչ թո ղե ցեր

զայ

գայ նո սին՝ որք խընդ րեն ըզ քեզ տէր
Սաղ մոս ա սա ցէք տե առն որ բը
նա կեալ է ՚ի սի օն, պատ մե ցէք
՚ի հե թա նոսս ըզ գոր ծս նո րա
Ի խընդ րել զա րեան նո ցա՝ յի
շե աց. եւ ոչ մո ռա ցաւ տէր
զա զա ղակս տը նան կաց.
Ողոր մեա՛ ինձ տէր՝ եւ տես ըզ խո
նարհ հու թիւն իմ ՚ի թըշ նա մեաց
ի մոց. ո՛ր բարձր ա ռը նես զիս
՚ի դը րանց մա հու.
Որ պէս պատ մե ցից զա մե նայն
օրհ նու թիւնս քո ՚ի դը րունս
դըս տեր սի օնի. եւ ցըն ծա ցայց
՚ի փըր կու թեան քում.
Ընկ ղան հե թա նոսք յա պա կա
նու թեան իւ րեանց զոր ա րա րին.
եւ ո րո գայթ զոր թա քու ցին,
ան ցէ զոտս նո ցա.
Ծա նօ թի տէր առ նել ըզ դա տաս
տանս իւր, եւ ՚ի գոր ծըս ձե ռաց
իւ րեանց կա պե ցին մե ղա ւորք

Դարձ ցի՛ն մե ղա ւորք անդ րէն 'ի
դը ժո խս. ե՛ւ ա մե նայն հե թա
նոսք որք մո ռա ցան զաս տո՛ւած.
Զի ո՛չ իս պառ մո ռա նայ տէր
զաղ քատն. համ բե րու թի ւն տը
նան կաց մի՛ կո րի ցէ իս պառ.
Ա՛ րի տէր՝ ե՛ւ մի՛ զօ րաս ցի մարդ.
դա տես ցին հե թա նոսք ա ռա ջի
քո: Կա ցո՛ տէր ե՛ւ օ րէնս դիր 'ի
վե րայ նո ցա. ե՛ւ ծա նի ցեն հե
թա նոսք թէ մար դիկ են.
Ը՛ն դէ՞ր տէր կա ցեր 'ի հե ռա
տանէ ան տես ա րա րեր 'ի դէպ
նե ղու թեան ժա մա նա կի.
Յամ բար տա ւա նիլ ան պա րշ
տին այ րի աղ քատն. ար գել ցին
'ի խոր հուրդս իւ րեանց զոր ե՛ւ
խոր հե ցան.
Զի գո վի մե ղա ւորն 'ի ցանկու
թի ւն ան ձին իւ րոյ. որ զըր կէն
ե՛ւ նա գո վի.
Խոկ [illegible]ր բար կա ցոյց մե ղա ւորն

զաստ ուած · ըստ բա զում բար կու
թեան իւ րում թէ ոչ խնդ րի ·
Ոչ է աստ ուած ա ռա ջի ա չաց
նո րա · պըղ ծեն ճա նա պարհք
նո րա յա մե նայն ժամ ·
Բար ձեալ են ի րա ւունք յե րե
սաց նո րա · եւ 'ի վե րայ ա մե նայն
թըշ նա մեաց իւ րոց տի րես ցէ ·
Ա սաց 'ի սըր տի իւ րում թէ ոչ
սա սա նեց ցայց յազ գէ յազգ
ա ռանց չա րի ·
Ա նէ ծիւք եւ դա ռա նու թեամբ
եւ նեն գու թեամբ լի է բե րան
նո րա · եւ 'ի ներ քոյ լե զու ի նո րա
ցաւք եւ վաս տակք ·
Նըս տի դա րա նեալ ընդ մե ծա
մեծս 'ի գաղ տա նիս ըս պա նա նել
զան մեղն ·
Ա չք նո րա 'ի տը նան կըս հայ ին
դա րա նի 'ի գաղ տա նիս որ պէս ա ռիւծ
'ի մոր ւոջ իւ րում ·
Դա րա նի յա փըշ տա կել զաղ

քատն

քատն · յափշ տա կել զաղ քատն
եւ ձըգել ըզ նա·

Որոգայթ իւր խոնար հե ցուս ցէ
ըզ նա · խոնար հես ցի եւ անկ ցի
՚ի տի րել իւ րում ՚ի վե րայ
տը նան կաց·

Զի ա սաց ՚ի սըր տի իւ րում թէ
մո ռա ցաւ աստ ուած · դար ձոյց զե
րեսս իւր զի մի՛ տես ցէ իս պառ.

Արի տէր աստ ուած իմ · բարձր
ե ղի ցի ձեռն քո · եւ մի՛ մո ռա նար
ըզ տը նանկս ·

Ընդ էր բար կա ցոյց ան բա
րըշտն զաստ ուած · զի ա սաց ՚ի սըրտ
տի իւ րում թէ ոչ քըն նի·

Տե սա նես դու ըզ նա ՚ի ցաւս
եւ ՚ի սըր տըմ տու թիւնս հայ իս ·
՚ի քեզ թո ղեալ է աղ քատն եւ
որ բոյն դու ես օգ նա կան:

Խոր տա կես ցես բա զուկ մե ղա
ւո րին եւ չա րին · խնդ րես ցին
մեղք նո րա եւ նա մի՛ գըտ ցի·

Տէր

Տէր թագաւոր յաւիտեանս յա
ւիտենից. կորիցեն հեթանոսք
յերկրէ նորա ։

Ըզցանկութիւն տնանկաց լը
ւաւ Տէր. եւ ի պատրաստութիւն
սրտից նոցա հայեցաւ ունկն քո.

Դատ առնել որբոյն եւ տնանկի
զի մի եւս յաւելցի մարդ ի մեծա
բանել իւրում ի վերայ երեսաց
երկրի ։

* Սաղմոս դաւթի ։

Ժ.

Տէր յուսացայ. որ պէս
ասիցէք ցանձն իմ փո
փոխեաց ի լերինս որ պէս
ճնճղուկ.

Զի ահա մեղաւորք լարեցին
զաղեղունս իւրեանց՝ պատրաստ
արարին ըզնետս ի կապարճս
ձգել ընդ խաւար այնոցիկ որք
ուղիղ են սրտիւ.

Զի զոր դու շինեցեր նոքա աւե

 րե

րեւ ցին․ Հինգ այր դարն զե՛ա րար․
Տէր 'ի տա ճար սուրբ իւ րում.
տէր յեր կինս յա թոռ իւ րում.
Աչք նո րա 'ի աղ քատն կըս հայ ին․
եւ արտե ւա նունք նո րա քըն նեն
զոր դիս մարդ կան.
Տէր քըն նէ զար դարն եւ զամ բա
րիշտն․ որ սի րէ ըզ մեղս՝ ա տէ
զանձն իւր ։
Տե ղաս ցէ 'ի վե րայ մե ղա ւո րաց
որո գայթ․ հուր եւ ծըծ ումբ այս
մըր րըր րիկ բա ժին բա ժա կի նո ցա
Ար դար է տր եւ զար դա րու թիւն
սի րէ․ եւ զուղ ղու թիւն տե սանեն
ե րեսք նո րա ։

* Առաջնոյ փառքն․ ԺԱ․

Ապ րե ցո՛ զիս տէր զի նը ւաղ եաց
սուրբ․ նը ւա զե ցան ճըշ մար տու
թիւնք յոր դւոց 'ի մարդ կա նէ ․
Ու նայ ն[illegible] խօ սե ցաւ այր ընդ ընկե
րի իւ[illegible]րում․ շըր թամբք նեն գա ւո
րաց 'ի [illegible]ր տէ 'ի սիրտ խօ սե ցաւ.

Սա տա կէ տէր զա մե նայն շըր
թուն ս նեն գա ւոր ս · եւ՝ ըզ լե-
զուս մե ծա բանս։
Որք ա սա ցին ըզ լե զու մեր մե ծա
ա րաս ցուք շըր թունք մեր առ մեզ են
եւ՝ արդ մեր ո՛վ է տէր։
Վա սն տա ռա պա նաց աղ քա տի·
եւ՝ հե ծու թե ան տը նան կի այժմ
յա րե աց ա սէ տէր· ե դի ց ըզ փըր
կու թի ւն իմ եւ՝ հա մար ձա կե-
ցայց ՚ի նո սա·
Բանք տե առն են բանք սուրբք · որ պէս
զար ծաթ ըն տիր ըրե ալ եւ՝ փոր ձե ալ
յեր կըր է · սըր բե ալ եւ՝ պար զե ալ
եւ թըն պա տիկ ՚ի հո ղոյ։
Դու տէր պա հե ցեր ըզ մեզ եւ՝
ապ րե ցու ցեր ըզ մեզ յազ գէ յայս
մա նէ մին չեւ յա ՚ւի տե ան ·
Շուր ջա նա կի ան պա րիշտք շըր
ջին ըստ բարձ րու թե ան [illegible] ում ·
մե ծը ա րաս ցես դու [illegible] դիս
մարդ կան։ [illegible]

Մին

* Սաղմոս դաւթի. ԺԲ

Մ՛ին չեւ յերբ տէր մո ռա նաս
զիս իս պառ. մին չեւ յերբ դար
ձու ցա նես զե րեսս քո յի նէն.

Մ՛ին չեւ յերբ դը նեմ ըզ խոր-
հուրդս յանձն իմ. եւ ցաւք սըր տի
ի մոյ զա ւուրս.

Մ՛ին չեւ յերբ բարձ րա նայ Թըշ
նա մին 'ի վե րայ իմ. նայ եաց եւ լուր
ինձ տէր աս տուած իմ.

Լոյս տուր տէր աչաց ի մոց զի մի՛
եր բէք նըն ջե ցից 'ի մահ.

Մ՛ի՛ ա սաս ցէ Թըշ նա մին Թէ՝ յաղ
Թե ցի նը մա. կամ նե ղիչք իմ ցըն
ծաս ցեն Թէ ես սա սա նե ցայց.

Ես յո ղոր մու Թիւնս քո տէր յու սա
ցայ. ցըն ծաս ցէ սիրտ իմ 'ի փըր կու
Թեան քում. օրհ նե ցից ըզ տէր
ըզ բա րե րարն իմ.

Սաղմոս դաւթի. ԺԳ

Ա[illegible] ըզ գամն 'ի սըր տի իւ րում

Թէ

Թէ ոչ գոյ աստ ուած.

Ա. պա կա նե ցան եւ պըղ ծե ցան
յա նօ րէ նու թեան իւր եանց եւ ոչ
ոք է որ առ նէ ըզ քաղ ցրու թիւն.
Տէր յեր կը նից նայ ե ցաւ յա մե նայն
որ դիս մարդ կան տե սա նել թէ
ի ցէ ոք ի մաս տուն որ խըն դը րի ցէ
զաստ ուած.

Ա. մե նե քեան խո տո րե ցան ՚ի միա
սին եւ ան պի տա նա ցան.
Ո՛չ ոք է որ առ նէ ըզ քաղց րու
թիւն եւ ոչ ոք մին չեւ ՚ի մի.
Որ պէս ո՛չ ծա նի ցեն ա մե նե քեան
ո՛րք գոր ծեն զա նօ րէ նու թիւն.
Ոյք ու տէ ին ըզ ժո ղո վուրդ իմ
որ պէս կե րա կուր հա ցի. եւ առ
տէր ո՛չ կար դա ցին.
Անդ եր կի ցեն յեր կիւղ՝ ուր ոչ
ի ցէ եր կիւղ. զի տէր է յազգս
ար դա րոց.
Ըզ խոր հուրդ աղ քա տին յա մօթ
ա րա րէք. զի տէր է յոյս նո րա.
Ո

Ո տա ցէ ՚ի սի օ նէ ըզ փըր կու թիւ-
նըն իս րա յէ լի՛ ՚ի դը ր ձու ցա նել տե ա ռն
ըզ գե րու թիւն ժո ղո վըր դե ան
իւ րոյ. ցըն ծաս ցէ յա կոբ. եւ ու-
րախ ե ղի ցի իս րա յէլ:

Սաղմոս դաւթի. Ժ.Դ.

Տէր ով կաց ցէ ՚ի խո րա նի
քու մ կամ ով բը նա կես-
ցէ ՚ի լե ռան սուրբ քո.

Որ գը նայ ան բիծ գոր ծէ զար-
դա րու թիւն. եւ խօ սի ըզ ճըշ-
մար տու թիւն ՚ի սըր տի իւ րում.
Որ ոչ նեն գա ւոր եաց լեզ ուաւ
իւ րով. եւ չար ըն կե րի իւ րում
ոչ ա րար.
Նա խա տինս ՚ի մեր ձա ւո րաց նա
ոչ առ նու. ար հա մար հեալ է ա-
ռա ջի նո րա չա րա գործն.
Զեր կիւ զածս տե առն փա ռա ւոր

իւրմէ ձայնի աղօթից իմոց. եւ
աղաղակն իմ առաջի նորա մըտցէ
յականջըս նորա.
Խըռովեցաւ եւ դողաց երկիր
եւ հիմունք լերանց սասանեցան
եւ խըռովեցան. զի բարկացաւ
՚ի վերայ նոցա աստուած.
Ել ծուխ ՚ի բարկութենէ նորա.
եւ հուր յերեսաց նորա բորբո_
քեցաւ. եւ փայլատակունք հա_
տան ՚ի նմանէ.
Խոնարհեցոյց զերկինս եւ էջ.
եւ մէգ ՚ի ներքոյ ոտից նորա.
Ել ՚ի քերովբէս եւ թռեաւ.
սըլացաւ նա ՚ի թեւս հողմոց.
Եդ ըզխաւար ՚ի ծածկոյթ իւր
եւ շուրջ ըզնովաւ էին յարկք իւր
եւ խաւարային ջուրք մինչեւ
յամպս օդոց.
՚Ի փայլատակէ նորա առաջի
նոցա, ամպք անցուցին ըզկար
կուտ եւ ըզկայծակունս հու_

Որոտաց տէր յէրկնից՝ եւ՛ բարձրեալն ետ ըզձայն իւր 'ի կարկուտ եւ՛ 'ի կայծակունս հուր։

Առաքեաց ըզնետս իւր եւ՛ ցըրուեաց ըզնոսա․ յաճախեաց ըզփայլատակունս իւր, եւ՛ խըռովեցոյց ըզնոսա։

Երեւեցան աղբերք ջուրց, եւ՛ յայտնեցան հիմունք աշխարհի։

'Ի սաստ տէ քումմէ տէր եւ՛ 'ի շընչէ հոգւոյ բարկութեան քոյ։

Առաքեաց 'ի բարձանց եւ՛ ընկալաւ ըզիս․ ընկալաւ ըզիս 'ի ջուրց բազմաց։

Փըրկեսցէ ըզիս տէր 'ի թըշնամեաց իմոց հըզօրաց՝ եւ՛ յատելեաց իմոց զի հըզօրք էին քան ըզիս

Կանխեցին ինձ յաւուրս չարչարանաց իմոց, եւ եղեւ տէր հըզօրիչ իմ եւ՛ եհան ըզիս յանդորր․ փըրկեսցէ ըզիս տէր զի կամեցաւ ըզիս։

Հատուսցէ ինձ տէր ըստ անբըծու

ծու

ծու թն ի մում· ըստ սըր բու թն
ի մում հա տուս ցէ ինձ·

Ես պա հե ցից ըզ ճա նա պարհս
տե առն եւ ոչ ամ բա րըշ տե ցայց
յաս տու ծոյ իմ մէ·

Ա մե նայն ի րա ւունք նո րա ա֊
ռա ջի իմ են, եւ զար դա րու թիւն
իւր ոչ ի բա ցեայ ա րար յի նէն·

Ե ղէց եւ ես ան բիծ ըն դ նը մա
եւ ըզ գու շա ցայց յա նօ րէ նու
թե նէ իմ մէ·

Հա տուս ցէ ինձ տէր ըստ ար դա
րու թե ան ի մում· ըստ սըր բու թն
ձե ռաց ի մոց ա ռա ջի ա չաց ի մոց·

Ընդ սըր բոյն սուրբ ե ղի ցիս· ընդ
առն ան բը ծի՝ ան բիծ ե ղի ցիս
ընդ ըն տրե լոյն ըն տրե ալ ե ղի ցիս
եւ ըզ թիւ րսըն կոր ծա նես ցես։

Դու ըզ ժո ղո վուրդս խո նարհս
կե ցու ցա նես, եւ զաչս ամ բար տա
ւա նից դու խո նար հե ցու ցա նես

Դու լու սա ւոր առ նես ըզ ճըր րագ
իմ

իմ տէր աստ ւած իմ , լոյս ա րա
ինձ 'ի խա ւա րի.

Տէ՛ր փըր կե ցայց 'ի փոր ձու թե
նէ. աս տու ծով ի մով ան ցից ըն դ
պա րիս պըն.

Աստ ւած իմ ան բիծ են ճա նա_
պարհք քո. եւ՛ բանք տեառն ըն տ
րեալ են. եւ՛ ա պա ւէն ա մե նե_
ցուն որք յու սան 'ի նա.

Զի ով է աստ ւած բաց 'ի
տեառ նէ, կամ ով է աստ ւած՝
բաց յաս տու ծոյ մեր մէ.

Աստ ւած որ ըզ գե ցու ցեր ինձ
զօ րու թիւն, եւ՛ ե դեր յան բը
ծու թեան ըզ ճա նա պարհս իմ.

Հաս տա տե ցեր զոտս իմ որ պէս
զեղ ջեր ւոյ. եւ՛ 'ի վե րայ բար ձանց
կա ցու ցեր զիս.

Ու սու ցեր ըզ ձեռս իմ 'ի պա տե
րազմ. եւ՛ ա րա րեր ըզ բա զուկ իմ
որ պէս զա ղե ղըն հաստ. եւ՛ ե տուր
ինձ ըզ պաշտ պա նու թիւն փըր_
կու թեան քոյ.

Ա.Ջ քո ըն կա լաւ զիս եւ խը րատ
քո կանգ նեաց զիս իս պառ. եւ
խը րատ քո ու սուս ցէ զիս.

Ընդ ար ձա կե ցեր ըզ գը նացս իմ
'ի ըս տո րեւ իմ մէ. եւ ոչ տը կա րա
ցան շա ւիղք իմ.

Հա լա ծե ցից ըզ թըշ նա միս իմ
եւ հա սից նո ցա, եւ ոչ դար ձայց
'ի նո ցա նէ մին չեւ ըս պա ռե ցից
ըզ նո սա.

Նե ղե ցից ըզ նո սա, եւ այլ մի՛ կա
րաս ցեն կե ալ. անկ ցին 'ի ներ քոյ
ո տից ի մոց.

Ո՛ր ըզ գե ցու ցեր ինձ ըզ զօ րու
թիւն 'ի պա տե րազ մի. ըզ յա րու
ցե ալ սըն 'ի վե րայ իմ, 'ի ներ քոյ
իմ ա րա րեր.

Ըզ թըշ նա միս իմ հա լա ծա
կանս ա րա րեր. եւ զա տե լիս իմ
սա տա կե ցեր.

Ա ղա ղա կե ցին եւ ոչ ոք էր որ
փըր կէր ըզ նո սա. կար դա ցին առ

տէր

տէր եւ ո՛չ լուա՛ւ նո ցա։
Մա՛ն րե ցից ըզ նո սա որ պէս
փո շի ա ռա ջի հող մոյ. եւ որ պէս
կա՛ւ գը ռե հաց կո խե ցից
ըզ նո սա։
Փըր կես ցես զիս տէր 'ի հա կա ռա
կու թե նէ ժո ղո վըր դոց, եւ կա
ցու ցես զիս գը լուխ հե թա
նո սաց։
Ժո ղո վուրդ զոր ո՛չ գի տէ ի ծա
ռայ եաց ի նձ. եւ 'ի լուր ա կան ջաց
լուա՛ւ ի նձ։
Որ դի՛ք օ տա րաց սը տե ցին ի նձ.
որ դի՛ք օ տա րաց մա շե ցան եւ կա
ղա ցան 'ի շա՛ւ ղաց ի ւր եանց։
Կեն դա նի է տէր եւ օր հը նեալ է
աս տո՛ւած, եւ բարձր ե ղի ցի աս տո
՛ւած փըր կու թե ան ի մոյ։
Աս տո՛ւած է որ խըն դը րէ ըզ վը
րէժ իմ եւ հը նա զանդ ա ռնէ ըզ
ժո ղո վուր դս ընդ ի նե՛ւ։
Փըր կէ իմ 'ի թըշ նա մեաց ի մոց

բարկացուցաց. յայնցանէ որք յարուցեալ են 'ի վերայ իմ բարձր արարեր զիս. եւ յառնէ անիրաւէ փրկեցեր զիս.

Վասն այսորիկ խոստովան եղէց քեզ 'ի հեթանոսս. եւ անուան քում սաղմոս ասացից։

Մեծ արարեր ըզ փրկութիւն թագաւորի նորա. առնել ողորմութիւն ընդ օծելոյ նորա՝ ընդ դաւթի եւ ընդ զաւակի նորա յազգէ մինչեւ յազգ։

* Օրհնութիւն Մովսէսի, Եւ որդւոցն Իսրայէլի։

Օրհնեսցուք ըզ տէր՝ զի փառօք է փառաւորեալ. Ձիզ հեծեալս եւ զերիվարս ընկեց 'ի ծով. օգնական

ըն

ըն դու նե լի իմ տէր եւ ե ղեւ ինձ
՚ի փըր կու թիւն ․
Սա է իմ աս տո ւած եւ փա ռա ւոր
առ նեմ զը նա․ աս տո ւած հօր ի մոյ՝
եւ բար ձր ա րա րից զը նա։
Տէր խոր տա կէ զը պա տե րազ
մունս ․ եւ տէր է ա նու ն նո րա։
Զ ըն տիր ա րանց՝ եւ զըն տիր ըս
պա ռա զի նաց ․ զը կառս եւ զե րի
վա րս եւ զա մե նայն զօ րու թիւնս
փա րա ւօ նի ըն կէց ՚ի ծով․
Ծով ծած կե աց զը նո սա, ըն կ լան
յան դուն դս խո րոց իբ րեւ զը վէմս
Աջ քո տէր փա ռա ւոր ե ղա է զօ
րու թեամբ իւ րով․ եւ աջ քո տէր
խոր տա կե աց զը թըշ նա միս քո։
Եւ մե ծու թեամբ փա ռաց քոց
ման րե ցեր զը հա կա ռա կոր դըս քո
ա ռա քե ցեր զը բար կու թիւն
սը րը տի մը տու թեան քո՝ եւ ե կեր
զը նո սա որ պէս զե ղէգն։
Հոգ ւով զօ րու թեան սըր տի մը տու

 թեան

թեան քո՛ պա տա ռե ցան ջուրք·
դի զան կա ցին որ պէս պա րիսպ
քա րեայ ջուրք ծո վուն. եւ պա ղե
ցան դի զան ա լիք ջուր ցըն ՚ի մէջ
ծո վուն.

Ա սաց թըշ նա մին ա սէ հա լա
ծե ցից հա սից հա նից բա ժա նե
ցից զա ւարն եւ լը ցու ցից ՚ի նո
ցա նէ զանձն իմ.

՚Ի սուր իմ ար կից ըզ նո սա, տի
րես ցէ եւ բարձ րաս ցի ՚ի վե րայ
նո ցա աջ իմ.

Ա ռա քե ցեր ըզ հող մըն քո եւ
ծած կե աց ըզ նո սա ծո վըն. ըն կըղ
մե ցան եւ ի ջին որ պէս կա պար ՚ի
ջու րըս սաս տիկս.

Ո՞ նը մա նէ քեզ յաս տո ւածս տէր
կամ ո՞ նը մա նի ցի քեզ փա ռա ւո
րեալդ ՚ի սուրբս.

Ս քան չե լի փա ռա ւոր եղ որ
ա ռա նես ըզ նը շանս եւ զար մա նա լիս.
Ձըգ գե ցեր ըզ ձեռն քո եւ ե կուլ
ըզ նո սա եր կիր.

Ն՝ ուաշ նոր դն ցեր որ դա րու-
թեամբ ժո ղո վըր դեան քո. այսմ
զոր ե՛տ փըր կե ցեր.
Որ խի թա րե ցեր ըզ նո սա զօ րու
թեամբ քով 'ի բա նակ եալ սըր բու
թեան քո. ըր՛ ան ազգք ե՛տ բար կա
ցան. ե՛տ եր կու նք կա լան ըզ ԵԸ
նա կի չա փը ղըշ տա ցոց.
Օ՛այն ժամ փու թա ցան դա տա-
ւորք ե դով մայ. ե՛տ իչ խանք
մո վա բա ցոց.
Կա լա՛ ըզ նո սա դո ղու մըն.
Հա լե ցան ա մե նայն բը նա կի չք
քա նա նա ցոց.
Ա՛նկ. ցև. 'ի վե րայ նո ցա ահ ե՛տ
դո ղու մն. ե՛տ 'ի զօ րու թե նէ
բազ կի քո քա րա ցին.
Մ՝ ին չե՛տ անց ցէ ժո ղո վուրդ քո
տէր մին չե՛տ անց ցէ ժո ղո վուրդ
քո այս զոր ըս տա ցար.
Տար եալ տըն կես ցես ըզ նո սա 'ի
լե րին ժա ռան գու թե՛ քո 'ի պատ-

րաս տու թիւն քը նա կու թեան
ժա ռան գու թեան քոյ։

Զ որ ըս տա ցար իս կըզ բա նէ
տէր՝ ըս տա ցար սըր բու թեամբ
զոր պատ րաս տե ցին ձեռք քո
եւ տէր թա գա ւոր յա ւի տեանս
յա ւի տե նից եւ եւս։

Զ ի եմուտ փա րա ւոն կա ռօք եւ
ե րի վա րօք. եւ ըն տիր ըս պա ռա
զէ նօք ՚ի մէջ ծո վուն։

Եւ է ած ՚ի վե րայ նո ցա տէր
ըզ ջու րս ծո վուն. եւ որ դիքն
իս րա յէ լի գը նա ցին ըն դը ցա մաք
՚ի մէջ ծո վուն։

Քրիստոս է իմ ա͞ծ և փառաւոր
առնեմ զնա. աստուած հօր իմոյ
և բարձր արարից զնա։

Մարդասէր տ͞ր վասն սրբուհոյ ա-
նարատի մօր քոյ և կուսի՝ և վ͞ս ս͞բ
խաչիդ պատուականի՝ ընկալ զաղա
չանս մեր և կեցո՛ զմեզ։

* Քարոզ [illegible] և [illegible]
[illegible] :

Վասն 'ի վերուստ խաղաղութե և փրկութեան անձանց մերոց զՏր աղաչեսցուք.

Վս լսելի լինելոյ Տն Այ ձայնի աղաչանաց մերոց զՏր աղա''.

Վս քաւիչ և ներող լինելոյ Այ 'ի վերայ մեղաց մերոց զՏր աղա''.

Վս թողլոյ մեզ զամ յանցանս մեր զկամայ և զակամայ զՏր աղա''.

Վս զի մի՛ ընդ խոտանս գտանիցիմք յաւուրն պատասխանատուութե, զ''.

Վս հոգւոցն հանգուցելոց որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով 'ի Քս ննջեցին զՏր աղաչեսցուք.

Եւս միաբան վս ճշմարիտ և սբ հաւատոյս մերոյ՝ զՏր աղա''.

Զանձինս մեր և զմիմեանս Տն Այ ամենակալին յանձն արասցուք.

Ողորմեա՛ց մեզ Տր Ած մեր՝ ըստ մեծի ողորմութե քում. ասասցուք ամէն միաբանութեամբ.

Սուրբ անկանիմք առաջի քոյ.
և աղաչեմք ընդ Ծնողդ յար քոյ.
մեզ Կանոնիս վերջ հասեալ լոյ,
ձիր օժտեացես պարգև բա բւոյ.
Նո՛ն ՚ի յՍրդւոյդ Մանկացն լոյ,
տացես մանուկ մերըս տե ոյ,
ընդ շնորհ Յուսոյ և Հաւա տոյ,
Նաև Սիրով միշտ անձելոյ.
(ամէն)

Պատմութիւն սբ Հայրապետաց.
Ի Ներսիսէ Շնորհալւոյ.

ԽՈՍՏՈՎԱՆԻՄ

Ած ընդ Հայր. անծին ան-
եղ և անըսկզբեղըն.

Խոստովանիմ Ած զորդին.
անժամանակ հօր միածին.
Խոստովանիմ Ած զհոգին.
՚ի բնութենէ հօր անքըննին.
Երրեակ անձամբ երրորդութիւն.
միասնական ածութիւն.
Մի էութի և մի բնութիւն.
մի տիրական իշխանութիւն.
Հայր է ծընօղ Որդի ծընունդ.
Հոգին ՚ի նոյն ՚ի բնութենէ.
Ո՛չ մարմնական ծնընդեան նըման.
զի է աննիւթ և պարզական.
Եւ ոչ աղբեր հոսման հանգոյն.
գող անմարմին բղխման հոգւոյն:

Ո՛չ

Բացին ՚ի վերայ իմ զբերանս իւ
րեանց՝ որպէս առիւծ զի մռնչէ
եւ յափշտակէ։
Իբրեւ զջուր հեղայ եւ ցրուեցան
ամենայն ոսկերք իմ. եւ եղեւ սիրտ
իմ որպէս մոմ հալեալ ՚ի մէջ որո
վայնի իմոյ։
Չորացաւ որպէս խեցի զօրութիւն ի
լեզու իմ ՚ի քիմս իմ կցեցաւ. եւ ՚ի
հող մահու իջուցին զիս։
Շուրջ եղեն զինեւ շունք բա
զումք. եւ ժողովք չարաց պաշա
րեցին զիս։
Ծակեցին զձեռս իմ եւ զոտս ի
եւ թուեցին զամ ոսկերս իմ. նոքա
հայեցան եւ տեսին զիս։
Բաժանեցին զհանդերձս իմ ՚ի մի
իւրեանց. եւ ՚ի վերայ պատմուճան
իմոյ վիճակս արկանէին։
Դու տէր՝ մի՛ հեռի առներ զօ
նութիւն քո յինէն. եւ տէր յօգնե
ինձ նայեաց։
Փրկեա՛ ՚ի սրոյ զանձն իմ. եւ ՚ի ձ
եռաց շանց՝ զմիամօրութիւն իմ։

փրկեա զիս 'ի բերանոյ առիւծու. յեղջերէ միեղջերուին զխոնարհու-
թիւն իմ:

Պատմեցից զանուն քո եղբարց ի-
մոց. և 'ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնե-
ցից զքեզ:

Երկիւղածք տն օրհնեցէք զտր. և ամ զաւակք յակոբեան փառա-
ւոր արասցեն զնա:

Երկիցէ 'ի տնէ ամենայն զաւակն իսրայէլի. զի ոչ արհամարհեաց և ոչ անարգեաց տր զաղօթս աղքա-
տի. և ոչ դարձոյց զերեսս իւր յինէն. այլ 'ի կարդալ իմում առ նա՝ լուաւ ինձ:

Ի քէն է գովութիւն իմ տր. յեկե-
ղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ:

Զուխտս իմ կատարեցից առաջի ամ երկիւղածաց նորա:

Կերիցեն տնանկք և յագեսցին. օրհնեսցեն զտր որք խնդրեն զնա:

Կեցցեն սիրտք նց յաւիտեանս յա-
ւիտենից. յիշեսցեն՝ և դարձցին առ տր ամ ծագք երկրի:

 Եր

Երկիր պագցեն նմա ամ՟ ատոհմք ազանց. զի տ՟ն է արքայութիւն. և նա տիրէ ՚ի վ՟ր ամ՟ հեթանոսաց։

Կերին և երկիր պագին նմա ամ՟ պարարտք երկրի. առաջի նր՟ անկցին ամենեքեան որք իջանեն ՚ի հող։

Անձն իմ նովաւ կեայ. և զաւակ իմ ծառայեսցէ նմա։

Պատմեսցի տ՟ն ազգ որ գալոց. պատմեսցեն զարդարութի՟ նր՟ ժողովրդեն որ ծնանելոցն է՝ զոր արար տ՟ր։

* Սաղմոս փոքր. ԻԲ.

Տ՟ր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի։

Ի վայրի դալարւոջ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգըստեան սընոյց զիս։

Դարձոյց զանձն իմ առ իս. և առաջնորդեաց ինձ ՚ի ճանապարհս արդարութե՟ վ՟ս անուան իւրոյ։

Եթէ պէտ և գնայցեմ ես ՚ի մէջ ըստուերաց մահու, ոչ երկեայց ՚ի չարէ. զի դու տ՟ր ընդ իս ես։

Ցուպ

Ցուպ քո և գաւազան՝ նոքա մը
խիթարեսցեն զիս։
Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսե
ղան. ակն յանդիման նեղչաց իմոց։
Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ
քո ո՟պ անապակ արբեցոյց զիս։
Ողորմութիւն քո տ՟ր զհետ իմ ե-
կեսցէ զա՟մ աւուրս կենաց իմոց.
բնակիլ ինձ 'ի տան տ՟ն ընդ եր
կայն աւուրս։

* Սաղմոս Գովաբանութեան գաւառին։ ԻԳ։

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով. աշ
խարհ՝ և ա՟մ բնակիչք նորա։
Նա ինքն իվերայ ծովու հիմունս
եարկ նմա. 'ի վերայ գետոց պատ
րաստեաց զնա։
Ո՞վ ելցէ 'ի լեառն տ՟ն. կամ ո՞վ
կայցէ 'ի տեղւոջ սրբութե նր՟.
Որ ս՟բ է ձեռօք և անբիծ սրտիւ.
որ ոչ էառ զնանրութիւն յանձն
իւր. և ոչ երդուաւ ընդ ընկերի
իւրում նենգութ՟բ։
Սա առցէ զօրհնութիւն 'ի տ՟նէ.

զողորմութիւն յա՟յ փրկչէ իւրմէ.

Այս ազգ է որ խնդրէ զտ՟ր. խնդրէ տեսանել զերեսս ա՟յ յակոբայ։

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից՝ և մտցէ թագաւոր փառաց։

Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց՝ տ՟ր հզօր զօրութեամբ իւրով. տ՟ր հզօր ՚ի պատերազմի։

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից՝ և մտցէ թագաւոր փառաց։

Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց տ՟ր զօրութեանց. սա ինքն է թագաւոր փառաց։

* Սաղմոս դաւթի. ԻԴ.

Առ քեզ տ՟ր համբարձի զանձն իմ. ա՟ծ իմ ՚ի քեզ յուսացայ՝ մի՛ ամաչեցից. և մի՛ ծիծաղեսցին զինև թշնամիք իմ։

Ամենեքեան որք համբերեն քեզ՝ մի

մի

մի՛ ամաչեսցեն․ այլ ամաչեսցեն ա-
նօրէնք յունայնութեն իւրեանց․
Զճանապարհս քո տր ցոյց ինձ ,
և զշաւիղս քո ուսո՛ ինձ․
Առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճշմարտութեն
քում և ուսո՛ զիս․ զի դու ես ած
փրկիչ իմ , և ես քեզ համբերի
զօրհանապազ․
Յիշեա՛ տր զգթութիս քո և զողոր
մութիս քո որք են յաւիտենից․
Զմեղս մանկութեան իմոյ և զան
գիտութեն իմոյ մի՛ յիշեր․ այլ յի
շեա՛ զիս տր ըստ ողորմութե քում
վասն քաղցրութեն քո․ զի քաղցր
և ուղիղ ես․
Վասն այսորիկ օրէնս դնէ տ․ աւանես
զմեղաւորս ՚ի ճանապարհի․ առաջ
նորդես հեզոց ՚ի դատաստանի․ և ուսու
ցանես հեզոց զճանապարհս քո
Ամենայն ճանապարհք տն ողորմու
թե և ճշմարտութե են այնոցիկ՝ որք
խնդրեն զուխտ և զվկայութիս նր․
Վասն անուան քո տր քաւեա՛ ըզ
մեղս իմ՝ զի բազում եղեն ․

ո՞վ է մարդ որ երկնչի ՚ի տեառնէ.
օրէնսդէտ առնէ զնա ՚ի ճանապարհ
նր̃ յոր և հաճեցաւ։
Անձն նր̃ ՚ի բարութեան հանգիցէ. և
զաւակ նր̃ ժառանգեսցէ զերկիր։
Զօրութիւն է տր̃ երկիւղածաց
իւրոց. և զկտակարանս իւր ուսու-
ցանէ նոցա։
Աչք իմ յամ̃ ժամ առ տր̃ են. և
նա հանէ յորոգայթէ զոտս իմ։
Նայեաց առ իս և ողորմեաց ինձ. զի
միամօր և աղքատ եմ ես։
Նեղութիւնք սրտի իմոյ բազում եղեն
յոյժ. և ՚ի վշտաց իմոց հան զիս։
Տես զխոնարհութիւն իմ և զվաստակ
իմ. և թող ինձ զամ̃ զմեղս իմ։
Տես զթշնամիս իմ զի բազում են
զէն ատելութեամբք որք ՚ի նանիր
ատեցին զիս։
Պահեա զանձն իմ և փրկեա զիս.
և մի՛ յամօթ եղէց՝ զի յուսացայ ՚ի քեզ։
Ամբիծք և ուղիղք կցորդք եղեն
ինձ. և ես քեզ համբերի. փրկեա
ա̃ծ զի̃էլ յամ̃ նեղութեանց նր̃։

*Սաղմոս դաւթի։ ԻԵ.

Դա՛տ արա ինձ տր՝ զի ես յամբը-
ծութն իմում գնացի․ ՚ի տր յուսա-
ցայ՝ զի մի՛ եղէց հիւանդ․

Փորձեա՛ զիս տէր և քննեա՛ զիս․
փորձեա՛ զերիկամունս իմ և ըզ
սիրտ իմ։

Ողորմութի քո տր առաջի աչաց իմոց
և հաճոյ եղէց ճշմարտութե քում։

Ո՛չ նստայց ես յաթոռս նանրաց․
և ընդ անօրէնս ես ո՛չ մտից։

Ատեցի ես զժողովս չարաց․ և ընդ
ամբարշտս ես ո՛չ նստայց։

Լուացից սրբութբ զձեռս իմ․ և
շուրջ եղէց զսեղանով քով տր։

Լսել ինձ զձայն օրհնութեան քո․
և պատմել զամ ըսքանչելիս քո։

Տ՛ր սիրեցի զվայելչութի տան քո․
և զտեղի յարկի փառաց քոց։

Մի՛ կորուսաներ ընդ ամբարշտս
զանձն իմ․ և մի՛ ընդ արս արեան
ահեղս զկեանս իմ։

Որոց ձեռք իւրեանց յանօրէնու-
թեան են․ և աջ նց լի՛ է կաշառօք։

Լսա

Ես յամբծութեն իմում գնացի.
փրկեա՛ զիս Տր և ողորմեա՛ ինձ։
Ոտն իմ կացցէ յուղղութեն. յեկե
ղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ։

*Սաղմոս. ԻԶ.

Տր լոյս իմ և կեանք իմ, ես յում
մէ երկեայց. Տր ապաւէն կենաց
իմոց՝ ես յումմէ դողացայց։
Ի մերձենալ առ իս չարաց՝ ուտել
զմարմինս իմ. նեղիչք իմ և թշնա
միք իմ. նոքա տկարացան և անկան։
Թէ պատրաստեսցի ՚ի վերայ իմ պա
տերազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ.
Թէ յարիցէ ՚ի վերայ իմ ճակատա
մարտ, սակայն և այսուիկ ՚ի քեզ
Տր յուսացայ։
Զմի խնդրեցի ՚ի Տնէ և զայն ա
ղաչեմ բնակել ինձ ՚ի տան Տն զա
մենայն աւուրս կենաց իմոց։
Տեսանել ինձ զվայելչութի Տն.
և հրաման առնուլ ՚ի տաճարի նորա։
Ծածկեաց զիս ՚ի խորանի իւրում
յաւուր չարի. ընդ յարկաւ արար

 զիս

զիս 'ի ծածկոյթ խորանի իւրում.
Ի վէմ բարձր արարեր զիս . և
այժմ բարձր արա զգլուխ իմ 'ի
վերայ թշնամեաց իմոց.
Շուրջ եղէց և մատուցից 'ի խո-
րանի նր̅ պատարագ օրհնութեան.
օրհնեցից և սաղմոս ասացից տն̅.
Լուր տր̅ ձայնի իմում զի կարդա-
ցի առ քեզ . ողորմեա ինձ և լուր
ինձ՝ զի քեզ ասաց սիրտ իմ . և
խնդրեցին երեսք իմ՝ զերեսս քո
տր̅ խնդրեցից.
Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յի
նէն . և մի՛ խոտորիր բարկութ̅ 'ի
ծառայէ քումմէ.
Օգնական իմ լեր տր̅՝ մի՛ անար-
գեր զիս . և մի՛ թողուր զիս՝
ա̅ծ փրկիչ իմ.
Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս .
և տր̅ իմ ընկալաւ զիս.
Օրէնս դիր արա զիս տր̅ 'ի ճանա
պարհի քում . և առաջնորդեա ինձ
'ի շաւիղս քո ուղիղս.
Վասն թշնամեաց իմոց՝ մի՛ մատ-

ներ զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց.
Յարեան ի վերայ իմ վկայք մեղաց.
և ստեցին ինձ յանօրէնութեան
իւրեանց։
Հաւատացի տեսանել զբարութի
տն յերկիրն կենդանեաց. համբեր
տն և քաջալերեաց. զօրասցի սիրտ
քո և համբեր տն.

* Սաղմոս ՚ի դաւիթ։ ԻԷ.

Առ քեզ տր կարդացի ած
իմ մի՛ լռեր յինէն. մի՛
երբէք լռիցես յինէն
նմանեցայց այնոցիկ՝
որք իջանեն ՚ի գուբ.
Լուր տր ձայնի խնդրուածաց իմոց
յաղաչել ինձ առ քեզ. ՚ի համբառ-
նալ ձեռաց իմոց՝ ՚ի տաճար սբ քո։
Մի՛ համարիր ընդ ամբարշտաց
զանձն իմ. և մի՛ ընդ այնոսիկ՝
որք գործեն զանօրէնութիւն
կորուսաներ զիս։
Որք խօսին զխաղաղութիւն ընդ
ըն

ընկերս իւրեանց՝ և չարութիւնն է
՚ի սիրտս նոցա։

Տուր նոցա տր ըստ գործոց նց. և ըստ անօրէնութեան գնացից նոցա՝ հատո նց։

Ըստ գործոց ձեռաց նոցա հատո նոցա՝ զհատուցումն նց նոցին։

Զի ոչ իմացան նոքա զգործս տն. և ոչ ՚ի գործս ձեռց նր հայեցան. կոր ծանեսցես զնս և այլ մի՛ շինեսցես։

Օրհնեալ է տր՝ զի լուաւ ձայնի աղօթից իմոց. տր օգնական իմ և պաշտպան իմ։

Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ. օգնեցաւ և զուարճացաւ մարմին իմ. և ես կա մօք իմովք խոստովան եղէց նմա։

Տր զօրութի ժողովրդեան իւրոյ. ապաւէն փրկութե օծելոյ իւրոյ. Փրկեա՛ զժողովուրդս քո. և օրհնեա՛ զժառանգութիւս քո. հովուեա՛ և բարձրացո՛ զնս մինչև յաւիտեան։

*Սաղմոս դաւթի. ԻԸ։

Մատուցէք տն որդիք այ. մա

տու

տուցէք տեառն զորդիս խոյոց.
Մատուցէք տեառն զփառս և ըզ
պատիւ. մատուցէք տն զփառս ան
ուան նորա, և երկիր պագէք տն
՚ի սրահ սրբութեան նորա.
Ձայն տն ՚ի վերայ ջուրց. և ած
փառաց որոտաց. և տր ինքն ՚ի վե
րայ ջուրց բազմաց.
Ձայն տն զօրութեանց. և ձայն
տեառն մեծվայելչութեց.
Ձայն տն փշրէ զմայրս. և մանրէ
տր զմայրսն լիբանանու.
Մանրեսցէ զնս որպէս զմատաղա
տունկն լիբանանու. որ սիրելին է
որդի զորդիս միեղջերուի.
Ձայն տն հատանէ զբոց ՚ի հրոյ.
ձայն տն շարժէ զանապատն և խաս
վեցուցանէ տր զանապատն ՚ի կադէս.
Ձայն տն հաստատէ զեղջերուս.
և յայտնի առնէ զանտառս.
Ի տաճարի նր՝ ամենեքեան ասաս
ցեն զփառս նորա.
Տր զջրհեղեղս նստուցանէ և ցա
ծուցանէ. թագաւորեսցէ տր յաւիտեան

 Տր

ւրս և յայտնի՛ առնէ զանտառս ։
Ի տաճարի նորա ամենեքեան ա-
սասցեն զփառս նմա ։
Տէր զջրհեղեղս նստուցանէ և ցա-
ծուցանէ. թագաւորեսցէ տէր յաւիտ
Տէր զզօրութիւն ժողովրդեան
իւրոյ տացէ . և օրհնեսցէ զժո-
ղովուրդ իւր 'ի խաղաղութեան ։

Տօ՛նք ։ Ճա ։
Սա՛ղմոս դա՛ւթի . օ՛րհնութիւն նաւա-
կա՛տեա՛ց տա՛ճա՛րի ։ ԻԹ ։

Բա՛րձր առնեմ զքեզ տէր զի ըն-
կալար զիս . և ո՛չ ուրախ արարեր
զթշնամիս իմ յիս .
Տէր Աստուած իմ, կարդացի առ քեզ
և բժշկեցեր զիս . տէր՛ հաներ 'ի
դժոխոց զանձն իմ . և փրկեցեր
զիս յայնցանէ որք իջանեն 'ի գուբ

Սաղմոս ասացէք տն սբք նորա և խոստովան եղերուք՝ յիշատակի սրբութեան նորա։

Սրտմտութիւն է ՚ի բարկութեան նորա և կեանք են ՚ի կամաց նորա։

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք առաւօտու եղիցի ուրախութիւն։

Ես ասացի ՚ի բարեկենդանութեան իմում. թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան։

Տր ՚ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ զօրութիւն. դարձուցեր զերեսս քո յինէն՝ և ես եղէ խռովեալ՝

Առ քեզ տր կարդացի. և առ ած իմ աղաղակեցի. զի՞նչ օգուտ է քեզ յարենէ իմմէ. թէ ՚իջանեմ ես յապականութիւն։

Միթէ հող խոստովան առնիցի առ քեզ. կամ պատմեսցէ զճշմարտութիւն քո։

Լուաւ ինձ տր՝ և ողորմեցաւ .
Տէր եղև ինձ օգնական .
Դարձոյց զսուգ իմ յուրախու
թիւն . եզե՛րծ յինէն զքուրձ .
և ինձ զգեցոյց զուրախութիւն :
Որպէս սաղմոս ասասցեն քեզ
փառք իմ . և այլ մի՛ևս զղջացայց
տր ած իմ՝ յաւիտեան խոստով
ան եղէց քեզ :

Տունք . ՃԷ :

Ի կտրծ նա՛հատակութե գովու
թե սա՛ղմոս դա՛ւթի . Լ .

Ի քեզ տր յուսացայ , մի՛ ամա
չեցից յաւիտեան յարդարութե
քում փրկեա՛ զիս և ապրեցո զիս
Խոնարհեցո առ իս զունկն քո
և վաղ վաղեա՛ կեցուցանել զիս թենէ
իմ .

Եղեր իմ ա͞ծ պաշտպան՝ եւ տուն
ապաւինի ապրեցուցանե՛լ զիս. զի
հզօր է իմ եւ ապաւէն իմ դու ես.
Վասն անուա՛ն քո տ͞ր առաջնո
րդեսցե՛ր ինձ. եւ սնուսցես զիս. եւ
հանցե՛ս զիս յորոգայթէ յայսմ
անէ, որ թագուցան ինձ.
Դու ես պաշտպան իմ տ͞ր՝ եւ ի
ձեռս քո յանձնառնեմ զհոգի իմ.
Փրկեցե՛ր զիս տ͞ր՝ ա͞ծ՝ ճշմարտու
թե͞՛ քով. եւ ատեցե՛ր զայնոսիկ
որք պահեն զերկիւղ ի սնոտիս.
Ես ի տ͞ր՝ յուսացայ. ցնծացայց
եւ ուրախ եղէց ի փրկութե͞ քում
Զի հայեցար ի խոնարհութ͞ի իմ
եւ փրկեցեր ի վշտաց զանձն իմ.
եւ ոչ մատնեցեր զիս ի ձեռս թշնամեաց
իմոց. եւ կացուցեր յանդորր զոտս իմ
Ողորմեա ինձ տ͞ր, զի նեղեալ
Նարտու -8 եմ

Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո ·
փաղփաղեա՛ կեցուցանել զիս ։
Լեր ինձ ա͞ծ պաշտպան և տուն ա
պաւինի ապրեցուցանել զիս · զի հր
զօրիչ իմ և ապաւէն իմ դու ես ։
Վ͞ս անուան քո տ͞ր առաջնորդես
ցես ինձ և սնուսցես զիս · և հան
ցես զիս յորոգայթէ յայսմանէ
որ թագուցած ինձ ։
Դու ես պաշտպան իմ տէր · և՛ ի
ձեռս քո յանձնանեմ զհոգի իմ ։
Փրկեցեր զիս տէր ա͞ծ ճշմարտու
թեամբ քով · ատեցեր զայնոսիկ
ո՛յք պահեն զերկիւղ ՚ի սնոտիս ։
Ես ՚ի տ͞ր յուսացայ · ցնծացայց և
ուրախ եղէց ՚ի փրկութեան քում ։
Զի հայեցար ՚ի խոնարհութ͞ի իմ ·
և փրկեցեր ՚ի վշտաց զանձն իմ ·
և ոչ մատնեցեր զիս ՚ի ձեռս նեղ
չաց իմոց · և կացուցեր յանդորրու
զոտս իմ ։
Ողորմեա՛ ինձ տէր՝ զի նեղեալ եմ
ես · խռովեցաւ ՚ի սրտմտութենէ
ակն իմ անձն իմ և փոր իմ ։

Վախճանեցան ՚ի ցաւո՛ց կեանք իմ.
և ամք իմ յոգոց ելանելոյ։
Աղքատացա՛ւ ՚ի տկարութենէ զօ
րութի՟ իմ. և ոսկերք իմ խռովեցան.
Քան զամենայն թշնամիս իմ եղէ
ես նախատ դրացեաց իմոց. յոյժ ա՛հ
և երկիւղ ծանօթից իմոց։
Ամենեքեան որք տեսանէին զիս՝
արտաքս փախչէին յինէն։
Մոռացեալ եղէ ես որպ՟ մեռեալ
՚ի սրտէ. և եղէ ես որպէս զանօթ
կորուսեալ.
Զի լո՛ւայ ես զբանբասանս բազմաց
որք շուրջ էին զինև. ՚ի ժողովել ն՟ց
իմիասին՝ առնուլ զանձն իմ խորհե
ցան. այլ ես ՚ի քեզ տ՟ր յուսացայ։
Ասացի դու ես ա՟ծ իմ. և ՚ի ձեռս
քո՛ է ժառանգութի՟ իմ։
Փրկեա՛ զիս ՚ի ձեռաց թշնամեաց
իմոց՝ և ՚ի հալածչաց իմոց.
Երևեցո՛ զերեսս քո ՚ի ծառայս քո.
ապրեցո՛ զիս տէր ըստ ողորմութե՟
քում. տ՟ր՝ մի՛ յամօթ եղէց զի կար
դացի առ քեզ։

Ամ

Ամաչեսցեն անբարիշտք և իջցեն
՚ի դժոխս համր եղիցին շրթունք
նենգաւորք՝ որք խօսեն զարդա
րոյ զանիրաւութի՛ւն. յամբարտաւա
նիլ և յանգոսնել իւրեանց։

Որչ̄ զի բազում է ողորմութիւն
քաղցրութեան քո տ̄ր՝ զոր պահե
ցեր երկիւղածաց քոց։

Արարեր դու այնոցիկ որք յուսա
ցեալ են ՚ի քեզ՝ առաջի որդւոց
մարդկան։

Ամրացուցեր զնոսա ՚ի ծածկոյթ
երեսաց քոց ՚ի խռովութենէ
մարդկան։

Ծածկեցեր զն̄ս ՚ի խորանի քում
՚ի հակառակութենէ լեզո՛ւաց։

Օրհնեալ է տ̄ր՝ զի սքանչելիս արար
զողորմութի̄ իւր ՚ի քաղաք ամուր։

Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում, թէ
ընկեցայ ուրեմն յերես̄ց աչաց քոց։

Վ̄ն այսորիկ լո՛ւար ձայնի աղօթից
իմոց յաղաղակել իմում առ քեզ։

Սիրեցէք զտէր ա̄մ սբ̄ք նորա՝ զի
ստուգութիւն խնդրէ տ̄ր. և հա

տու

տուցանէ այնոցիկ որք առաւել առնեն զամբարտաւանութիւն։
Քաջալերացարուք եւ զօրասցին սիրտք ձեր՝ ամենեքեան որք յուսացեալ էք ՚ի Տէր։

* Սաղմոսն Դաւթի. ԼԱ.

Երանի որում թողութիւն եղեւ մեղաց. եւ ծածկեցան ամենայն յանցանք նորա։
Երանի առն՝ որում ոչ համարի Տէր զմեղս նորա. եւ ոչ գոյ նենգութիւն ՚ի բերան նորա։
Լռեցի ես՝ եւ մաշեցան ամ̅ ոսկերք իմ առ աղաղակել ինձ առ Տէր զօրհանապազ ՚ի տուէ եւ ՚ի գիշերի։
Ծանրացաւ ձեռն քո ՚ի վերայ իմ. դարձայ ՚ի թշուառութիւն՝ զի հարան յիս փուշք.
Զմեղս իմ ցուցից քեզ եւ զանօրէնութիս իմ ոչ ծածկեցից ՚ի քէն.
Ասացի թէ պատմեցից ինձէն զմեղս իմ. եւ դու թողցես զամ̅ անբարշտութիւնս մեղաց իմոց։

Վ̅

Վասն այնորիկ յաղօթս կացցեն
առ քեզ ամենայն սուրբք ՚ի ժամ
ընդունելի։

Բայց միայն ՚ի ջուրցն հեղեղաց բազ
մաց՝ որք առ նմա ինչ ոչ մերձեսցին։

Դու ես ապաւէն իմ ՚ի նեղութենէ
յայսմանէ որ շուրջ եղև զինև։

Ցնծութիւն իմ՝ փրկեա զիս յայնցա
նէ որք պաշարեցին զիս։

Իմաստուն արարից զքեզ և խելա
մուտ ՚ի ճանապարհ յոր և գնաս
ցես. և հաստատեցից ՚ի վերայ քո
զաչս իմ։

Մի՛ լինիք որպէս զձիս և զջորիս՝
զի ոչ գոյ ՚ի նոսա իմաստութիւն. ՚ի
սանձս և ՚ի դանդանաւանդս՝ ճրմ
լեսցես զկզակս նոցա որք առ քեզ
ինչ ոչ մերձեսցին։

Բազում տանջանք են մեղաւորաց.
բայց որք յուսան ՚ի տր, ողորմու
թիւն տն շուրջ եղիցի զնոքօք։

Ուրախ եղերուք և ցնծացէք ար
դարք ՚ի տր. պարծեցարուք ամենե
քեան որք ուղիղ էք սրտիւք։

*Անվերնագիր ՚ի հեբրայեցւոց։

ԼԲ։

Ցնծացէք արդարք ՚ի տէր․ ուղղոց վայելէ օրհնութի․ խոստովան եղերուք տն օրհնութբ․ տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացէք նմա։

Օրհնեցէք զտր յօրհնութիւն նոր զի բարի է․ սաղմոս ասացէք նմա օրհնութեամբ։

Ուղիղ են պատգամք տն․ և ամ գործք նր հաւատարմք են․ և սիրէ զողորմութի և զիրաւունս տր։

Ողորմութբ տն լի՛ եղև երկիր․ և բանիւ տն երկինք հաստատեցան․ և հոգւով բերանոյ նորա ամ զօրութիւնք նց։

Ժողովեաց ոպ ՚ի տիկ զջուրս ծովու․ և դնէ ՚ի խորս զգանձս իւր։

Երկիցէ ՚ի տնէ ամ երկիր․ և ՚ի նմանէ դողասցին ամենայն բնակիչք աշխարհի։

Զ ՚ի նա ասաց և եղեն․ ինքն հրամայեաց և հաստատեցան։

Մ՛է
ընացի
բա
Ս՛ուտ ա
Ի բաղ
ապէՆ
Լուծք
և ոչք լուն

[illegible]

ղայնութիւն՝
զէս ։ մար
նութիւն ում
ընդեմա ։

Ա՛ռ զզէն և զասպար քո՝ և արի՛
յօգնել ինձ. հա՛ն զսուր քո ընդ-
դէմ հալածչաց իմոց. արգե՛լ զն̃ս
և ասա՛ դու ցա՛նձն իմ թէ փրր
կութիւն քո ես եմ։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին որք
խնդրէին զանձն իմ. դարձցին յետս
և ամաչեսցեն որք խորհէին ինձ չար
Եղիցին նոքա ոպ̃ փոշի առաջի հող
մոյ. և հրեշտակ տն̃ նեղեսցէ զն̃ս։
Եղիցին ճանապարհք նոցա ՚ի խա
ւար և ՚ի գայթակղութ̃ի. և հրեշ
տակ տ̃յ հալածեսցէ զն̃ս։
Ի նանիր թագուցին ինձ որոգայթ
յապականութեան իւրեանց. և ՚ի
նանիր նախատեցին զանձն իմ։
Հասցէ ի վերայ նոցա որոգայթ զոր
ո՛չ գիտասցեն. և որսն զոր թաքու-
ցին՝ առցէ զոտս նց̃. և յորոգայթ
՚ի նոյն անկցին։
Եւ անձն իմ ցնծասցէ ՚ի տ̃ր. ու-
րախ եղիցի ՚ի փրկութեան նորա.
և ամենայն ոսկերք իմ ասասցեն
տ̃ր՝ ո նմանի քեզ.

Զի փրկեաց զաղքատն ՚ի ձեռաց
հզօրի. զաղքատն և զտնանկն յայն-
ցանէ որք յափշտակէին զնա:
Յարեան ի վերայ իմ վկայք չար-
եաց. և զոր ինչ ոչ գիտէի՝ հարցա
նէին ցիս:
Հատուցին ինձ չար փոխանակ բա
րույ. անժառանգել զանձն իմ խոր
հեցան յորդւոց ՚ի մարդկանէ:
Ես ՚ի նեղել նց՟ քուրձ զգենուի.
խոնարհ առնէի պահօք զանձն իմ.
և աղօթք իմ ՚ի ծոց իմ դարձին:
Որպ՟ զեղբայր և զընկեր՝ այնպէս
հաճոյ լինէի. ոպ՟ զսգաւոր և ըզ-
տրտում, այնպէս խոնարհ առնէի:
Ի վերայ իմ ուրախ եղեն և ժողո-
վեցան. ժողովեցան յիս տանջանք
և ես ոչ ծանեայ. ցրուեցան՝
և ոչ զղջացան:
Փորձեցին զիս՝ և արհամարհեցին
արհամարհանօք. կրճտեցին ի վերայ
իմ զատամունս իւրեանց. Տր՝
երբ տեսցես:
Ի բաց արա զանձն իմ ՚ի խորաման

կու

կութենէ նոցա. և յառիւծ-
զմիամօրութի իմ։
Խոստովան եղէց քեզ տ͞ր յեկղ
ցիս մեծս. և՛ի ժողովս բազմ
օրհնեցից զքեզ։
Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք
իմ՝ որք ատէին զիս 'ի տարապար
տուց. ակն արկանէին զիս ա-
չօք իւրեանց։
Ընդ իս զխաղաղութիւն խօսէին.
և՛ ինքեանք բարկութեամբ զնեն
գութիւն խորհէին։
Բացին ի վ͞ր իմ զբերանս իւրեանց
և ասացին՝ այո՛ այո՛ տեսին աչք մեր։
Տեսեր տ͞ր՝ և մի՛ լռեր. տ͞ր՝ մի՛'ի
բացեայ առնիր յինէն։
Զարթիր և հայեա՛ց տ͞ր յիրաւ-
ունս իմ. ա͞ծ իմ և տ͞ր իմ 'ի դատաս
տանս իմ. և իրաւ արա ինձ ըստ ար
դարութե քում տ͞ր ա͞ծ իմ։
Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք
իմ. և մի՛ ասասցեն 'ի սիրտս իւր-
եանց թէ՝ վա՛շ վա՛շ անձանց մերոց
զի ընկլուզաք զնա։

 Ամա

ամաչեսցեն և յամօթ լիցին որք
խնդան ընդ չար իմ. զգեցցին զա
մօթ և զանարգանս որք մեծաբա
նեն ՚ի վերայ իմ։
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ
ամենեքեան՝ որք կամին ընդ արդա
րութիւն իմ։
Ասասցեն յա͞մ ժամ մեծ է ա͞ծ՝ որք
կամին զխաղաղութի͞ ծառայի քո։
Լեզու իմ խօսեսցի զարդարութի͞ս
քո. զօրհանապազ զգովութի͞ս քո։
*Ի կատարած ծառային Տ͞ն Դաւթի։

ԼԵ

Ասէ անօրէնն մեղանչել ընդ միտս
իւր՝ թէ չիք երկիւղ ա͞յ ա
ռաջի աչաց նորա։
Նենգեաց առաջի նորա՝ գտանել
զանօրէնութիւն և ատել զնա։
Բանք բերանոյ ն͞ր անօրէնութի͞
և նենգութիւն են։
Ոչ կամեցաւ նա իմանալ զբարի.
զանօրէնութիւն խորհեցաւ յան
կողնի իւրում։
Եկաց նա յա͞մ ճանապարհս որ ո՛չ է

բա

ի. Ե՛ւ ի չարէ նա ոչ ձանձրացաւ.

Տէր՝ յերկինս է ողորմութիւն քո. ճշմարտութիւն քո մինչեւ յամպս.

Արդարութիւնք քո որպէս լերինք այ. իրաւունք քո որպէս խորք բազումք. զմարդիկ և զանասունս կեցուցանես դու տէր.

Որպէս բազում արարեր զողորմութիւն քո այ. այլ որդիք մարդկան ՚ի հովանի թեւոց քոց յուսասցին.

Արբեսցին նոքա ՚ի պարարտութենէ տան քո. և զուխս փափկութեան քո տացես ըմպել նոցա.

Ի քէն է աղբիւր կենաց. և լուսով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս.

Ձգեա՛ զողորմութիւն քո որք ճա նաչեն զքեզ. զարդարութիւնս քո որ ուղիղ են սրտիւք.

Մի՛ եկեսցեն ՚ի վերայ մեր ոտք ամբարտաւանից. և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողացուսցեն զմեզ.

Անդ անկցին ամենեքեան որք գործեն զանօրէնութիւն. մերժեսցին և այլ մի՛ կարասցեն հաստատել.

Օրհնութիւն Բ֊յին Մովսէսի՝ Աստուծոյ
մարգարէին. յերկրորդ օրինաց.

Հայեցարո՛ւք երկինք՝ և խօ
սեցայց. լո՛ւիցէ երկիր ըզ
պատգամս բերանոյ իմոյ.

Ընդունելի՛ լիցի որպէս անձրև բար
բառ իմ. և իջցեն որպէս ցօղ
պատգամք իմ:

Որպէս անձրև ՚ի վերայ սիզոյ. որպէս տա
րափ ի վերայ խոտոյ. զի զանուն տեառն
կարդացուք. և տո՛ւք օրհնութիւն
տեառն Աստուծոյ մերոյ:

Աստուած՝ որոյ ճշմարտութիւն են գործք
նորա. և ամենայն ճանապարհք նորա
իրաւամբք են:

Աստուած հաւատարիմ է և ո՛չ գոյ ՚ի նը
մա անիրաւութիւն. արդար և
ճշմարիտ է տէր:

Մեղան և ո՛չ նմա որդիքն արատոյ.
ծնունդք խոտորեալք և թիւրեալք:

Ո՞չ այդ այն է զոր տեառն հատուցա
նէիք դուք. ժողովուրդք յիմարք
և ո՛չ իմաստունք:

յուսացին ՚ի տր. երանեալ է այր
որոյ անուն տն յոյս է նորա։
Ո՛չ հայեցաւ նա ՚ի նանրութիւն.
և ոչ ՚ի մոլութի սուտս։
Բազում արարեր դու տր ած իմ
զսքանչելիս քո. և խորհրդոց քոց
ո՛չ ո՛ք է որ նմանիցի քեզ.
Պատմեցի և խօսեցայ. և բազումք
եղեն քան զթի՛ւս. ընդ զոհս և
ընդ պատարագս ո՛չ հաճեցար. ըզլ
սելիս հաստատեցեր ինձ. զողջա-
կէզս, և զոր վասն մեղացն
ո՛չ խնդրեցեր։
Յայնժամ ասացի թէ՝ ահաւասիկ
գամ եմ. ՚ի գլուխս գրոց գր
րեալ է վասն իմ։
Առնել զկամս քո ած իմ կամեցայ.
և զօրէնս քո ՚ի մէջ որովայնի իմոյ։
Աւետարանեցի զարդարութիս քո
յեկեղեցիս մեծս. ահա զշրթունս
իմ ո՛չ արգելից ՚ի քէն։
Տէ՛ր դու գիտացեր զի զարդարութի
քո ո՛չ ծածկեցի ՚ի սրտի իմում.
զճշմարտութիս քո և զփրկութիս քո։

Ասացի և ոչ թաքուցի զողորմու-
թիւնս քո . և զճշմարտութիւնս քո
՚ի ժողովրդենէ մեծէ։

Այլ դու տր մի՛ հեռի առներ ըզ
գթութի քո յինէն . զի ողորմութի
և ճշմարտութիւն քո յամ ժամ
ընկալցին զիս։

Շուրջ եղեն զինև չարք՝ որոց ոչ
գոյր թիւ . հասին ինձ անօրէնութիւնք
իմ և ես ոչ կարացի տեսանել։

Բազումք եղեն քան զհեր գլխոյ
իմոյ . և սիրտ իմ եթող զիս։

Կամեա՛ց տէր փրկել զիս . և տէր
յօգնել ինձ նայեա՛ց

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին .
խնդրէին զանձն իմ բառնալ զնա .
դարձցին յետս և ամաչեսցեն որք
խորհէին ինձ զչար։

Կրեսցեն զամօթ առժամայն վաղ
վաղակի որք ասէին ինձ վաշ վաշ։

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ
ամենեքեան որք խնդրեն զքեզ տր։

Ասասցեն յամ ժամ մեծ է տծ . և
որք սիրեն զփրկութիւնս քո։

Ես

Ես աղքատ եւ տնանկ եմ ա͞ծ խոր
հեա՛ զիս. օգնական եւ պաշտպան իմ
ես դու ա͞ծ իմ մի՛ յամենար։

՚Ի կատարած սաղմոս դաւթի։

Խ

Երանի որ խորհի զաղքատն
եւ զտնանկն. յաւուր չա
րի փրկէ զնա տ͞ր։

Տէր փրկէ զնա եւ կեցուցանէ. ե
րանելի առնէ զնա յերկրի.
եւ ոչ մատնէ զնա ՚ի ձեռս թշնա
մեաց իւրոց։

Տ͞ր օգնական է նմա ՚ի մահիճս ցա
ւոց իւրոց. զա͞մ անկողինս նորա
դարձուցանէ ՚ի հիւանդութէ ն͞ր։

Ես ասացի տ͞ր ողորմեա՛ ինձ. բժշկ
եա՛ զանձն իմ, ես մեղայ քեզ։

Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար.
երբ իցէ զի մեռցի եւ կորիցէ ա
նուն նորա։

Մտանէր տեսանել զնանրութի.
խօսէր ՚ի սրտի իւրում եւ ժողովէր
զանօրէնութի յանձն իւր։

Ել

Արտաքս ելանէր և զնոյն խօսէր.
զինէն շշնջէին ա՟մ թշնամիք իմ։
Խորհեցան չար ՚ի վերայ իմ. բան
անօրէնութ՟ե եդին ի վերայ իմ։
Մի՞ թէ որ ննջիցէ, և այլ ո՞չ ևս
յաւելցի յառնել. քանզի և այրն խա
ղաղութ՟ե իմոյ՝ յոր և եսն յուսացայ։
Որ ուտէր զհաց իմ, յաճախեաց
առնել ինձ զխաբէութ՟ի.
Այլ դու տէր ողորմեա՛ ինձ ե՟
կանգնեա՛ զիս. և ես հատուցից ն՟ց։
Յայսմ ծանեայց զի հաճեցար ըն
դիս, զի մի՛ ուրախ եղիցին յիս
թշնամիք իմ։
Այլ զիս յանբծութեան իմում
ընկալար. և հաստատեցեր զիս
առաջի քո յաւիտեան։
Օրհնեալ տ՟ր ա՟ծ իէ՟լի յաւիտենս
յաւիտենից. եղիցի եղիցի։
* Ի կ՟տրծ վասն իմաստութեան. որդւոցն
կորխայ։ ԽԱ
Որպէս փափագէ եղջերու յաղբերս
ջուրց, այնպէս փափագէ
անձն իմ առ քեզ ա՟ծ։

Ծա

Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ ած̅ հզօր և կենդանի. երբ եկից երևեցայց երեսացդ այ̅։

Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի . և այն՝ զի ասէին ցիս զօրհանապազ թէ՝ ուր է ած̅ քո

Զայս որպ̅ յիշէի, տառապէր յիս անձն իմ. քաջալերէի՝ զի մտից ընդ յարկաւ սքանչելեաց տանն այ̅։

Ի ձայն ցնծութեան խոստովանութեան . և ՚ի ձայն բարեկենդանութեան։

Ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ. կամ ընդէ՞ր խռովես զիս . յուսա՛ առ ած̅՝ խոստովանեա՛ նմա. փրկիչ երեսաց իմոց ած̅ է։

Անձն իմ յիս խռովեցաւ. վս̅ այսորիկ յիշեցի զքեզ յերկրէն յորդանանու. ՚ի Հերմոնէ լեռնէ փոքուէ։

Խորք խորոց կարդացին առ քեզ ՚ի ձայն սահանաց քոց։

Ամենայն զբօսանք քո և ալիք քո անցին ՚ի վերայ իմ։

Ի տուէ պատուիրեսցէ տր̅ զողորմութիւ

իւր

իւր. 'ի գիշերի զօրհնութի նոր. և
աղօթք իմ առ ա͞ծ վ͞ս կենաց իմոց.
Ասացի ա͞յ՝ ընդունօղ իմ ես ընդէր
մոռացեր զիս. ընդէր տրտում գը
նամ ես 'ի նեղել թշնամւոյ իմոյ.
Ի փշրել ոսկերաց իմոց՝ նախատե
ցին զիս թշնամիք իմ. յասել ցիս
զօրհանապազ թէ ուր է ա͞ծ քո.
Ուրդ՝ ընդէր տրտում ես անձն
իմ, կամ ընդէր խռովես զիս.
յուսա առ ա͞ծ՝ խոստովանեսց նմա.
փրկիչ երեսաց իմոց ա͞ծ է.

*Սաղմոս դաւթի. ԽԲ.

Դատ արա ինձ ա͞ծ. և իրաւ արա
ինձ 'ի դատաստանի իմում.
Յազգէ որ ոչ է ս͞ր՝ 'ի մարդոյ մե
ղաւորէ նենգաւորէ փրկեա զիս.
Դու ա͞ծ՝ հզօրիչ իմ ես՝ ընդէր մո
ռացար զիս. ընդէր տրտում գը
նամ ես 'ի նեղել թշնամւոյ իմոյ.
Առաքեա տէր զլոյս քո և զճշմար
տութիւն քո. զի առաջնորդեսցեն
ինձ և հանցեն զիս 'ի լեառն ս͞ր և 'ի
յարկս քո.

Եւ

Մտից առաջի սեղանոյ ա̃յ առ ա̃ծ
որ ուրախ առնէ. զմանկութիւն իմ.
Խոստովան եղէց քեզ օրհնութե̃՝
ա̃ծ ա̃ծ իմ։

Ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ.
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա՛
առ ա̃ծ՝ խոստովանեա՛ նմա. փրկիչ
երեսաց իմոց ա̃ծ է։

*Ի կատարած իմաստութեան որդւոցն կորխայ։

ԽԳ.

Ա․ ականջօք մերովք լու
աք զոր հարքն մեր
պատմեցին մեզ։

Զգործս զոր գործե
ցեր յաւուրս նոցա՝ յաւուրսն
առաջինս։

Ձեռն քո խլեաց զհեթանոսս՝ և
զնո̃ տնկեցեր. չարչարեցեր զժո
ղովուրդս քո և հաներ զնո̃։

Զի ոչ թէ սրով իւրեանց ժա
ռանգեցին զերկիր. և ո՛չ բազուկ
նո̃ց փրկեաց զնոսա.

Այլ աջ քո և բազուկ քո՝ և լոյս

երեսաց քոց. զի հաճեցար դու ընդ նոսա։
Դու ինքն ես թագաւոր իմ եւ Աստուած իմ որ հրամայեցեր զփրկութիւն Յակոբայ։
Քեւ զթշնամիս մեր հարցուք. եւ անուամբ քով արհամարհեսցուք զյարուցեալսն ի վերայ մեր.
Ոչ թէ յաղեղն իմ յուսացեալ եմ. եւ ոչ սուր իմ կեցուցանէ զիս։
Այլ դու փրկեցեր զմեզ ի թշնամեաց մերոց. եւ զատելիս մեր յամօթ արարեր։
Աստուծով պարծեսցուք զօրհանապազ. եւ անուան նորա խոստովան եղիցուք յաւիտեան։
Բայց արդ մերժեցեր եւ անարգեցեր զմեզ. եւ ոչ ելեր Աստուած ընդ զօրս մեր։
Դարձուցեր զմեզ յետս քան զթշնամիս մեր. եւ ատելիք մեր յափշտակէին զմեզ։
Ետուր զմեզ ո՛չ զոչխար ի զենումն. եւ ընդ հեթանոսս ցրուեցեր զմեզ։
Վաճառեցեր զժողովուրդս քո

առանց գնոյ. և ոչ գոյ թի՛ւ աղա
ղակի մերոյ։

Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց մերոց. ծաղր և այպն կատականաց այնոցիկ որք շուրջ էին զմեօք։

Արարեր զմեզ յառակս հեթանոսաց ՚ի շարժել զգլուխս ժողովրդոց։

Զօր ամենայն նախատինք իմ առաջի իմ են. և ամօթ երեսաց իմոց ծածկեաց զիս։

՚Ի ձայնէ նախատօղին և չարախօսի. յերեսաց թշնամւոյն և հալածչի։

Այս ա՟մ եկն ՚ի վերայ մեր՝ և մեք զքեզ ոչ մոռացաք. և ոչ ստեցաք ուխտի քում. և ոչ դարձաք յետս սրտիւք մերովք։

Դարձուցեր զշաւիղս մեր ՚ի ճանապարհաց քոց. խոնարհ արարեր զմեզ ՚ի տեղի չարչարանաց. և ծածկեցին զմեզ ստուերք մահու։

Թէ մոռացեալ իցէ մեր զանուն ա՟յ մերոյ. կամ ձգեալ իցէ զձեռս մեր առ ա՟ծս օտարս։

Սա

Սակայն Ա՟ծ խնդրէ զայս. զի նա
քննէ զգաղտնիս սրտից մերոց։
Վ՟ս քո մեռանիմք զօրհանապազ. հա
մարեցաք ո՟պ զոչխար ՚ի զենումն։
Զարթիր ընդէ՞ր ննջես տ՟ր. արի՛
և մի՛ մերժեր զմեզ իսպառ։
Զմէ՞ դարձուցանես զերեսս քո
՚ի մէնջ. մոռանաս զաղքատութի՟
և զնեղութիւնս մեր։
Խոնարհ եղեն մինչև ՚ի հող անձինք
մեր. և յերկիր կցեցան մէջք մեր։
Արի՛ տէր օգնեա՛ մեզ, և փրկեա՛
զմեզ վասն անուա՛ն քո։

* Սաղմոս. ԽԴ.

Բղխեաց սիրտ իմ ըղ պատգամս
քո բարի, և ասասցից զգործս իմ
թագաւորի։
Լեզու իմ ո՟պ գրիչ արագագրի
դպրի. գեղեցիկ տեսլեամբ քան
զա՟մ որդիս մարդկան։
Սփռեցան շնորհք ՚ի շրթանց քոց.
վասն այսորիկ օրհնեաց զքեզ Ա՟ծ
յաւիտեան։

Ած զսուր ընդ մէջ քո՝ հզօր վայել
չութեան և գեղոյ քո։
Լարեա ուղղեա եւ թագաւորեա
վասն ճշմարտութե հեզութեան
և արդարութե. և առաջնորդեսցէ
քեզ սքանչելապէս աջ քո.
Նետք քո սրեալ են հզօր. և ժո
ղովուրդք ՚ի ներքոյ քո անկցին ՚ի
սիրտս թշնամեաց թագաւորի.
Աթոռ քո ած յաւիտեանս յաւի
տենից. գաւազան ուղղութեան
գաւազան արքայութեան քո.
Սիրեցեր զարդարութի, և ատեցեր
զանօրէնութիւն.
Վասն այսորիկ օծ զքեզ ած՝ ած քո
իւղով ուրախութեան՝ առաւել
քան զընկերս քո.
Զմուռս և զստաշխն և զկասիայ ՚ի
զգեստուց քումմէ. ՚ի տանձարաց փղ
ոսկրեաց՝ ուստի ուրախ արարին
զքեզ դստերք թգրաց ՚ի պատիւ.
Կացցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ ՚ի
հանդերձս ոսկէհուռս զարդա
րեալ և պաճուճեալ.

Լուր դուստր՝ և տես. խոնարհե
ցո զունկն քո. մոռա զժողովուրդ
քո եւ զտուն հօր քո. զի ցանկացաւ
թագաւոր գեղոյ քո.
Սա ինքն է տէր քո՝ երկիրպագցես
նմա. և դուստր Ծուրայ՝ երկիր
պագցէ նմա. և պատարագօք զե
րեսս նորա պաշտեսցեն մեծա
մեծք ՚ի ժողովրդոց.
Ամենայն փառք դստեր թագաւորի
ի ներքոյ. ՚ի վերջաւորս ոսկեհուռս
զարդարեալ և պաճուճեալ.
Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ նորա.
և զընկերս նորա տարցին նմա.
Տարցին ցնծութեամբ և ուրախութեամբ.
և տարցին ՚ի տաճար թագաւորի.
և փոխանակ հարց քոց՝ եղիցին
որդիք քո.
Կացուսցես զնոսա իշխանս ընդ ամենայն
երկիր. և յիշեսցի անուն քո ընդ
ամենայն ազգս ազգաց.
Վասն այսորիկ ժողովուրդք խոստո
վան եղիցին առ քեզ յաւիտեան՝
և յաւիտեանս յաւիտենից.

 Ած

*Սաղմոս դաւթի: ԽԵ:

Ա՟ծ մեր ապաւէն և զօրութիւն. օգնական ՚ի վերայ նեղութեանց որք գտին զմեզ յոյժ։

Վասն այսորիկ ոչ երկիցուք մեք ՚ի խռովել երկրի. ՚ի փոփոխել լերանց ՚ի սիրտս ծովու։

Գոչեցին և խռովեցան ջուրք ն՟ց. խռովեցան լերինք ՚ի զօրութէ նորա։

Գնացք գետոց ուրախ առնեն զքաղաքն ա՟յ. և սուրբ արար զյարկս իւր բարձրեալն։

Ա՟ծ ՚ի մէջ նորա և նա ոչ սասանեսցի. օգնեսցէ նմ՟ ա՟ծ ՚ի վաղորդենէ մինչև ՚ի վաղորդեան։

Խռովեցան հեթանոսք՝ և խոնարհեցան թագաւորութիւնք. ետ զձայն իւր բարձրեալն և խռովեցաւ երկիր։

Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ընդունելի է մեր ա՟ծ յակոբայ։

Եկայք և տեսէք զգործս ա՟յ. որ արար զնշանս և զարուեստս ՚ի վերայ երկրի։

Եհար

Լհար զպատերազմ՝ի ծագաց մին
չև ՝ի ծագս երկրի․ զաղեղունս
փշրեաց, զզէնս խորտակեաց, և
զասպարս այրեաց հրով։
Կանխեցէ՛ք ե՛ւ ծաներո՛ւք՝ զի ես
եմ ա͞ծ․ բարձր եղէց ՝ի հեթանոս
և բարձրացայց ի վերայ երկրի։
Տ͞ր զօրութեանց ընդ մեզ․ ընդու-
նօղ է մեր ա͞ծ յակոբայ։

*՚Ի կատարած վասն որդւոցն կորխայ։
Սաղմոս դաւթի։ ԽԶ.

Ծափս հարէք ա͞մ հեթա
նոսք․ աղաղակեցէք
առ ա͞ծ ՝ի ձայն ցնծութ͞ն։
Տ͞ր բարձրեալ և ահաւոր՝ թագա
ւոր մեծ ի վ͞ր ա͞մ երկրի։
Հնազանդ արար զժողովուրդս մեզ․
և զհեթանոս ՝ի ներքոյ ոտից
մերոց։
Ընտրեաց ըզ մեզ իւր ՝ի ժառան
գութի․ զգեղեցկութիւն յակոբայ
զոր սիրեաց․

Համ

Համբարձաւ ա՟ծ օրհնութեամբ·
և տ՟ր մեր ձայնիւ փողոյ:
Սաղմոս ասացէք ա՟յ մերում· սաղ
մոս ասացէք թագաւորին մերում
սաղմոս ասացէք:
Թ՟գր մեծ ՚ի վ՟ր ա՟մ երկրի ա՟ծ է·
սաղմոս ասացէք նմա իմաստութ՟բ:
Թ՟գրեաց ա՟ծ ՚ի վ՟ր հեթանոսաց·
ա՟ծ նստաւ յաթոռ սրբութ՟ե իւրոյ:
Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան
առ ա՟ծ աբրահամու· զի ա՟յ զօրու
թիւնք յերկրէ յոյժ համբարձան:

* Սաղմոս դաւթի ԽԷ.

Մեծ է տ՟ր և օրհնեալ է յոյժ ՚ի
քաղաք ա՟յ մերոյ ՚ի լեառն ս՟բ ն՟ր:
Հաստատարմատ ցնծացէ ցնծութ՟բ
ա՟մ երկիր· լերինք սիօնի՝ կողմանք
հիւսիսոյ՝ ՚ի քաղաք թ՟գրին մեծի:
Ա՟ծ ՚ի տաճարի իւրում յայտնի· ՚ի
ժամանակի ո՟ք օգնական լինէր ն՟ց:
Ահաւասիկ թ՟գրութիւնք երկրի
ժողովեցան և անկցին ի միասին:
Ն՟քեանք տեսին այսպէս և զար–

մացան. խռովեցան՝ սասանեցան՝
և դողումն կալաւ զնս։
Անդ երկունք որպ ՚ի ծննդեան.
և հողմն սաստիկ փշրեսցէ զնաւս
՚ի Թարսիս.
Որպ լուաք սոյնպէս և տեսաք. ՚ի քա
ղաք տն զօրութեց ՚ի քաղաք այ մերոյ.
Աստուած հիմունս էարկ նմա յա
ւիտեան. ընկալաք այ զողորմութի
քո ՚ի մէջ ժողովրդեան քո.
Ըստ անուան քում այ, սոյնպէս
և օրհնութի քո ընդ ամ տիեզերս.
և արդարութե լի է աջ քո.
Ուրախ եղիցի լեառն սիոն. և ցն
ծասցեն դստերք յուդայ վասն
իրաւանց քոց տր.
Շրջեցարուք զսիոնիւ. պաշարեցէք
զնա. և պատմեցէք զաշտարակս նր.
Դիք զսիրտս ձեր ՚ի մր զօրութեց
նր. բաժանեցէք զամուրս նր. զի
պատմել կարասջիք յազգ յազգ.
Զի է այ այ մեր յաւիտեանս յա
ւիտենից. և նա հովուեսցէ զմեզ
մինչև յաւիտեան։

*Ի կատարած որդւոցն կորխայ. ԽԸ

Լուարո՛ւք զայս ամենայն ազգք. ունկնդիր լերուք ամենեքեան որք բնակեալ էք յաշխարհի.
Ծնունդք երկրի եւ որդիք մարդկան. ի միասին մեծամեծք եւ տընանկք.
Բերան իմ խօսեսցի զիմաստութիւն. եւ խորհուրդ սրտի իմոյ զհանճար.
Խոնարհեցուցից յառակումն զունկն իմ. բացից առակաւ զբերան իմ. եւ խօսեցայց զառակս իսկզբանէ.
Ընդէ՞ր բնաւ երկնչիմ ես յաւուր չարի. զի անօրէնութիւնք գնացից իմոց շուրջ եղեն զինեւ.
Յուսացեալք ՚ի զօրութիւն իւրեանց՝ ՚ի բազմութիւն մեծութեան իւրեանց պարծեսցին.
Եղբայր ոչ փրկէ. եւ ոչ փրկէ մարդ. եւ ոչ տայ այ̃ զփրկանս իւր. եւ ոչ զգինս փրկանաց անձին իւրոյ.
Աշխատեսցի յաւիտեան՝ եւ կեցցէ մինչ իսպառ. եւ ոչ տեսցէ զապականութիւն.

Յորժամ տեսցես թէ իմաստունք
մեռանիցին. իմիասին անզգամք և
անմիտք կորիցեն. և թողցեն օտա-
րաց զմեծութիւն իւրեանց։
Գերեզմանք նոցա՝ տունք նոցա
եղիցին յաւիտեան. և յարկք նոցա
յազգէ մինչև յազգ. և կար-
դասցին անուանք նոցա ՚ի հողս
իւրեանց։
Մարդ ՚ի պատուի էր և ոչ իմացաւ.
համեմատեցաւ անասնոց անբանից
և նմանեցաւ նոցա։
Այս ճանապարհ է գայթակղութեան
նց̃ նոցին. յետ այսորիկ բերանովք
իւրեանց հաճեսցին։
Որպէս խաշն ՚ի դժոխս մատնես-
ցին. և մահ հովուեսցէ զնոսա.
և տիրեսցեն նոցա ուղիղք
ընդ առաւօտս։
Օգնութիւնք նց̃ մաշեսցին՚ի դժոխս.
և՚ի փառաց իւրեանց անկցին։
Բայց սակայն ա̃ծ փրկեսցէ զանձն
իմ ՚ի ձեռաց դժոխոց յորժամ
ընդունիցի զիս։

 Մ՚ի

Մ՛ի՛ երկնչիր՝ յորժամ մեծանայ մարդ, և յորժամ բազում լինին փառք տան նորա.

Զի ոչ եթէ ՚ի մեռանելն իւրում առցէ ընդ իւր զամ, և ոչ եթէ իջցեն փառք տան նր ընդ նմա.

Զանձն նորա ՚ի կեանս իւրում օրհնեսցի. և խոստովան եղիցի քեզ յորժամ բարի արասցես դու նմա.

Մտցէ նա մինչև յազգ հարց իւրոց մինչև յաւիտեան զլոյս մի՛ տեսցէ.

Մարդ ՚ի պատուի էր և ոչ իմացաւ հաւասարեցաւ անասնոց անբանից և նմանեցաւ նոցա.

************* *************

* Սաղմոս Ասափու. ԽԹ.

Աստուածոց տէր խօսեցաւ. և կոչեաց զերկիր յարևելից մինչև ՚ի մուտս արևու.

Ի սիօնէ մեծ վայելչութի փրկութե գեղոյ նորա.

Ա̃ծ մեր յայտնապէս եկեսցէ • և
Ա̃ծ մեր մի՛ դադարեսցէ •
Հուր առաջի նորա բորբոքեսցի •
և շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ •
Կոչեսցէ զերկինս ՚ի վերուստ՝ և
զերկիր ՝ ՚ի դատել զժողովուրդս
իւր • ժողովել առ ինքն զՍուրբս իւր՝
և ոյք դնեն զպատարագս ուխտից
իւրեանց սեղանոյ նորա •
Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն
նորա՝ զի Ա̃ծ դատաւոր է •
Լուր ժողովուրդ իմ և խօսեսցայց
ընդ քեզ • և իսրայէլ քեզ վկայեսցից • զի Ա̃ծ՝ Ա̃ծ քո ես եմ •
Ո՛չ թէ վ̃ս պատարագաց քոց կշտամբեմ զքեզ ՝ զի ողջակէզք քո
առաջի իմ են յա̃մ ժամ •
Ո՛չ ընդունիմ ՚ի տանէ քումմէ զզուարակս • և ոչ ՚ի հօտից քոց
նոխազս •
Իմ է ամենայն գազան անտառի •
Երէ լերանց՝ և ա̃մ անասուն •
Գիտեմ ես զա̃մ թռչունս երկնից
գեղեցկութիւն վայրի ընդ իս է •

Թէ քաղցեայց՝ քեզ ինչ ոչ ասա-
ցից. զի իմ է աշխարհ լրիւ իւրով։
Մի՞ ուտեմ ես զմիս զուարակաց քոց
և ոչ զարիւն նոխազաց քոց ըմպեմ
Մատո՛ այ պատարագ օրհնութեան. կա-
տարեա՛ բարձրելոյն զուխտս քո։
Կարդասցես առ իս յաւուր նեղու-
թեան քո. ես փրկեցից զքեզ՝ և
դու փառաւոր արասցես զիս։
Սակայն՝ մեղաւորին ասէ ած. իսկ
դու ընդէ՞ր բնաւ պատմես զար-
դարութիւն իմ, կամ առնուս
զուխտ իմ 'ի բերան քո։
Զի դու ատեցեր զխրատ իմ.
մերժեցեր և յետս ընկեցեր զամ
բանս բերանոյ իմոյ։
Թէ տեսանէիր զգողս, ընթա-
նայիր ընդ նոսա. և ընդ շունս
դնէիր զբաժին քո։
Բերան քո յաճախէր զչարութի.
և լեզու քո նիւթէր զնենգութի։
Նստեալ զեղբօրէ քումմէ չարախօ
սէիր. և 'ի վերայ որդւոյ մօր քո
դնէիր գայթագղութիւն։

Զայս ա͞մ արարեր և լռեցի քեզ.
կարծեցեր անօրէնդ՝ ՚ի մտի քում
թէ և ես քեզ նմանիցեմ։
Արդ՝ յանդիմանեցից և կացուցից
զայս ամենայն առաջի քո. իմացա-
րո՛ւք ամենեքեան որոց մոռացեալ
իցէ զա͞ծ.
Գուցէ երբէք յափշտակիցէք, և
ո՛չ ոք իցէ որ փրկիցէ.
Պատարագ օրհնութեան փառաւո՛ր
արասցէ զիս. և անդ է ճանապարհ՝
ուր ցուցից նմա զփրկութիւն
աստուծոյ.

*Ի կատարած սաղմոս դաւթի. ՚ի գալ [illegible]
[illegible] առ նա [illegible] մարգարէի՝ յորժամ
մտանէր նա առ բերսաբէէ. Ծ.

Ողորմեա ինձ ա͞ծ՝ ըստ մեծի ողոր-
մութեան քում. ըստ բազում
գթութեան քում, քաւեա զա-
նօրէնութիւնս իմ։
Առաւել լուա՛ զիս յանօրէնութէ-
նէ իմմէ. և ՚ի մեղաց իմոց սր͞բ արա զիս.
Զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն

գի-

Ոյք գործեն զանօրէնութիւն

Ոյք ուտէին ըզ ժողովուրդ իմ որպէս կերակուր հացի, և առ ա͞ծ ոչ կարդացին։

Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ոչ իցէ երկիւղ. զի ա͞ծ ցրուեաց զոսկերս մարդահաճոյից։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ զի ա͞ծ անարգեաց զն͞ս։

Ո՛ տացէ ՚ի սիօնէ զփրկութի՛ իհ͞լի. ՚ի դարձուցանել ա͞ն զգերութիւն ժողովրդեան իւրոյ. ցնծասցէ յա կոբ և ուրախ եղիցի իսրայէլ։

* Սաղմոս դաւթի. ԾԴ.

Ա͞Ծ յանուն քում կեցո՛ զիս. և ՚ի զօրութ͞ե քում իրա՛ւ արա ինձ.

Ա͞Ծ լո՛ւր աղօթից իմոց. ունկն դիր բանից բերանոյ իմոյ։

Օտարք յարեան ՚ի վ͞ր իմ, և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համա րեցան զ․քեզ ա͞ծ առաջի իւրեանց։

Ահա ա͞ծ օգնական իմ. և տ͞ր ըն դունօղ հոգւոյ իմոյ։

 Ի

Ի դարձուցանել զչարն 'ի թշնա-
մեաց իմ, ճշմարտութեամբ քով
սատակեա՛ զնոսա։

Նա կամօք իմովք պատարագս մա-
տուցից քեզ. եւ խոստովան եղէց
անուան քում տէր՝ զի բարի՛ է։

Յամ նեղութէ իմմէ փրկեցեր զիս
եւ'ի թշնամիս իմ ետես աչքն իմ։

* Սաղմոս դաւթի. ԾԴ.

Ունկն դիր Ած աղօթից իմոց. եւ մի՛
անտես առներ զխնդրուածս իմ։

Նայեա՛ առ իս եւ լո՛ւր ինձ. զի տրտ-
մեցայ ես 'ի ձանձրանալ իմում եւ
խռովեցայ։

Ի ձայնէ թշնամւոյն եւ'ի նեղել մե-
ղաւորին՝ խոտորեցան յիս անիրա-
ւութեամբ. եւ բարկութեամբ
ոխս պահէին ինձ։

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս. եւ եր-
կիւղ մահու անկաւ իվր իմ։

Ահ եւ դողումն եկն 'ի վերայ իմ.
եւ ծածկեաց զիս խաւար։

Ասացի՝ ո՞ տայր ինձ զթեւս որպէս

 զա

զաղաւնոյ · զի թռչէի՝ վերանայի՝
և հեռացեալ դադարէի յանապատի։
Ակն ունէի այ՝ որ փրկէր զիս ՚ի
կարճմտութէ, ՚ի զայրանալոյ, և ՚ի
մրրկեալ նեղսրտութենէ։
Ընկղմեա՛ տր և բաժանեա՛ զլեզուս
նոցա · զի տեսի զանօրէնութիւն
և զհակառակութի ՚ի քաղաքի ·
Ի տուէ և ՚ի գիշերի շուրջ եղեն ըզ
պարսպօք նորա անօրէնութիւնք ·
չարիք և մեղք են ՚ի մէջ նոցա · և
ոչ պակասեաց ՚ի հրապարակաց նր
վաշխ և նենգութիւն ·
Զի եթէ թշնամոյն նախատեալ էր՝
համբերէի արդեօք · կամ ատե
լոյն մեծաբանեալ էր ՚ի վր իմ,
թաքչէի արդեօք ՚ի նմանէ։
Իսկ դու մարդ հաւասար իմ, ա
ռաջնորդ իմ, և ծանօթ իմ։
Որ ապաքէն ՚ի նոյն քաղցրացուցեր ինձ
և քեզ կերակուր · զի գնայաք միա
բանութբ ՚ի տանն այ։
Եկեսցէ մահ ՚ի վերայ նոցա, և
կենդանւոյն իջցեն ՚ի դժոխս ·

զի չարութիւն է 'ի բնակութեան նոցա և 'ի մէջ նոցա։

Ես առ Աստուած կարդացի՝ և նա լուաւ ինձ. յերեկոյս, 'ի վաղորդայն, և 'ի հասարակ աւուր։

Պատմեցի և ասացի և լուիցէ ձայնի իմում. փրկեսցէ՝ խաղաղութեամբ զանձն իմ 'ի մերձաւորաց իմոց. զի կարեօք հասին ի վերայ իմ։

Լուիցէ Աստուած՝ և խոնարհ արասցէ զնոսա. որ յառաջ քան զյաւիտեանս։

Զի ոչ գոյր նոցա փոխանակ. և ոչ երկեան յԱյ։

Ձգեաց զձեռն իւր 'ի հատուցանել նոցա. և նոքա պղծեցին զօրէնս նորա։

Բաժանեցին 'ի սրտմտութենէ երեսաց նորա. և եհաս 'ի սիրտս նոցա։

Կակուղ էին բանք նորա քան զձէթ. և ինքեանք ոչ սլաք։

Ընկեա 'ի Տէր զհոգս քո՝ և նա կերակրեսցէ զքեզ. և ոչ տայ յաւիտեան սասանութիւն արդարոյ։

Դու Աստուած իջուցես զնոսա 'ի գուբ

 ապա

ապականութեան իւրեանց • արք արիւնահեղք և նենգաւորք մ՚ հասարակեսցեն զաւուրս իւրեանց • այլ ես 'ի քեզ տր յուսացայ։

*Օրհնութիւն Բծին Մովսէսի՝ աստուածատես մարգարէին • յերկրորդ օրինաց •

Զի հուր բորբոքեցաւ 'ի բարկութէն իմմէ • այրեսցէ և իջցէ մինչ 'ի դժոխս ներքինս։

Ուտեսցէ զերկիր՝ և զարմ բոյս երկրի նց • վառեսցին հրով և բորբոքեսցին հիմունք լերանց նց • Ժողովեցից զչարիս ամ ի վերայ նց հա և նետիւք իմովք սպառեցից զն նց • Մաշեալք և հիւծեալք 'ի սովու • գազանաբեկ՝ դէղ անկեալ ամենայն թռչնոց երկնից •

Ցաւս առանց բժշկութեան արձակեցից ի վերայ նոցա • զգազանս անապատի՝ որք այր և անդր քարշեսցեն զնս ընդ երկիր •

Լոր

Արտաքուստ մանկակոտորս արա-
ցէ զնս՟ սուր. և՝ ի ներքուստ շտեմա-
րանաց նց՟ անտի՝ արհաւիրք ահից.
Զերիտասարդս նոցա կուսանօք
հանդերձ. և զորդայս՝ հաստատե-
լովք ծերովք հանդերձ:
Ասացի թէ ցրուեցից զնս՟, և դադա-
րեցուցից զյիշատակս նց՟ յազգաց:
Թէ ոչ վս՟ բարկութե՟ սրտմտութե՟
թշնամւոյն. զի մի՛ երկայնակեացք
եղիցին. և մի՛ բարձրասցին հպար-
տացեալ թշնամիքն և ասասցեն.
Թէ ձեռն մեր բարձր է՝ և բա-
զուկ մեր հզօր. և ոչ տր՟ ած՟ ա-
րար զայս ամենայն.
Զի ազգ մի խորհրդակորոյսք են
[illegible] և ոչ գոյ ՚ի նս՟ իմաստութի՟.
[illegible] ոչ խորհեցան ՚ի միտ առնուլ
զայս ամ՟. և արդ ընկալցին զամօթ
յանձինս իւրեանց.
Զարմանք մի մեծ այս են. զի մ՟րդ
մինն զհազարս հալածեսցէ. կամ
երկուք զբիւրս շարժեսցեն.
Թէ ոչ տն՟ ած՟ մատնեալ էր զնս՟.

և տուեալ իցէ զնս ՚ի ձեռս թշնա
մեաց նոցա։
Զի ոչ են դիք նց որպ զած մեր.
այլ թշնամիք մեր վատախորհուրդք
Յայգւոյն սոդոմայ էր որթ նց.
և տունկ նց ՚ի գոմորայ։
Խաղող նոցա խաղող դառնութե.
և ողկոյզ նց ՚ի դառնութե լեղւոյ։
Սրտմտութի բարկութե վիշապաց
գինի նոցա. սրտմտութիւն իժից
անճնարին առանց բժշկութե։
Ոչ այս ած ժողովեալ է առիս, և
կնքեալ պահի ՚ի գանձի իմում։
Յաւուր վրէժուց հատուցման հա
տուցից նց. ՚ի ժամանակի յորում
հարցի զքարի ոտն նոցա.
Մերձ է օր կորստեան նց. զի հա
սեալ է պատրաստութի որ ՚ի վր նց.
Դատէ՛ տր զժողովուրդ իւր. և
՚ի ծառայս իւր մխիթարի։
Զի ետես զնոսա լքեալս՝ լու
ծեալս՝ և մատնեալս ՚ի դերութի.
Եւ ասաց տր՝ ուր են դիքն ձեր
յորս յուսացեալ էիք դուք ՚ի նս.

զորոց զճարպս սպանդիցն ուտէիք
և ըմպէիք զգինի զոհիցն։
Արդ՝ յարիցեն՝ օգնեսցեն՝ և եղի֊
ցին ձեզ թիկունք։

Նորին Մովսէսի։

Ծաներուք և տեսէք՝ զի ես եմ.
և ոչ գոյ այլ ա՟ծ բաց յինէն.
Ես սպանանեմ և ես կեցուցա֊
նեմ. հարկանեմ և ես բժշկեմ.
եւ ոչ ոք իցէ որ հանիցէ զձեզ ՚ի
ձեռաց իմոց։
Համբարձից յերկինս զձեռս իմ.
երդուայց աջով իմով և ասացից թէ
կենդանի եմ ես յաւիտեան։
Սրեցից ոպ՟ փայլակն զսուսեր իմ.
և ՚ի խնդիր վրիժուց արձակեցից
զաջ իմ։
Հատուցից զհատուցումն թշնա֊
մեաց իմոց. և ատելեաց իմոց հա֊
տուցից զհատուցումն նց՟ նոցին։
Արբեցուցից զնետս իմ յարենէ նց՟
և սուր իմ կերիցէ միս յարենէ վի֊
րաւորելոց. գերելոց գլխոց իշխա֊
նաց թշնամեաց նց՟։

Ու

Ուրախ եղիցին երկինք նովաւ. և
երկիրպագեսցեն նմա ամ՟ որդիք այ՟։
Ուրախ եղերուք հեթանոսք ընդ
ժողովրդեան նր՟. և զօրացուսցեն
զնա ամ՟ հրեշտակք այ՟։
Խնդրելով խնդրեցաւ վրէժ ա
րեան որդւոց նր՟. և հատուցում
թշնամեաց նց՟ հատուցաւ նց՟։
Հատուցում ատելեաց նորա՝ հա
տուցաւ նց՟. և սրբեսցէ տր՟ զեր
կիր ժողովրդեան իւրոյ։
Փառք հօր և որ՟։

Պաշտես զտր՝ զաստես ՅՌս կրկնեա.
շնորհ օրհնեն անձինս մեր։ Մարդասէր տր՟

*Կանոն Ս. Յովհաննու Կարապետին
Յայտնութեան։

Ս՟ ուղղելոյ զգնացս մեր ՚ի ճա
նապարհս խաղաղութե՟ զքեզ աղ՟։
Ս՟ ցրելոյ ՚ի մէնջ զամենայն խոր
հուրդս չարին՝ զքեզ աղաչեսցուք։
Ս՟ պարգևելոյ մեզ առողջ խոր
հուրդս՝ և առաքինի վարս՝ զքեզ։

 Ս՟

Ա՟ռ պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյն խուրոյ՝ զՏ՟ր աղ՟։
Ա՟ռ խոստովանելոյ զհակառակորդն վաղվաղակի ը՟ ոտիւք մերովք՝ զ՟։
Ա՟ռ հոգ՟։ Լ՟եւս մեա՟։

* Աղօթ։

Տէր երկնի և երկրի՝ արարիչ ամ՟ արարածոց՝ երևելեաց և աներևութից։ Առ քեզ կարդամք յամ ժամ. զի ընդ ամ՟ տեղլինէ տէրութի քո. և արքայութի քո ամենեցուն տիրէ։ Շնորհեա մեզ երկիւղիւ ՚ի պաշտօն քո կանխել հանապազ։ Սիրել զքեզ ՚ի բոլոր սրտէ՝ և ՚ի բովանդակ մտաց. և յամ զօրութէ մերմէ պահել զպատուիրանս քո։ Համբառնալ առ քեզ զձեռս մեր ՚ի սրբութի առանց բարկութե և երկմտութե. և գտանել ՚ի քէն զշնորհս և զողորմութի՝ և զառաքինասէր գործոցն յաջողութիւն։ Ա՟ռ զի դու ես տէր կենաց՝ և ամ՟ ողորմութեց. և քեզ վայելէ փառք՝ իշխանութի և պատիւ։ Այժմ և միշտ և յա՟։

Խօս

Խաղաղութեան ածենցուն։

Քում ամենազօր և յաղթօղ տէրութեան՝ կրկնի ամ ծունր յերկրպագութի. և փառաւորի յամենեցունց թագաւորութի քո։ Նայեա՛ յերկրպագութիս մեր՝ և տուր մեզ առնել զարդարութ ճշմարտութե։ Ամ զի դու ես ած խաղաղութե. որ բարձեր զթշնամութիւն՝ ի միջոյ՝ և արարեր զխաղաղութի յերկինս և յերկրի։ Հեռաւորաց և մերձաւորաց՝ աւետարանեցեր զնոր պարգևս քոյին բարեացդ։ Որում և զմեզ մեծի շնորհացդ արժանաւորս արասցես՝ դասելով ընդ ճշմարիտ երկրպագուս քո. ած մեր և տր և փրկիչ մր քս։ Որ ես օրհնեալ ընդ հօր և սբ հոգւոյդ։ այժմ և՛։

Յերգս օրհնութեան ի ձայն Սաղմոսաց,
անդադար փառաւորեմք զհայր և զՈր
դի և զսբ հոգին։ Այժմ և միշտ և
յաւիտեանս յաւիտենից։
Ամէն։

* Յորժամ զատուցանէ երկնաւորին զթագաւորս
ի վերայ նորա՝ ձիւնաւորեսցին ի Սաղմոն։
* Սաղմոս ԿԷ. 14.

*Ի կատարած վասն ժողովրդեանն որք ի
սրբութենանց հեռա
ցեալ էին.

ՂՈՐՄԵԱ՛
ինձ ած՝ զի կոխ
եաց զիս մարդ.
զօր հանապազ պա
տերազմունք նե
ղեցին զիս։
Կոխեցին զիս
թշնամիք իմ զօր հանապազ. եւ բա
զումք էին որք մարտնչէին ընդ իս
ի բարձանց։
Ի տուընջեան ոչ երկեայց՝ զի ի տր

յուսացայ. ած գովեցից զբանս իմ. յած յուսացայ և ոչ երկեայց զի՞ արասցէ ինձ մարդ.

Զօրհանապազ զբանս իմ անարգեցին. զինէն էին խորհուրդք նոցա 'ի չարութեան.

Պանդուխտք եղիցին և թաքթաքուք շրջեսցին. նոքա զարշապարս իմում սպասեսցեն՝ որպէս և սպասէին անձին իմում.

Որպէս առ յոչինչէ մերժեսցես զնս. բարկութեամբ զժողովուրդս ճնաղանդեցուսցես.

Ած զկեանս իմ պատմեցից քեզ. եդից զարտասուս իմ առաջի քո՝ որպէս խոստացար դու ինձ.

Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւրեանց՝ յաւուր յորում կարդասցուք առ քեզ.

Ահա ծանեայ զի ած իմ ես դու. զած օրհնեցից 'ի բանս իմ, և զտէր գովեցից 'ի խօսս իմ. յաստուած յուսացայ և ոչ երկեայց զի՞ արասցէ ինձ մարդ.

 Ող

Յինէն են ուխտք իմ զոր տացքեզ
օրհնութե՛ ած ած իմ։
Փրկեցեր զանձն իմ ՚ի մահուանէ.
զաչս իմ յարտասուաց. և զոտս իմ
՚ի գայթակղութենէ. հաճոյ եղէց
առաջի տն յերկրին կենդանեաց։

*՚Ի կատարած մի՛ ապականեր. դաւթի
արձանագիր։ ԾԶ.

Ողորմեա ինձ ած՝ ողորմեա ինձ.
զի ՚ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։
Ի հովանի թեւոց քոց յուսացայց՝
մինչև անցցէ անօրէնութիւն։
Կաղաղակեցի առ ած բարձրեալն
առ ած բարերար իմ։
Առաքեաց յերկնից և կեցոյց զիս.
ետ ՚ի նախատինս որ կոխէին զիս.
Առաքեաց ած զողորմութի և զճշմարտութիւն իւր. և փրկեաց
զանձն իմ ՚ի միջոյ գաղանաց՝
զի ննջէի ես խռովեալ։
Որդւոց մարդկան ատամունք իւր
եանց զէն և նետք են. և լեզուք
նց ոպ զսուր սուսերի։

Բարձ

Բարձրեալ ես դու յերկինս Ած. և յամ երկրի են փառք քո։

Որոգայթ պատրաստեցին ոտից իմոց. խոնարհ արարին զանձն իմ. փորեցին առաջի իմ խորխորատ, և անկան ինքեանք ՚ի նոյն։

Պատրաստ է սիրտ իմ Ած. պատրաստ է սիրտ իմ օրհնել և սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք։

Զարթիր փառք իմ, զարթիր սաղմոսիւք և օրհնութբ. ես զարթեայց առաւօտուց։

Խոստովան եղէց քեզ ՚ի ժողովուրդս Տր. և սաղմոս ասացից քեզ յազգս։

Զի մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն քո. մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո։

Բարձրեալ ես դու յերկինս Ած. և յամենայն երկրի են փառք քո։

*՚Ի կտրծ Մ՛ ապականեր արձանագիր Սաղմոս ՚ի դաւիթ։ ԾԷ

Եթէ արդարև զարդարութի խօ

սէ

սէիք , և ուղիղս դատէիք որդիք
մարդկան։

Քանզի և արդ իսկ 'ի սրտի ձերում
զանօրէնութի՟ գործէք յերկրի․ զա
նիրաւութի՟ ձեռք ձեր նիւթեն։

Օտարեցան մեղաւորք 'ի մօրէ․ մոլե
ցան յարգանդէ և խօսեցան զսուտ։

Սրտմտութի՟ նոցա ըստ նմանութե
օձի․ որպ՟ իժի և քարբի զի խցեալ է
զականջս իւր։

Զի մի՛ լուիցէ նա զձայն թովչի
ճարտարի․ և մի՛ առցէ զդեղ 'ի դե
ղատուէ իմաստնոյ։

Ած՟ փշրեսցէ զատամունս նոցա
'ի բերանս իւրեանց․ և զծամնիս
առիւծուց խորտակեաց տ՟ր։

Անարգք եղիցին նոքա որպ՟ ջուր
զի հեղանի․ 'ի լարել աղեղան նոցա
տկարասցին որպէս մոմ զի հալի
և սպառեսցին։

Անկա՟ հուր և ոչ տեսին զարև․
մինչչև 'ի միտ առեալ էր զփուշս
իւրեանց, որպ՟ դժնիկ բարկութե՟
կենդանւոյն կլցէ զնս։

Ուրախ եղիցի արդարն յորժամ
տեսցէ զհատուցումն . եւ զձեռս
իւր լուասցէ յարեան մեղաւորի.
Եւ ասասցէ մարդ՝ թէ արդարեւ
գուցէ պտուղ արդարոյ . եւ է ա̅ծ
որ դատէ զն̅ս յերկրի։

*Ի կատարած մ՛ ապականեր.
Սաղմոս ի Դաւիթ։ ԾԸ

Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց
ա̅ծ յայնցանէ որք յարուցեալ
են ի վ̅ր իմ ապրեցո զիս .
Փրկեա զիս յայնցանէ որք
գործեն զանօրէնութիւն . յարանց
արիւնահեղաց ապրեցո զիս.
Որսալ զանձն իմ կամեցան . եւ հա
սին ի վերայ իմ հզօրք։
Ո՛չ մեղք իմ եւ ո՛չ յանցանք . առանց
մեղաց ընթացայ եւ ուղիղ եղէ.
Զարթի՛ր ընդ առաջ իմ եւ տե՛ս
դու տ̅ր զօրութեանց ա̅ծ իսրայէլի.
Նայեա՛ց եւ այց արա ամենայն հե
թանոսաց . մի ողորմիր ամենեցուն

Որք գործեն զանօրէնութիւն։
Դարձցին ընդ երեկոյս. սովեսցին
ոպ̃ շունք և շրջեսցին զքաղաքաւ։
Նոքա ղօղանջեսցեն բերանովք իւր
եանց. և սուրէ ՚ի շրթունս նոցա։
Իսկ արդ՝ ո՞վ լուաւ զայս. զի դու
տր̃ ծիծաղեսցիս զնոքօք և արհա
մարհեսցես զա̃մ հեթանոսս։
Զ զօրութի̃ իմ առ քեզ պահեսցից.
զի ա̃ծ օգնական իմ ես։
Ա̃ծ իմ, ողորմութի̃ նր̃ կանխեսցէ
առիս. և ա̃ծ իմ ցուցցէ ինձ ՚ի
թշնամիս իմ։
Մի՛ սպանաներ զնոսա՝ զի մի՛ մո֊
ռասցին զժողովուրդ քո։
Ցրուեա՛ զնս̃ զօրութեամբ քով
և ընկեցեա՛ զնս̃. զի դու ես պաշտ
պան իմ տր̃։
Մեղք բերանոյ նց̃ և բանք շր
թանց նց̃, ըմբռնեսցին նոքա յամբար
տաւանութեան իւրեանց։
Զանէծս և ՚ի ստութիս պատմես
ցին. ՚ի կատարածի բարկութեամբ
սպառեսցին և մի՛ գտցին։

 Դ․ի

Իմասցեն՝ զի ած տիրէ յակոբայ
և ամ ծագաց երկրի։
Դարձցին ընդ երեկոյս․ սովեսցին
որպ շունք և շրջեսցին զքաղաքաւ։
Նոքա ցրուեսցին յուտել․ ապա
թէ ոչ յագեսցին, տրտնջեսցեն։
Ես օրհնեցից զօրհնութիւնս քո․
և ցնծացայց առաւօտուց յողոր
մութեան քում։
Զի եղեր ինձ պաշտպան՝ և տուն
ապաւինի․ յաւուր նեղութե իմոյ՝
օգնական իմ։
Քեզ սաղմոս ասացից՝ ած ապա
ւէն իմ․ ած ողորմութե իմոյ։

* Սաղմոս դաւթի՝ արձանագիր։ ԾԹ

ԱԾ մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ
բարկացար և գթացիր ՚ի մեզ։
Շարժեցեր զերկիր՝ և խռովեցու
ցեր զնա․ բժշկեա զհարուածս նո
րա՝ զի սասանեցաւ։
Ցուցեր ժողովրդեան քում խըս
տութիւն․ և ետուր ըմպել մեզ
գինի յիմարութեան։

Լուսաւոր երկնաղածաց քոյ նշան,
զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան։
Որո՞վ փրկեցան սիրելիք քո․ կեցո՛
աջով քո և լո՛ւր մեզ։
Ած̃ խօսեցաւ ՚ի սրբութեան իւրում․
ցնծացայց՝ բարձր եղէց՝ բաժանե-
ցից զսիւքէմ․ և զհովիտս յարկաց
չափեցից ։
Իմ է գաղաադ՝ և իմ է մանասէ․
Եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ։
Յուդա թագաւոր իմ․ մովաբ ա-
ւազան յուսոյ իմոյ։
Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ․
և ինձ այլազգիք հնազանդք եղեն։
Ո՞ տարցէ զիս ՚ի քաղաք ամուր․
կամ ո՞վ առաջնորդեսցէ ինձ
մինչև ցեդովմ։
Եթէ ո՛չ դու Ած̃ որ մերժեցեր
զմեզ․ և ո՛չ ելեր Ած̃ ընդ զօրս մեր։
Տո՛ւր մեզ օգնութի̃ ՚ի նեղութե̃․
զի ընդունայն է փրկութի̃ մարդոյ։
Աստուծով արասցուք զօրութի̃․
և նա արհամարհեսցէ զայնոսիկ
որք նեղեն զմեզ։

* Սաղմոս դաւթի. Ն

Լուր ա̅ծ աղօթից իմոց. եւ նայեա՛
տ̅ր յաղօթս իմ:

Ի ծագաց երկրի կարդացի առ քեզ
մինչ 'ի վաստանկիլ սրտի իմոյ:

Ի վիմն բարձր արարեր զիս. ա-
ռաջնորդեցեր ինձ. եւ իմ եղեր
յոյս. եւ աշտարակ հզօր եղեր ինձ
յերեսաց թշնամւոյն:

Բնակեցայց ես 'ի յարկս քո յաւի-
տեան. եւ ծածկեցայց ընդ հովա-
նեաւ թեւոց քոց:

Դու ա̅ծ լուար աղօթից իմոց.
ետուր ժառանգութիւն՝ որք եր-
կնչին յանուանէ քումմէ:

Աւուրս յաւուրս յաւելցես թա-
գաւորի. ամաց նորա աւուրք
յազգաց մինչեւ յազգս:

Այս եւ մնայ յաւիտեան առաջի ա̅յ
ողորմութիւն եւ ճշմարտութիւն
որք խնդրեն 'ի նմանէ:

Այսպէս սաղմոս ասացից անուան
քում յաւիտեանս յաւիտենից. եւ
տաց քեզ զաղօթս իմ օրըստօրէ:

*Ի կատարած եդիթովմայ·

Սաղմոս դաւթի· ԿԱ

Բայց միայն առ Աստուած հնազանդեա՛ լեր
անձն իմ· զի ՚ի նմանէ է ինձ
փրկութիւն·
Նա՛ է Աստուած իմ և փրկիչ իմ· ապաւէն
իմ, զի մի՛ սասանեցայց առաւել·
Մինչև յե՞րբ յառնէք ՚ի վե՛ր մար
դոյ սպանանել ամենեքեան· որպէս յոր
մոյ թիւրելոյ և ՚ի ցանկոյ մերժելոյ·
Բայց միայն զպատիւ իմ խորհե
ցան մերժել յինէն· և ընթացան
՚ի ծարաւս իւրեանց·
Բերանովք իւրեանց օրհնէին, և
սրտիւք անիծանէին·
Բայց սակայն առ Աստուած հնազանդ լեր անձն
իմ, զի ՚ի նմանէ է ինձ համբերութի·
Նա՛ է Աստուած իմ և փրկիչ իմ· ապաւէն
իմ զի մի՛ սասանեցայց·
Յաստուած է զօրութի իմ և փառք իմ· Աստուած
օգնութեան իմոյ· յոյս իմ առ Աստուած է·
Յուսացարուք ՚ի նա ամենայն ժողովք
ժողովրդոց· սփռեցէ՛ք առաջի նորա

զսիրտս ձեր. զի ա՟ծ օգնական է
մեր յաւիտեանս ժամանակաց։
Սակայն ընդունայն են որդիք մարդ-
կան. սուտ են որդիք մարդկան. ՚ի
կշիռս խորեանց մեղանչեն. և ինք-
եանք յունայնութենէ են ի միասին։
Մի՛ յուսայք յանիրաւութիւն.
յափշտակութեան մի՛ ցանկայք. և
մեծութիւն թէ առատ գայցէ,
մի՛ յօժարեսցին սիրտք ձեր։
Մի անգամ խօսեցաւ ա՟ծ. և եր-
կուս զայս լուայ.
Զի է զօրութիւն՝ և քո տ՟ր ողոր-
մութիւն. եւ դու հատուցանես
իւրաքանչիւր ըստ գործոց նոցա։

Սաղմոս ՚ի Դաւիթ. ԿԲ.

Ա՟ծ իմ ես՝ առ քեզ առաւօտ
առնեմ. ծարաւեաց առ քեզ հոգի
իմ. քանի պատիկ ևս և մարմին իմ։
Որպէս երկիր անապատ և անջուր
ուր ոչ գոյ ՚ի նմա ճանապարհ։
Նոյնպէս ՚ի սուրբս երևեցայց քեզ.
տեսանել ինձ զզօրութիւնս քո և
զփառս քո։

Վ̃ս զի լաւէ ինձ ողորմութիւն քո
քան զկեանս իմ. և շրթունք իմ
գովեսցեն զքեզ։
Այսպէս օրհնեցից զքեզ ՚ի կեանս
իմ. և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ։
Ո̃պ ՚ի ճարպոյ պարարտութ̃է լցցի
անձն իմ. շրթամբք ցնծութեան
օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ։
Զի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի
իմում, ընդ առաւօտս կանխեալ
խօսէի ընդ քեզ։
Զի եղեր իմ օգնական. ՚ի հովա
նի թևոց քոց ցնծացայց։
Եկն զկնի քո անձն իմ. և զիս ըն
կալաւ աջ քո. և նոքա ՚ի նանիր
խնդրեցին զանձն իմ։
Մտցեն ՚ի ներքոյ անդնդոց երկրի.
մատնեսցին ՚ի ձեռս սրոյ. և բա
ժինք աղուեսուց եղիցին.
Թագաւոր յուսասցաւ ՚ի տր. գո
վեսցին ամենեքեան որք երդնուն
նովաւ. խցցին բերանք այնոցիկ
որք խօսին զանիրաւութիւն։

Լուր

*Սաղմոս դաւթի. ԿԳ.

Լուր ած աղօթից իմոց յաղաչել
իմ առ քեզ. յերկիւղէ թշնա
մոյն փրկեա զանձն իմ։

Ծածկեսցես զիս 'ի ժողովոց չա
րաց. 'ի բազմութենէ որք գործեն
զանօրէնութիւն.

Որք սրեցին որպէս սուսեր զլեզուս
իւրեանց. լարեցին զաղեղունս
իւրեանց յիրս դառնութե.

Ձգել 'ի գաղտնիս այնոցիկ՝ որք
ուղիղ են սրտիւք. յանկարծակի
ձգեսցեն 'ի նա և մի՛ երկիցեն։

Որք զօրացուցին յանձինս իւր_
եանց զբանս չարութ. խորհեցան
թաքուցանել իմն որոգայթ. և ա_
սացին ոչ տեսանէ զայս ոք.

Քննեցին զանօրէնութիւն. պար
տասեցան 'ի քննել զքննութիւն.

Մատիցէ այր 'ի խորութիւն սրտի
իւրոյ, և բարձր եղիցի ած.

Նետք տղայոց եղեն վէրք նոցա.
տկարացան 'ի նա լեզուք նց. և խռո
վեցան ամքն որք հայէին ընդ նա.

Երկեաւ ամենայն մարդ՝ 'ի պատմել զգործս այ · և զարարածս նր 'ի միտ առին ։

Ուրախ եղիցի արդար 'ի տէր՝ և յուսասցի 'ի նա · Նովաւ գովեսցին ամենեքեան որք ուղիղ են սրտիւք ։

* 'Ի կատարած սաղմոս դաւթի · Երգ երեմիայի և եզեկիէլի և ժողովրդեանն՝ յորժամ 'ի պանդխտութենէ կամէին ելանել ։

ԿԴ

Քեզ վայել է օրհնութիւն ած 'ի սիոն · և քեզ տացին աղօթք յերուսաղէմ ։

Լուր աղօթից իմոց՝ զի առ քեզ ամ մարմին եկեսցէ ։

Բանք անօրինաց զօրացան 'ի վերայ մեր · և զամբարշտութիւնս մեր դու քաւեսցես ։

Երանի զոր ընտրեցեր և ընկալար · և բնակեսցէ 'ի գաւիթս քո ։

Լցցուք մեք 'ի բարութեան տան քո · սբ է տաճար քո սքանչելի արդարութեամբ ։

 Լուր

Լո՛ւր մեզ ած փրկիչ մեր․ յոյս ամ
ծագաց երկրի՝ եւ որ ՚ի ծով հեռի։
Ո՛ պատրաստէ զլերինս զօրութե
իւրով․ եւ զգեցեալ է զզօրութի։
Ո՛ խռովեցուցանէ զմեծութիւն
ծովու, եւ զձայն ալեաց նորա
ցածուցանէ․
Խռովեսցին հեթանոսք․ եւ երկիցեն
բնակիչք երկրի ՚ի նշանաց քոց։
Ելս առաւօտու՝ ընդ երեկոյս
զուարճասցին․ հայեցար յերկիր,
արբեցուցեր զնա, եւ բազում ա-
րարեր զմեծութիւն նորա։
Գետն այ լի՛ եղեւ ջուրբ․ պատ-
րաստ արարեր զկերակուր նորա․
զի այսպէս է պատրաստութի։
Զակօս նորա արբեցուցեր, եւ բա-
զում արարեր զարմտիս նր։
Ի ցօղել նր՝ զուարթ եղիցի բոյս
նորա․ օրհնեսցի պսակ տարւոյ
քաղցրութեան քո։
Դաշտք քո լցցին պարարտութե․
պարարտասցին գեղեցկութիւնք
անապատի։

Բլուրք զցնծութիւն զգեցցին. և զգեցցին խոյք մաքեաց։
Հովիտք բազում արասցեն զցորեն
աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն։

* Ի կատարած սաղմ. ԿԵ.

Աղաղակեցէք առ Այծ ամ երկիր. սաղմոս ասացէք անուան նորա. և տուք զփառս օրհնութեան նր։
Ասացէք Այ՝ ո՜րպ զի ահեղ են գործք քո. ի բազում զօրութեան քում ստեսցին քեզ թշնամիք քո։
Ամենայն երկիր՝ երկիր պագցեն քեզ. և սաղմոս ասասցեն քեզ. սաղմոս ասասցեն անուան քում։
Եկայք և տեսէք զգործս Այ. ո՜րպ զի ահեղ են խորհրդովք քան զամ որդւոց մարդկան։
Դարձոյց զծովն ի ցամաք. եւ ընդ գետս անցցեն ոտանաւորք։
Անդ ուրախ եղիցուք մեք ի նմա. որ տիրէ զօրութբ իւրով յաւիտենից։
Աչք նորա ի հեթանոսս հային. որք դառնացուցին զնա, մի բարձ-

բարձցին յանձինս իւրեանց։
Օրհնեցէ՛ք հեթանոսք զած մեր․
լսելի՛ արարէք զձայն օրհնութեն նր։
Այն որ եդ զանձն իմ 'ի կեանս,
և ոչ ետ դողդողութիւն ոտից իմոց։
Փորձեցեր զմեզ ած և քննեցեր․
որպէս և քննի արծաթ։
Մուծեր զմեզ յորոգայթ․ եդեր
զնեղութիւն 'ի թիկունս մեր․ և
անցուցեր զմարդիկ 'ի վր գլխոց
մերոց։
Անցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր․
և հաներ զմեզ 'ի հանգիստ։
Մտից 'ի տուն քո պատարագօք․
տաց քեզ զուխտ իմ՝ զոր խոստա
ցան քեզ շրթունք իմ․ զոր բերան
իմ խօսեցաւ 'ի նեղութեան։
Ողջակէզս զուարակաց մատու-
ցից քեզ խոյովք և խնկովք․ և քեզ
մատուցից զուարակս և նոխազս։
Եկա՛յք լուարո՛ւք ինձ և պատմե-
ցից ձեզ՝ ամենեքեան որք երկնչիք
յայ զոր ինչ արար անձին իմոյ։
Առ նա բերանով իմով կարդացի․

և

և բարձր արարի զնա լեզուաւ իմով։
Զմեղս թէ տեսանէի ՚ի սրտի իմում. մի թէ լուէր ինձ տր։
Վասն որոյ լուաւ ինձ ած. և նայեցաւ ՚ի ձայն խնդրուածոց իմոց։
Օրհնեալ է ած որ ոչ ՚ի բացեայ արար զաղօթս իմ. և ոչ զողորմութիւն իւր յինէն։

* Ի կատարած բնոց օրհնութեան սաղմոս երգոյ։ ԿԶ.

Ողորմեա՛ մեզ և օրհնեա՛ զմեզ. երևեցո՛ զերեսս քո ՚ի մեզ և ողորմեա՛ մեզ։
Ծանաչել յերկրի զճանապարհս քո. յազգինս ամ զփրկութիւնս քո։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ած. խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամ։
Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազգինք. զի դու դատես զժողովուրդս ուղղութբ. և ազգաց երկրի դու առաջնորդես։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո

վուրդք ած. գոհասցին զքեզ ժո-
ղովուրդք ամենայն։
Երկիր ետ զպտուղ իւր. և օրհ
նեսցէ զմեզ ած ած մեր։
Ած մեր օրհնեսցէ զմեզ. և՛ի ն-
մանէ երկիցեն ամ ծագք երկրի։

* Ի կատարած դաւթի. Սաղմոս երգոյ։ ԿԷ

Յարիցէ ած՝ և ցրուեսցին
ամ թշնամիք նր. փախիցեն
ատելիք նր յերեսաց նր։
Որպ պակասի ծուխ՝ պակասեսցին.
որպ հալի մոմ առաջի հրոյ, այնպէս
կորիցեն մեղաւորք յերեսաց այ։
Եւ արդարք ուրախ եղիցին և ցնծաս
ցեն առաջի նր. և զուարճասցին
յուրախութն իւրեանց։
Օրհնեցէ՛ք զած մեր՝ և սաղմոս
ասացէք անուան նր. ճանապարհ
արարէք այնմիկ՝ որ նստի ի վր ա-
րեւմուտս. տր է անուն նորա։
Ցնծասցեն առաջի նորա. և խռո-
վեսցին յերեսաց նր։

 Որ

Որ հայրնէ որբոց՝ և դատաւոր այրեաց
ած ՚ի տեղւոջ սրբութեան իւրոյ։
Ած բնակեցուցանէ զմիակրօնս ՚ի
տան. և հանէ զկապեալս քաջութե
իւրով. սոյնպէս և զդառնացօղս՝
որք բնակեալ են ՚ի գերեզմանս։
Ած ընդ ելանելն քո առաջի ժողո
վրդեան քո, ընդ անցանելն քո
ընդ անապատ, երկիր շարժեցաւ։
Քանզի և երկինք ցօղեցին յերե
սաց այ ՚ի սինայէ՝ առաջի այ իէլի։
Անձրև կամաց պատրաստեսցես ած
ժառանգութե քում. թէպէտ և
հիւանդացաւ, սակայն դու հաս
տատեցեր զնա. և գաղանք քո ըն
նակեսցին ՚ի նմա.
Պատրաստ արարեր քաղցրութեմբ
քով աղքատի ած. տր տացէ զբան՝
ոյք աւետարանեն զօրութեամբ
բազմաւ։
Թագաւոր զօրութեց սիրելւոյ.
գեղեցկութի տան քո բաժանեալ
յաւարի. թէպէտ՝ և ննջեսջիք ՚ի
մէջ վիճակաց։

Թևք աղաւնւոյ արծաթապատ.
և թիկնամէջ նորա ՚ի գոյն ոսկւոյ։
Ի գումարել երկնաւորին զթագա
ւորս ՚ի վերայ նորա՝ ձիւնասցին
՚ի սաղմոն։
Լեառն այ՝ լեառն պարարտ. լեառն
մածեալ՝ լեառն պարարտ. և զի՞նչ
կարծէք լերինք հպարտացեալք։
Լեառն՝ ընդ որ հաճեցաւ ած բը
նակել ՚ի նմա. քանզի և տէր իսկ
բնակեսցի ՚ի նմա իսպառ։
Կառք այ բիւրապատիկք՝ հազարք
ուղղիչք. և տր ՚ի նոսա՝ ՚ի սինէ
սրբութեան իւրոյ։
Ել ՚ի բարձունս՝ և գերեաց զգե
րութիւն. էառ աւար՝ բաշխեաց
պարգևս՝ և ետ որդոց մարդկան.
քանզի թերահաւատից ևս բնա
կեալ եղիցին ՚ի նմա։
Տր ած օրհնեալ՝ օրհնեալ տր զօր
հանապազ. առաջնորդեսցէ մեզ
ած փրկիչ մեր։
Ած մեր՝ ած կենարար. և ՚ի տնէ
են ելք մահու։

 Բայց

Բայց սակայն՝ ած փշրեսցէ ըզ գլուխս թշնամեաց մերոց. և ըզ հերն կարծնովին՝ որք գնան յանօրէնութեան իւրեանց։

Ասաց տէր՝ ՚ի խորոց անդնդոց դարձուցից. և ՚ի միջոյ ծանեաց՝ զայն ՚ի դուրս կործեցից.

Ոպ թացցի ոտն քո յարեան. և լեզուք շանց քոց յարենէ թշնամեաց քոց։

Երևեցան գնացք քո ած. գնացք այ թագաւորին մերոյ սբյ.

Կանխեցին իշխանք հանել զօրհնութի՛ ՚ի մէջ կուսանաց և գովչաց.

Յեկեղեցիս օրհնեցէք զած. և ըզ տր յաղբերացն իսրայէլի։

Անդ բենիամին ՚ի տըղայուե՛ զարմանալի. իշխանք յուդայ՝ առաջնորդք նորա. իշխանք զաբուղոնի՝ և իշխանք նեփթաղիմի։

Հրամայեա՛ ած զօրութե՛ քում. զօրացո՛ զայս՝ զոր հաստատեցեր ՚ի մեզ.

Ի տաճարէ քումմէ յերուսաղէմէ՝ քեզ մատուսցեն թագաւորք ըզ պատարագս։

Սաստեա՛ 'ի գազան եղեգան. 'ի
ժողովս զուարակաց և 'ի դասս
երինջոց:
Խոտեսցին այնոքիկ՝ որք ընտրեալ
են արծաթով. ցրուեա՛ զհեթա-
նոսս որք կամին ընդ պատերազմ:
Եկեսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ.
հնդիկք յառաջագոյն ձեռնտու-
լիցին առ ա՟ծ:
Թագաւորութիւնք երկրի օրհնեցէք
զա՟ծ. և սաղմոս ասասցէք տ՟ն:
Ճանապարհ արարէք այնմիկ՝ որ-
նստի յերկինս երկնից ընդ
արեւելս:
Ահա տացէ զձայն իւր՝ 'ի ձայն զօ-
րուն. և տուք զփառս ա՟յ:
Ի վերայ իէ՟լի մեծ վայելչութիւն
նորա. և զօրութիւն նորա մինչև
յամպս երկնից:
Սքանչելի է ա՟ծ 'ի վերայ սրբոց
իւրոց՝ ա՟ծ իսրայէլի.
Նա տացէ զօրութիւն հաստատու-
թեան ժողովրդեան իւրոյ՝
օրհնեալ է ա՟ծ:

 Կեց՛

*՚Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի՝ վասն փոփոխելոց. ԿԸ

Կեցո՛ զիս Աստուած՝ զի հասին ջուրք յանձն իմ. ընկլայ ես ՚ի խորս անդնդոց՝ ուր ոչ գոյ ինձ հանգիստ։

Անկի ես ՚ի խորս ծովու, և շրջանք ընկղմեցին զիս։

Վաստակեցայ ես առ աղաղակել իմում. և կերկերեցաւ կոկորդ իմ։

Նուաղեցան աչք իմ առ յուսալ ինձ առ Տէր Աստուած իմ։

Բազումք եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ որք ատէին զիս ՚ի տարապարտուց։

Զօրացան յիս թշնամիք իմ և ատելիք իմ ՚ի նանիր. ինչ՝ զոր ոչ յափշտակեալ էի՝ տուժէի նմա։

Աստուած դու ծանեար զանզգամութիւն իմ. և յանցանք իմ ՚ի քէն ոչ ծածկեցան։

Մի՛ ամաչեսցեն վասն իմ որք համբերեն քեզ Տէր Տէր զօրութեանց. մի՛ պատկառեսցին վասն իմ որք

 խնդ-

խնդրեն զքեզ տ̄ր իսրայէլի
Վասն քո համբերի նախատանաց.
և ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ։
Օտար եղէ ես եղբարց իմոց . և
հիւր որդւոց մօր իմոյ։
Նախանձ տան քո եկեր զիս . և
նախատինք նախատչաց քոց անկան
ի վերայ իմ։
Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ,
և եղեն ինձ այս նախատինք . ա
րարի զհանդերձս իմ քուրձ , և
եղէ յառակ ն̄ց։
Զինէն խորհէին որք նստէին
առ դրունս . և զիս այպն առնէին
որք ըմպէին զգինի։
Ես յաղօթս կայի առ քեզ տ̄ր ի
ժամանակի ընդունելի։
Տ̄ր ի բազում ողորմութե քում
լուր ինձ . ի ճշմարտութիւն փրկ
կութեան քո։
Փրկեա զիս ի կաւոյ զի մի ընկ
ղմեցայց . ապրեցայց ես յատելեաց
իմոց՝ և ի խորոց ջուրց բազմաց։
Մի՛ ընկլցին զիս պտոյտք ջուրց .

Զի լուաւ Տր աղքատաց, և զկա
պեալս իւր ոչ արհամարհեաց:
Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր.
ծովք և ամ որ զեռան 'ի նոսա:
Ած փրկէ զսիոն և շինեսցին քա
ղաքք Հրէաստանի. շինեսցեն բնա
կեսցին և ժառանգեսցեն 'ի նմա:
Զաւակ ծառայից քոց հաստա
տեսցի անդ. և որք սիրեն զանուն
քո, բնակեսցին 'ի նմա:

*Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի: ԿԹ.

Ած յօգնել ինձ նայեաց. և Տր
յօգնել ինձ փութա:
Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին որք
խնդրեն զանձն իմ. դարձցին
յետս և ամաչեսցեն որք խորհէին
ինձ չար:
Դարձցին առժամայն ամաչեցեալք
որք ասէին ինձ վաշ վաշ:
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին 'ի քեզ
ամենեքեան որք խնդրեն զքեզ Տր:
Ասասցեն յամ ժամ մեծ է Ած. և
որք սիրեն զփրկութիւն քո:

Ես աղքատ եւ տնանկ եմ Ա͞ծ՝ օգ-նեա՛ ինձ. օգնական եւ փրկիչ իմ ես դու Տ͞ր իմ մի՛ յամենար։

* Սաղմոս դաւթի որդւոյն յովնադաբայ յառաջնոյ գերութեանն։

Ի քեզ տէր յուսացայ՝ մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութեան քում, փրկեա՛ եւ ապրեցո՛ զիս։

Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո՛ եւ կեցո՛ զիս։

Լեր ինձ Ա͞ծ ապաւէն՝ եւ տեղի ա-մուր կեցուցանել զիս. զի հաստա-տութի͞ւ իմ եւ ապաւէն իմ դու ես։

Ա͞ծ իմ փրկեա՛ զիս ՚ի ձեռաց մեղա-ւորի. ՚ի ձ͞ռց անօրինի եւ անիրաւի։

Դու ես համբերութիւն իմ Տ͞ր. Տ͞ր յոյս իմ ՚ի մանկութենէ իմմէ։

Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգան-դէ. յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն իմ. եւ առ ՚ի քէնն է օրհնու-թի͞ւ իմ յա͞մ ժամ։

Որ զի նշաւակ եղէ ես բազմաց.
և դու օգնական իմ և հզօրիչ իմ։
Լցցի բերան իմ գովութեամբ.
որպէս օրհնեցից զփառս քո. զօրհա
նապազ զմեծ վայելչութիւնս քո։
Մի՛ ընկեներ զիս ՚ի ժամանակս
ծերութեան. ՚ի պակասել զօրութե
իմոյ մի՛ թողուր զիս։
Ասացին թշնամիք իմ ինձ՝ և որք
պահէին զանձն իմ. խորհեցան
ի միասին և ասացին։
Աստուած եթող զնա. հալածեցուք և
հասցուք նմա, զի ոչ ոք է որ փրր
կէ զնա։
Աստուած իմ մի՛ հեռի առներ յինէն.
և ած յօգնել ինձ նայեաց։
Ամաչեսցեն և պակասեսցեն՝ որք
չարախօս կային զանձնէ իմմէ.
զգեցցին զամօթ և զպատկառանս՝
որք խնդրէին ինձ զչար։
Ես յամ ժամ յուսացայց՝ և յաւել
լից յօրհնութիւնս քո։
Բերան իմ պատմեսցէ զարդարութիւն
քո. զօրհանապազ զփրկութիւնս քո։

Ո՛չ ոչ թէ խարդախութե ինչ գի
տէի զդպրութիւն. այլ մտից 'ի զօ
րութիւնս տն. որ՛ յիշեցի զարդա
րութիւնս քո միայն.

Ա՛ծ իմ ուսուցեր զիս 'ի մանկութէ
իմմէ. եւ ցարդ ես պատմեցից զար
դարութիւնս քո։

Մինչեւ յալեւորիլ եւ'ի ծերանալ,
ած իմ մի՛ թողուր զիս։

Մինչեւ պատմեսցի բազուկ քո ազ
գի ամի որ գալոցն է.

Զ զօրութիս քո եւ զարդարութիս քո
մինչեւ 'ի բարձունս. զոր արարեր
մեծամեծս ած ո՞ նման է քեզ։

Որչափ ցուցեր ինձ նեղութիւն
բազում եւ չարչարանս, դարձեալ
մխիթարեցեր զիս. եւ'ի խորոց ան
դընդոց երկրի հաներ զիս.

Յաճախեցեր զզօրութիս քո եւ դար
ձար մխիթարեցեր զիս. եւ'ի խորոց
երկրի միւսանգամ հաներ զիս.

Արդ եւ ես խոստովան եղէց քեզ
'ի պատրաստութեն սաղմոսաց՝ ճըշ
մարտիդ ած. սաղմոս ասացից քեզ

օրհնութեամբ սբդ իսրայէլի:
Ցնծասցեն շրթունք իմ յորժամ
սաղմոս ասիցեմ քեզ. եւ անձն իմ
զոր փրկեցեր:
Այլ եւ լեզու իմ զօրհանապազ խօ
սեսցի զարդարութիւն քո:
Ի ժամանակի յորժամ ամօթ լիցին եւ ա
մաչեսցեն որք խնդրէին ինձ չար:

*Ի սողոմոնի Սաղմոս փոխն. ՀԱ

Ած զիրաւունս քո արքայի՛ տուր,
եւ զարդարութիւն քո որդւոյ թգւրի:
Դատել զժողովուրդս քո արդա
րութբ, եւ զաղքատս քո իրաւամբք:
Առցեն լերինք զխաղաղութի ժողո
վրդեան, եւ բլուրք զարդարութի:
Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովըր
դեան. եւ կեցուսցէ զորդիս տը
նանկաց. եւ խոնարհեցուսցէ զամ
բաստանս:
Կացցէ եւ մնասցէ ընդ արեւու. յռջ
քան զլուսին յաւէտ մինչեւ յազգ:
Իջցէ որպէս զանձրեւ ՚ի վր գեղման.
որպէս ցօղ զի ցօղէ յերկիր:

Ծա

Ծագեսցի յաւուրս նորա արդա-
րութիւն. բազում խաղաղութիւն.
մինչեւ կատարեսցի լուսին։
Տիրեսցէ նա 'ի ծովէ մինչեւ 'ի ծով.
'ի գետոց մինչեւ 'ի ծագս երկրի։
Առաջի նորա նախ ընդդիմակք անկցին.
եւ թշնամիք նորա հող կերիցեն։
Թագաւորք Թարսիս եւ կղզեաց՝
պատարագս մատուսցեն նմա.
Թագաւորք արաբայ եւ սաբայ՝
պատարագս բերցեն նմա։
Երկիր պագցեն նմա ամենայն թա-
գաւորք երկրի. եւ ամենայն ազգք ծա-
ռայեսցեն նմա։
Զի փրկեաց զաղքատն 'ի ձեռաց
հզօրի. զաղքատն եւ զտնանկն՝
որոյ ոչ էր իւր օգնական։
Խնայեսցէ նա յաղքատն եւ 'ի տը-
նանկն, եւ զանձինս տնանկաց կե-
ցուսցէ. 'ի վաշխից չարաց փրկես-
ցէ զանձինս նոցա։
Պատուական է անուն նորա առաջի
նոցա. կեցցէ՝ եւ տացի նմա յոսկւոյն
արաբացւոց։

Յաղօթս կացցեն առ նա յամ ժամ.
և զօրհանապազ օրհնեսցեն զնա։
Եղիցի հաստատութի՟ ընդ ա՟մ եր
կիր, և՚ի վ՟ր գլխոց լերանց.
Բարձրասցի քան զԼիբանան պը
տուղ նր՟, և ծաղկեսցի ՚ի քաղաքի
ա՟ն որպ՟ խոտ երկրի.
Եղիցի անուն ա՟ն օրհնեալ յա՟ն.
զի յառաջ քան զարև է անուն նր՟։
Ի նմա օրհնեսցին ա՟մ ազգք երկրի,
և ա՟մ ազինք երանեսցեն նմա։
Օրհնեալ տ՟ր ա՟ծ իսրայէլի՝ որ առ
նէ զսքանչելիս միայն. և օրհնեալ է
անուն ս՟բ փառաց նր՟ յաւիտեան.
Լցցի փառօք նր՟ ամենայն երկիր՝
եղիցի եղիցի։

****

* Աղօթք Աննայի Մօրն Սամուէլի, Յառաջնորդ Թագաւորաց։

Հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի տ՟ր
և բարձրացաւ եղջիւր իմ
յա՟ծ փրկիչ իմ.
Ընդարձակեցաւ բերան իմ ՚ի վ՟ր

թշնա

թշնամեաց իմոց. ուրախ եղէց ՚ի
փրկութիւն քում:

Զի ոչ գոյ ս՟բ որպէս զտէր, և
ոչ արդար ո՟պ զա՟ծ մեր. և չիք ս՟բ
բաց յք՟յ մերմէ.

Մի՛ պարծիք և մի՛ խօսիք զամբար
տաւանս. և մի՛ ելցէ ընդ բերանս
ձեր բան հպարտ մեծաբանութե՟ն.

Զի ած գիտութեանց տ՟ր՝ ա՟ծ պատ‿
րաստէ իւրով իմաստութե՟բ զգի‿
տութիւն յարարածս իւր.

Զզօրաց հաստ աղեղունք թուլա
ցան, և տկարք վառեցան զօրութ՟բ.

Յագք և լիք հացիւ՝ նուաղեցան,
և քաղցեալք լցին զերկիր.

Ամուլն ծնաւ եօթն, և բազմա‿
ծինն նուաղեցաւ ՚ի ծննդոց.

Տէր մեռուցանէ և տ՟ր կեցուցանէ.
իջուցանէ ՚ի դժոխս և հանէ.

Տէր աղքատացուցանէ և տ՟ր մեծա
ցուցանէ. խոնարհ առնէ զամբար
տաւանս մինչև յերկիր, և բարձր
առնէ զտառապեալս յաղբեաց.

Նստուցանէ զնոսա իշխանս ընդ

 իշ

իշխանս ժողովրդեան . և զաթոռ
փառաց ժառանգեցուցանէ նց .
Կատարէ զուխտս ուխտաւորաց .
և օրհնեաց զամս արդարոց .
Զի ոչ թէ իւրով զօրութե՜ զօրա
նայ հզօր, այլ տ՜ր տկար առնէ ըզ
հակառակորդս իւր՝ տ՜ր ս՜բ է .
Մի՛ պարծեսցի խորհրդականն ՚ի
խորհուրդս իւր . և մի՛ պարծեսցի
հզօրն ՚ի զօրութի՜ իւր . և մի՛ պար
ծեսցի մեծն ՚ի մեծութե՜ իւրում .
Այլ որ պարծին ՚ի տ՜ր պարծեսցի .
՚ի խորհուրդս գիտութե՜ զտ՜ր ճանաչել .
Առնել զիրաւունս՝ և գործել զար
դարութի՜ ի մէ՜ երկրի .
Տ՜ր ել յերկինս և որոտաց . և ինքն
դատէ առանց բարբառելոյ .
Տայ զօրութի՜ թ՜գաւորաց մերոց, և բարձր
առնէ զեղջիւր օծելոյ իւրոյ .
Փառք հօր և որ" .
Նուիրեցաւ եղջիւր իմ յա՜ծ փրկիչ իմ .
համարձակեցաւ սիրտ իմ ՚ի տէր՝ ու
րախ և հաստատուն . Մշտապէս փ՜ռ
տ՜ն աղբերակնոյ անոտ" .

*Քարոզ Կիւրղի Աղեքսանդրացւոյ
Կանոնային:

Վ՟ս գտանելոյ մեզ զշնորհս և զողորմութի՟ ՚ի բարերարէն Տե՟ մերմէ՝ զ՟:
Վ՟ս փրկելոյ զմեզ ՚ի զրպարտութէ՟ մարդկան՝ և յորոգայթից սատ՟նյի զ՟:
Վ՟ս ամ՟ անձանց քրիստոնէից՝ և տանց հաւատացելոց՝ զՏ՟ր աղա՟:
Վ՟ս որք ՚ի լերինս՝ քայլս և ՚ի փապարս բնակեալ են ո՟ք հայրքն մեր՝ զ՟:
Վ՟ս որք ա՟ղմոխիւք և օրհնութ՟ կատարեն զամ՟ ժամկս կենաց իւրեանց՝ զ՟:
Վ՟ս հոգւոցն": Եւս միաբան":
Զանձինս": Ողորմեա":

*Աղօթք:

Գոհանամք զքէն Տ՟ր Ա՟ծ մեր՝ որ զարթուցեր զմեզ ՚ի հանգստենէ քնոյ շնորհիւ ողորմութեան քո: Զարթո՛ զմիտս մեր արդարութե՟ առ քեզ Տ՟ր Ա՟ծ մեր. զի տեսցեն աչք մեր զփրկութի՟ քո: Եկեսցէ և բնակեսցէ առ մեզ Ա՟ծութի՟ քո. և ողորմութիւն քո՝ հովանի և պահապան լիցի ՚ի վ՟ր պաշտօնէից քոց.

և

և զմեզ զծառայս քո՝ արժանի՛ արա ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի և յամ ժամու միշտ խոնարհիլ ՚ի սէր պատուիրանաց քոց. և գոհանալով փառաւորել զՀայր և զՈրդի և զսբ Հոգին. այժմ, և՛՛։

Խաղաղութեան աղաչանքն։

Կենդանարար զօրութի և աղբիւր անմահութեան՝ դու ես քս ած փրկիչ մեր. որ շնորհեցեր մեզ ՚ի մէջ գիշերի յառնել՝ և խոստովան լինիլ առ քեզ՝ վս իրաւանց և արդարութե քո։ Արդ այժմ աղաչեմք զքեզ տր ած մեր. արա զմեզ արթունս և պատրաստս ՚ի ժամ առաւօտու ընդ սբս քո։ Արդ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ Հոգւոյդ սրբոյ։ Այժմ, և միշտ, և՛՛։

Գոհութիւն և ճշմարիտ խոստովանութիւն անպարապ փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զսբ Հոգին։ Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ամէն։

* Ճշմարտութիւն յերկրէ բու-
սաւ. արդարութիւն յերկ-
նից երեւեցաւ։

* Սաղմոս 84. ԺԲ.

Արի՛ ա͞ծ՝ եւ դատեա՛ զդատաստա-
նս քո․ յիշեա՛ զնախատինս՝ որ
յանզգամէն զօր հանապազ։
Մի՛ մոռանար զձայն պաշտօնէից
քոց․ ամբարտաւանութիւն ատելեաց
քոց վերասցի հանապազ։

*Ի կատարած մի՛ ապականեր․ ըն͞թ․ օրհնութե-
ան սաղմոս յասափայ․ երգ․
բերանանայ։

Խոստովան եղիցուք առ
քեզ ա͞ծ խոստովան եղի
ցուք եւ կարդասցուք զա
նուն ս͞բ քո։
Պատմեցից զամենայն սքանչելիս
քո․ յորժամ ժամ առից՝ ես ուղիղ
դատեցից։
Մաշեցաւ երկիր՝ եւ ա͞մ բնակիչք
ն͞ր․ ես հաստատեցի զսիւնս ն͞ր։
Ասացի անօրինաց թէ՝ մի՛ անօրինիք
եւ մեղաւորաց թէ՝ մի՛ բարձրացու-
ցանէք զեղջիւրս ձեր։
Մի՛ համբառնայք ի բարձունս զեղ
ջիւրս ձեր․ եւ մի՛ խօսիք զա͞յ անիրա
ւութիւն։

Զի ոչ յարեւելից՝ և ոչ յարեւմ-
տից՝ և ոչ յանապատէ լերանց,
այլ ած դատաւոր է.

Զայս խոնարհ առնէ՝ և ըզ սոյն
բարձրացուցանէ. բաժակ 'ի ձեռին
տն՝ գինի լի՛ անապակ արկեալ. և
խոնարհեցուցանէ յայսմանէ յայս.
Սակայն մրուր նր ոչ սպառեսցի. և
արբցեն զնա ամ մեղաւորք երկրի.
Ես ցնծացայց յաւիտեան. սաղմոս
ասացից այ յակոբայ.

Զամենայն եղջիւրս մեղաւորաց
փշրեսցես. և բարձր եղիցի եղ
ջիւր արդարոյ.

*'Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս Գ՛ ասպաւի-
նէք. Սաղմոս Ասափայ. ՀԵ

Յայտնի է 'ի հրէաստանի ած. և
յիսրայէլ մեծ է անուն նորա.
Եղև 'ի խաղաղութե տեղի նորա,
և բնակութիւն նորա 'ի սիոն.
Անդ խորտակեաց տր զզօրութի
աղեղանն. զզէն՝ զուր՝ և զճակա-
տամարտ.

Լու

Լուսաւոր ես դու սքանչելապէս
լերանց յաւիտենից. խռովեցին
ամենեքեան որք անմիտք են սըր
տիւք. ննջեցին զքունս իւրեանց՝
և ինչ ոչ գտին։

Ամենայն արք ՚ի մեծութե ձեռաց
իւրեանց՝ ՚ի սաստէ քումմէ ած յա
կոբայ ննջեցին. և որք հեծեալ
էին ՚ի ձիս։

Դու ահաւոր ես՝ և ո՞վ կարէ կալ
առաջի քո. ով երևեցար դու յերկ
նից, յայտնի եղև բարկութի քո։
Երկիր երկեաւ և սարսեցաւ ընդ
յառնելն այ ՚ի դատաստան. ընդ
ապրեցուցանել զամ հեզս երկրի։
Խորհուրդք մարդկան խոստովան
առնին առ քեզ. և ծածկեալք
իմաստութե օրհնեսցեն զքեզ։
Ուխտս դիք և կատարեցէք տն այ
մերոյ ամքն որք շուրջ էք զնովաւ։
Մատուցէ՛ք պատարագս ահաւո
րին՝ որ քաղէ զհոգիս իշխանաց.
ահաւոր է նա քան զամ թագա
ւորս երկրի։

Ի

Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի
ձայնիւ իմով առ ած՝ և նայեցաւ առ իս
Յաւուր նեղութեան իմոյ զած խնդրեցի ձեռօք իմովք. և ՚ի գիշերի
առաջի նորա ոչ խաբեցայ։
Ո՛չ կամէր մխիթարիլ անձն իմ. յիշեցի զած և ուրախ եղէ. հոգայի՝
և նուաղէր ոգի իմ։
Ժամանեցին պահուց աչք իմ. խռովեցայ և ոչ խօսեցայ. խորհեցայ
զաւուրսն զառաջինս, և զամսն յաւիտենից յիշեցի։
Խօսեցայ ՚ի գիշերի ընդ սրտի իմում.
հոգայի և տագնապէր ոգի իմ։
Միթէ յաւիտեան մերժեսցէ զիս տր.
և ոչ ևս յաւելցի ՚ի հաճիլ ևս։
Կամ իսպառ արգելցէ զողորմութիւն
իւր յինէն. կամ կատարեսցէ զբանս
իւր յազգէ մինչև յազգ։
Կամ մոռասցի գթալ ած իմ ևս.
կամ արգելցէ զգթութիւն իւր
բարկութեամբ իւրով։
Ասացի և այժմ սկսայ. այս է նո

րոգումն աջոյն բարձրելոյ։

Յիշեցի զգործս Տեառն իսկզբանէ . յիշեցի զսքանչելիս նորա։

Խորհեցայ յամենայն գործս քո. եւ'ի ձեռագործս քո խորհեցայ։

Աստուած 'ի սրբութեան են ճանապարհք քո. ով է Աստուած մեր՝ որպէս զԱստուած մեր. դու ես Աստուած որ առնես զսքանչելիս։

Ցուցեր ժողովրդեան քում զզօրութիւն քո . փրկեցեր բազկաւ քով զժողովուրդս քո՝ զորդիսն յակոբայ եւ յովսեփու։

Տեսին զքեզ ջուրք Աստուած՝ տեսին զքեզ ջուրք եւ երկեան. եւ խորք խռովեցան 'ի ձայնէ ջուրց բազմաց։

Ձայն ետուն ամպք. զի եւ նետք քո գնան 'ի ձայնէ որոտալոյ քո անուին։

Երեւեցան փայլատակունք քո տիեզերաց. խռովեցաւ եւ դողաց երկիր։

Ի ծովու են ճանապարհք քո , եւ շաւիղք քո 'ի ջուրս բազումս . եւ հետք քո ոչ երեւին։

Առաջնորդեցեր որպէս խաշինս զժողովրդեան քո՝ 'ի ձեռն մովսիսի եւ ահարոնի։

Նայե

Իմաստութիւն Ասափայ։

ՀԷ.

Նայեցարո՛ւք ժողովուրդք
իմ յօրէնս իմ խոնար֊
հեցուցէ՛ք զունկն ձեր
՚ի բանս բերանոյ իմոյ։
Բացից առակաւ զբերան իմ. խօ
սեցայց զառակս ի սկզբանէ։
Որպէս լուաք եւ ծանեաք զայս.
եւ հարքն մեր պատմեցին մեզ։
Ո՛չ ինչ ծածկեցաւ յորդւոց նց
յազգ յայլ. պատմել զօրհնութիւնս
տն՝ զզօրութիւն եւ զսքանչելիս իւր
զոր արար։
Հաստատեաց ընդ վկայութիւն իւր
ու յակոբ. եւ օրէնս եդ ՚ի վերայ
իսրայէլի։
Որ ինչ մի անգամ պատուիրեաց
հարցն մերոց՝ ցուցանել զայս որ֊
դւոց իւրեանց՝ զի ծանիցէ ազգ այլ։
Որդիք որք ծնանիցին՝ յարիցեն եւ
պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց.
զի դիցեն ու ածն զյոյս իւրեանց՝
եւ մի՛ մոռասցին զգործս այ։

 Ո պատ

Զպատուիրանս նորա խնդրելով
խնդրեսցեն, եւ մի՛ եղիցին որպ՟ եւ
հարքն իւրեանց։
Ազգ չար եւ դառնացօղ. ազգ՝ որ
ո՛չ ուղղեաց զսիրտ իւր. եւ ո՛չ հաս
տատեաց ընդ ած՟ զհոգի իւր։
Որդիք եփրեմի լիադիրկք եւ աղըն
տանիդք. յաւուր պատերազմի
կապարճս դարձուցին։
Ո՛չ կացին նոքա յուխտի տն՟. եւ
ըստ իրաւանց նր՟ ո՛չ կամեցան գնալ։
Մոռացան զերախտիս նորա՝ եւ զըս
քանչելիսն զոր եցոյց նց՟։
Առաջի հարց նց՟ զոր արար զսքան
չելիս իւր յերկրին եգիպտացւոց
եւ՛ի դաշտին տայանու։
Ահերձ զծովն եւ անցոյց զնոսա.
եւ կացոյց զջուրսն որպ՟ ՛ի տիկս։
Առաջնորդեաց նց՟ ամպով ՛ի տուէ
եւ զամ՟ն գիշեր ՛ի լոյս հրոյ։
Ահերձ զվէմն յանապատին, եւ ետ
ըմպել նց՟ որպ՟ ՛ի խորոց մեծէ։
Եհան զջուրս ՛ի վիմէ, եւ հոսեաց
որպ՟ զգետս զջուրսն։

 Եւ

Յաւելայն յաւելեն 'ի մեղանչել. և ևս
բարկացուցին զբարձրեալն՝ յանջրդի
Փորձեցին զած 'ի սիրտս իւրեանց՝
'ի խնդրել զկերակուր. անձանց
իւրեանց.

Տրտնջեցին զայ և ասացին՝ մի թէ
կարօղ իցէ ած պատրաստել սե-
ղան յանապատի.

Քանզի հարկանէր զվէմն՝ և հոսեին
ջուրք. և վտակք խաղային 'ի նմանէ

Մի՞ զէ՝ հաց ևս կարասցէ տալ նա
մեզ. կամ պատրաստեսցէ՞ սեղան
ժողովրդեան իւրոյ.

Վա՛սն այսորիկ լուաւ զայս տր՝ և յա-
պաղեաց. հուր բորբոքեցաւ 'ի յա-
կոբ՝ և բարկութիւն ել 'ի վր իէլի.

Զի ոչ հաւատացին յած՝ և ոչ
յուսացան 'ի փրկութիւն նր.

Հրամայեաց ամպոց 'ի վերուստ՝ և
զդրունս երկնից եբաց. և տեղեաց
'ի նոսա զմանանայ 'ի կերակուր.

Զհաց երկնից ետ նց. զհաց հրեշ-
տակաց կերին մարդիկ. և իջոյց
'ի նս զկերակուր 'ի լիութիւն.

 Ի՛ Հան

Առաքեաց՚ի նս շանաձանձ և եկեր
զնս. և գորտս՝ ապականեաց զնս։
Ետ ժանգոյ զպտուղս նոցա. և ըզ
վաստակս նոցա՝ մարախոյ։
Եհար կարկտիւ զայգիս նոցա. և
զթզենիս նոցա՝ եղեմամբ։
Մատնեաց՚ի կարկուտ զանասունս
նոցա. և զստացուածս նոցա՝
հրով դատեաց։
Առաքեաց՚ի նոսա զսրտմտութիւն
բարկութե իւրոյ. զսրտմտութիւն՝
զբարկութիւն՝ և զնեղութի։
Առաքեաց՚ի նս տանջանս՝՚ի ձեռն
հրեշտակի չարի. և դիմեցոյց՚ի նս
զսրտմտութի բարկութե իւրոյ։
Ոչ անխայեաց ՚ի մահուանէ զան
ձինս նոցա. և զանասունս նոցա՝
՚ի մահ մատնեաց։
Եհար զամ անդրանիկս եգիպտա
ցւոց. զսկիզբն ամ վաստակոց նց
՚ի յարկս քամայ։
[illegible] եա որպս խաշին ժողովր
դեան իւրոյ. և եհան զնս որպէս
զհօտ յանապատ։

 Առաջ

Առաջնորդեաց նոցա յուսով և ոչ երկեան. և զթշնամիս նոցա՝ ծով ծածկեաց։

Եհան զն՟ս ՚ի լեառն սրբութեան իւրոյ. ՚ի լեառն յայն՝ զոր ստացաւ աջ նորա։

Մերժեաց յերեսաց նց զհեթանոսս. և վիճակեցոյց ՚ի նոսա զվիճակ ժառանգութեան իւրոյ. և բնակեցոյց ՚ի յարկս նց զազգն իէլի։

Փորձեցին դառնացուցին զա՟ծ բարձրեալն. և զվկայութիւնս նր ոչ պահեցին։

Դարձան խոտորեցան որպէս և հարքն իւրեանց. դարձան և եղեն ո՟պ զաղեղն թիւր։

Դարձեալ բարկացուցին զնա ՚ի բագինս իւրեանց. և դրօշելովք իւրեանց նախանձ արկին նմա։

Լուաւ ա՟ծ և արհամարհեաց զն՟ս և անարգեաց յոյժ զիսրայէլ։

Մերժեաց յիւրմէ զխորանն ՚ի սելով. զխորանն, զոր բնակեցոյց ՚ի մէջ մարդկան։

Մատնեաց ՚ի գերութիւն զզօրութիւն նց.

ՃՂԲ և

Եւ զգեղ նց̃ 'ի ձեռս թշնամեաց նց̃։
Արգել 'ի սուր զժողովուրդս իւր.
և զժառանգութ̃ իւր անտես արար
Զերիտասարդս նց̃ եկեր հուր.
և կուսանք նոցա ոչ ոք սը
գացան.
Քահանայք նոցա անկան 'ի սուր.
և զայրիս նց̃ ոչ ոք էր որ լայր.
Զարթեաւ որպէս 'ի քնոյ տր̃. որպ̃
հզօր զի թափէ զգինի.
Եհար յետս զթշնամիս իւր. և նա
խատինս յաւիտենից արար զնս̃.
Մերժեաց նա զխորանն յովսեփու
և զազգն եփրեմի նա ոչ ընտրեաց.
Այլ ընտրեաց նա զազգն յուդայ՝
զլեառն սիոն զոր սիրեաց.
Շինեաց որպէս զմիեղջերուի ըզ
սրբութիւն նորա. յերկրի հաստա
տեաց զնա յաւիտեան.
Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր.
և ընկալաւ զնա 'ի հօտէ խաշանց.
'ի վերջին ծնելոցն ընկալաւ զնա.
Հովուել զյակոբ ծառայ իւր, և
զիսրայէլ ժառանգութիւն իւր.

Արածէր զնս խմաստութե՛ սրտի իւրոյ. յանմեղութի ձեռաց իւրոց առաջնորդէր նց:

* Սաղմոս Դաւթի: ՀԸ.

Ա՛ մտին հեթանոսք ՚ի ժառանգութի քո. պղծեցին զտաճար սբ. քո:

Եդին զերուսաղէմ որպ զհովանս մրգապահաց. արկին զդիակունս ծառայից քոց կեր թռչնոց երկնից. և զմարմինս սբց քոց գազանաց երկրի:

Հեղին զարիւն նոցա որպէս ջուր շուրջ զերուսաղէմաւ. և ոչ ոք էր որ թաղէր զնս:

Եղաք մեք նախատինք դրացեաց մերոց. ծաղր և այպն կատականաց այնոցիկ որք շուրջ էին զմեօք:

Մինչև յերբ Տր բարկանաս դու իսպառ. բորբոքեսցի որպէս հուր նախանձ քո:

Հեղ զբարկութի քո ՚ի վերայ ազ-

 գաց

դաց՝ որք զքեզ ո՛չ ճանաչեցին ․
՚ի վ̅ր թագաւորաց՝ որք զանուն քո
ո՛չ կարդացին ․ զի կերին զյակոբ՝
և զտեղի ն̅ր աւերեցին ։
Մ՛ի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս ։
վաղվաղեսցէ՛ առ մեզ ողորմութի
քո տ̅ր՝ զի աղքատացաք յոյժ ։
Օգնեա՛ մեզ ա̅ծ փրկիչ մեր վասն
փառաց անուան քո ։
Տ̅ր՝ փրկեա՛ զմեզ և քաւեա՛ զմեղս
մեր վասն անուան քոյ ։
Մ՛ի՛երբէք ասասցեն ՚ի հեթանոսս
թէ ուր է ա̅ծ նոցա ։
Եւ յայտնի լինչ լիցի ՚ի մ̅ջ հեթա
նոսաց առաջի աչաց մերոց ․ առ ՚ի
խնդրել զվրէժ արեան ծառայից
քոց որոց և հեղա՛ւ ։
Մտցէ առաջի քո հեծութիւն կա
պելոց ․ ըստ մեծութ̅ն բազկի քո՝
շահեա՛ դու զորդիս սպանելոց ։
Հատո՛ դրացեաց մերոց եօթնպա
տիկ ՚ի ծոց նոցա՝ զնախատինս իւր
եանց զոր նախատեցին զքեզ տ̅ր ։
Մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի

 քոյ

քոյ • խոստովան եղիցուք առ քեզ
յաւիտեան • յազգէ յազգ պատմես
ցուք զօրհնութիս քո:

*Ի կատարած ՚ի վերայ փոփոխելոցն •
վկայութիւն Ասափայ: Հթ•

Որ հովուեսդ իէլի նայեաց • որ
առաջնորդես ոպ̃ խաշին զյովսէփ•
Որ նստիս ՚ի քրովբէս՝ յայտնեաց առա
ջի եփրեմի բենիամինի և մանասէի•
Զարթո՛ զզօրութիւն քո, և եկ ՚ի
կեցուցանել զմեզ•
Ած զօրութեանց դարձո՛ զմեզ • երևեցո՛
զերեսս քո ՚ի մեզ և կեցցուք•
Տր ած զօրութեանց՝ մինչև յե՞րբ
բարկանաս յաղօթս ծառայից քոց:
Ճաշակեցեր մեզ հաց արտասուաց
և արբուցեր մեզ արտասուս չափով:
Եդեր զմեզ նախատինս դրա
ցեաց մերոց • այպն կատականաց
թշնամեաց մերոց•
Ած զօրութեանց դարձո՛ զմեզ• երևե
ցո զերեսս քո ՚ի մեզ և կեցցուք•
Զայգի յեգիպտոսէ փոխեցեր •

հաներ զհեթանոսս՝ և զնոսա տնկե-
ցեր. և առաջնորդեցեր նմա։
Հաստատեցեր զարմատս նր՝ և էլից
զերկիր. ծածկեաց զլերինս հովա-
նի նր. և բարունակ նր զմայրս այ։
Ձգեաց զորթ իւր մինչև ՚ի ծով.
մինչև ՚ի գետս են շառաւիղք նր։
Ընդէ՞ր քակեցեր զցանգ նր. և կը-
թեն զնա անցաւորք ճանապարհի.
Ապականեաց զնա խոզ անտառի.
և երէվայրի արածեցաւ ՚ի նմա։
Տէր զօրութեանց՝ դարձ հայեաց
յերկնից և տես. այց արա այգւոյս
այսմիկ. և դարմանս տար սմա՝ զոր
տնկեաց աջ քո։
Ի վր որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացուցեր
զնա ՚ի քեզ. այրեցեալ ՚ի հուր և աւե-
րեալ ՚ի սաստէ քումմէ կորիցէ։
Եղիցի ձեռն քո ՚ի վր առն. աջ քո
՚ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրա-
ցուցեր զնա ՚ի քեզ։
Այլ ոչ ևս խոտորեսցուք մեք ՚ի քէն.
կեցուսցես դու զմեզ, և զանուն
քո տր կարդասցուք։

 Տէ

Ած զօրութեանց դարձո՛ զմեզ. երեւեցո՛ զերեսս քո ՚ի մեզ եւ կեցցուք:

*Ի կատարած վասն հնձանացն.

Սաղմոս Ասափու: Ձ

Ցնծացէ՛ք առ Ած՝ օգնական է մեր. աղաղակեցէք առ Ած յակոբայ:

Առէ՛ք սաղմոս եւ տո՛ւք օրհնութի. սաղմոս ասացէք նմա ՚ի ձայն քաղցրութեան:

Փո՛ղ հարէք ՚ի գլուխս ամսոց. յա՛ւուր նշանաւո՛րի տարեկնաց մերոց:

Հրաման է այս իսրայէլի. եւ իրաւունք են Այ յակոբայ:

Վկայութի յովսեփու զոր եդ ընդ նմա ամ՝ ելանէր նա յերկրէն եգիպտացւոց. լեզու զոր ո՛չ գիտէր՝ լուա՛ւ:

Իբաց արար ՚ի բեռանց զթիկունս նորա. եւ զձեռս նորա յորթ եւ ՚ի թի ծառայելոյ:

Ի նեղութեն կարդացեր առ իս՝ եւ փրկեցի զքեզ. լուա՛յ քեզ ՚ի գաղտնութենէ մրրկին. եւ փորձեցի զքեզ ՚ի վերայ ջուրցն հակառակութեն:

Լուր ժողովուրդ իմ և վկայեմ քեզ
և Իսրայէլ՝ թէ լուիցես ինձ։
Մի՛ ևս եղիցին քեզ աստուածք
առժամայինք. և մի՛ երկիր պագանի-
ցես դու՝ աստուծոյ օտարի։
Ես եմ տ̅ր ա̅ծ քո՝ որ հանի զքեզ
յերկրէն եգիպտացւոց. բա՛ց զբե-
րան քո՝ և լցից զդա։
Ժողովուրդ իմ ո՛չ լուաւ ձայնի
իմում. և Ի̅է̅լ՝ յիս ինչ ո՛չ նայեցաւ։
Արձակ թողի զնոսա երթալ զհետ
կամաց սրտից իւրեանց. զի գնասցին
նոքա ըստ կամս անձանց իւրեանց։
Եթէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ
էր ինձ, կամ Իսրայէլի զճանա-
պարհս իմ գնացեալ էր։
Ա̅յ զոչ ինչ խոնարհ արարեալ էր
իմ զթշնամիս ն̅ց. և՛ ի վ̅ր նեղչաց
նոցա արկեալ էր զձեռն իմ։
Թշնամիք տ̅ն ստեցին նմա. և եղի-
ցին ժամանակք ն̅ց յաշխարհի.
Կերակրեաց զնոսա ՚ի պարարտու-
թենէ ցորենոյ. և՛ ի վիմէ մեղր
յագեցոյց նոցա։

Սաղմոս Ասափայ. ՁԱ.

Ա՟ծ եկաց ՚ի ժողովս աստուածոց.
Եւ ՚ի մէջ ն՟ց դատէր զն՟ս:
Մինչեւ յե՛րբ դատէք անիրաւութի՟ն. եւ անձն առնուք մեղաւորաց:
Դատ արարէք որբոյն եւ այրւոյ. իրաւունս արարէք տնանկին եւ խոնարհի:
Ապրեցուցէ՛ք զաղքատն եւ զտնանկն. ՚ի ձեռաց մեղաւորի փրկեցէ՛ք զնոսա:
Ոչ իմացան եւ ո՛չ ՚ի միտ առին. ՚ի խաւարի գնացին. եւ շարժեցան ա՟մ հիմունք երկրի:
Ես ասացի թէ աստուածք էք. կամ որդիք բարձրելոյն ամենեքեան:
Դուք ահաւադիկ որպէս զմարդիկ մեռանիք. եւ որպէս զմի յիշխանաց անկանիցիք:
Արի՛ Ա՟ծ եւ դատեա՛ զերկիր. զի դու ժառանգեսցես զամենայն հեթանոսս:

*Օրհնութիւն Սաղմոսաց Դաւթի. ՁԲ

Ո՞ քեզ նմանեսցի. մի՛ լռեր և մի՛ դադարեր Աստուած։

Զի ահա թշնամիք քո գոչեցին. և ատելիք քո՝ համբարձին զգլուխ իւրեանց։

Ի վերայ ժողովրդեան քո խորամանկեցին զգխոութիւն. խորհեցան ՚ի վերայ սրբց քոց և ասացին։

Եկայք սատակեսցուք զնս յազգաց և մի՛ յիշեսցի անուն իՂի ևս։

Խորհեցան միաբանութ իմիասին. և վասն քո ուխտ արարին։

Բանակք Եդովմայեցւոց՝ և Իսմայէլացիք. Մովաբ՝ և Հագարացիք։

Գեբաղ՝ Ամոն՝ Ամաղէկ. և այլազգիքն ամենայն բնակչօքն՝ հանդերձ Տուրաւ։

Նաև Ասուր եկեալ էր ընդ նս. ամենեքեան սոքա՝ զօրավիգն էին որդւոցն Ղովտայ։

Արա զնոսա որպէս զմադիամ․
որպէս զսիսարա․ և որպէս զաբին
ի ծործորան կիսոնի։
Սատակեցան նոքա յանկանս դոր
րայ․ և եղեն որպէս զաղբ երկրի։
Արա զիշխանս նոցա որպէս զորեբն․
զզեբն, զզեբեէ, և զսաղմանա․ և
զամենայն իշխանս նոցա։
Որք ասացին՝ ժառանգեսցուք ի
մեզ զսրբութիւնն Աստուծոյ։
Աստուած իմ արա զնոսա որպէս զանիւ․ և
որպէս զեղէգն առաջի հողմոյ։
Որպէս հուր զի այրէ զանտառս․
որպէս բոց զի կիզու զլերինս։
Այնպէս հալածեսցես զնոսա մրրը
կաւ քով․ և բարկութեամբ քով
խռովեցուսցես զնոսա։
Լից զերեսս նոցա անարգանօք․
և խնդրեսցեն զանուն քո Տէր։
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յաւի
տեանս յաւիտենից՝ և ամօթալից
կորիցեն․
Ծանիցեն զի անուն քո Տէր․ և դու
միայն բարձրեալ ես ի վերայ ամենայն երկրի։
Որ՟

*Ի կատարած որդւոցն կորխայ. ՁԳ.

Որպ սիրելիք են յարկք քո Տր զօրութեանց. ցանկայ և փափագէ անձն իմ ՚ի գաւիթս քո։

Սիրտ իմ և մարմին իմ ցնծասցեն առԱծ կենդանի։

Թռչնոց ճնճղուկ եգիտ իւր տուն և տատրակ զբոյն՝ ուր դիցէ զձագս իւր։

Սեղան քո Տր զօրութեանց՝ թագաւոր իմ ևԱծ իմ.

Երանի ամենեցուն՝ որ բնակեալ են ՚ի տան Տն. յաւիտեանս յաւիտենից օրհնեսցեն զքեզ։

Երանեալ է այր՝ որոյ օգնութիւն իւր ՚ի քէն է. ելս եդ ՚ի միտ իւրում ՚ի հովտէս արտասուաց ՚ի տեղւոջ յորում ուխտեաց։

Զօրհնութիւն տացէ՝ որ զօրէնս դնէ. գնասցեն նոքա ՚ի զօրութենէ ՚ի զօրութիւն. և երեւեսցի Աստուած աստուծոց ՚ի Սիոն։

Տր Աստուած զօրութեանց՝ լուր աղօթից իմոց. ունկնդիր լեր Աստուած յակոբայ։

 Ոն

Ընդունօղ ես դու մեր՝ տէր ած
և նայեցա՛յ յերեսս օծելոյ քոյ·
Վասն զի լաւ է ինձ մի օր ՚ի գաւ
ւիթս քո՝ քան զհազարս։
Ընտրեցի ես ընդ աղբ կալ ՚ի տանն
այ, առաւել քան զբնականալ ՚ի
յարկս մեղաւորաց։
Զողորմութի և զճշմարտութի սիրէ
տր ած մեր· զշնորհս և զփառս տացէ
Տր ոչ պակասս առնէ զողորմութի
ւն յայնցանէ որ գնան յամբծութե·
Տր ած զօրութեց՝ երանեալ է այր
որ յուսայ ՚ի քեզ·

*Ի կատարած որդւոցն Կորխայ Սաղմոս
՚ի դաւթի· ՁԴ

Հաճեցար տր ընդ երկիր քո, և
դարձուցեր զգերութի յակոբայ·
Թողեր զանօրէնութի ժողովրդեան
քո, և ծածկեցեր զամ մեղս նց·
Լուցուցեր զամ սրտմտութիս քո· և
դարձար ՚ի բարկութէ սրտմտութե քո·
Դարձո առ մեզ ած փրկիչ մեր· և
դարձո զսրտմտութիս քո ՚ի մէնջ·
Մի

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ տր. և մի՛ ձգեր զբարկութիւն քո յազգէ մինչև յազգ.

Ած դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ. և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ։

Ցոյց մեզ տր զողորմութիւնս քո, և զփրկութիւնս քո տուր մեզ։

Լուայց զինչ խօսի տր ած մեր. խօսեսցի զխաղաղութիւն ժողովրդեան իւրոյ. առ սուրբս իւր՝ և առ այնոսիկ որք դարձեալ են առ նա սրտիւք։

Սակայն՝ մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նր. բնակել փառաց նր յերկրի մերում։

Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պատահեսցին. արդարութիւն և խաղաղութիւն համբուրեսցին։

Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսաւ. արդարութիւն յերկնից երևեցաւ.

Տէր տացէ զքաղցրութիւն. և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր. արդարութիւն առաջի նորա գնասցէ. դիցէ ՚ի ճանապարհի զգնացս իւր.

* Սաղմոս դաւթի · Աղօթք եւթներորդ։ ՁԵ

Խոնարհեցո՛ տ՟ր զունկն քո եւ լո՛ւր ինձ · զի աղքատ եւ տնանկ եմ ես։

Պահեա՛ զանձն իմ սուրբ՝ տ՟ր · եւ փրկեա՛ զծառայս քո ա՟ծ իմ որ 'ի քեզ յուսացայ·

Ողորմեա՛ ինձ տ՟ր՝ զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհանապազ· ուրա՛խ արա զանձն ծառայի քո՝ զի առ քեզ տ՟ր համբարձի զանձն իմ։

Զի դու տ՟ր՝ քաղցր եւ ուղիղ ես · բազումողորմ առ ամենեսեան որք կարդան առ քեզ։

Ունկն դիր տէր աղօթից իմոց · եւ նայեա՛ 'ի ձայն խնդրուածաց իմոց։

Յաւուր նեղութե՟ իմոյ կարդացի առ քեզ՝ եւ լուար ինձ։

Ո՛չ ոք է նման քեզ յաստուածս տ՟ր· եւ ո՛չ ոք է ըստ գործս քո։

Զի ամենայն ազգս զոր արարեր, եկեսցեն եւ երկիր պագցեն առաջի քո տ՟ր · եւ փառաւո՛ր արասցեն

զանուն քո յաւիտեան։

Մեծ ես դու տ՟ր՝ և առնես սքան-
չելիս. և դու միայն ես ա՟ծ։

Առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճանապարհի
քում. և գնացից ՚ի ճշմարտութեան
քում. և ուրախ եղիցի սիրտ իմ
երկնչել յանուանէ քումմէ։

Խոստովան եղէց առ քեզ տ՟ր ա՟ծ
իմ բոլորով սրտիւ իմով. փառաւոր
արարից զանուն քո յաւիտեան։

Մեծ եղև ՚ի վերայ իմ ողորմու-
թիւն քո տ՟ր. և փրկեցեր զանձն իմ
՚ի դժոխոց ներքնոց։

Ա՟ծ՝ անօրէնք յարեան ՚ի վերայ
իմ. և ժողովք հզօրաց խնդրեցին
զանձն իմ. և ոչ համարեցան զքեզ
ա՟ծ առաջի իւրեանց։

Այլ դու տ՟ր ա՟ծ իմ գթած ես
և ողորմած. երկայնամիտ՝ բազում-
ողորմ և ճշմարիտ. նայեա՛ առ իս
և ողորմեա՛ ինձ։

Տո՛ւր զօրութիւն ծառայի քո. կեցո՛
զորդի աղախնոյ քոյ. և արա՛ առ իս
նշան բարութեան.

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի դու Տր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։

*Սաղմոս օրհնութեան. ՁԶ.

Հիմունք նորա ՚ի լեռանն սբ նր. սիրէ Տր զդրունս Սիոնի առաւել քան զամ յարկսն Յակոբայ։

Փառաւորեալն խօսեցաւ վս. քո՝ ահաւասիկ քաղաքդ Տյ։

Յիշեցի զՌահաբ և զԲաբելոն՝ որք ճանաչեն զիս. ահա այլազգիք և Ծուր՝ և ժողովուրդք Հնդկաց՝ սոքա եղեն անդ։

Սիոնի ասէ մայր՝ և մարդ ծնաւ ՚ի նմա. և ինքն Հիմունս էարկ ՚ի նմա Բարձրեալն։

Տր պատմեսցէ գրովք ժողովրդեն իշխանացս այսոցիկ որք եղեն անդ. Որպ զի ուրախ լիցին ՚ի քեզ ամքն՝ որոց բնակութի ՚ի քեզն է։

*Օրհնութիւն Սաղմոսաց որդւոցն Կորխայ. ՁԷ.

Տր Ած փրկութեան իմոյ. ՚ի տ[illegible]

կարդացի՝ և գիշերի առաջի քո.
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տ՟ր.
խոնարհեցի՛ ունկն քո ՚ի խնդր֊
ուածս իմ.
Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ.
և կեանք իմ ՚ի դժոխս մերձեցան.
և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ՝
որք իջանեն ՚ի գուբ.
Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգ֊
նականի՝ և ՚ի մեռեալս ազատ.
Որպէս զվիրաւորս որք ննջեն ՚ի
գերեզմանի.
Զորս դու ոչ յիշեցեր՝ նոքա ՚ի
ձեռանէ քումմէ մերժեցան.
Եդին զիս ՚ի գուբ ներքնում. ՚ի
խաւարի և ՚ի ստուերս մահու.
Յիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո.
զամ զզբօսանս քո ածեր ՚ի վ՟ր իմ.
Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ
և եդին զիս նշաւակ իւրեանց.
Մատնեցայ և ոչ ելանեի. աչք իմ
տկարացան յաղքատութենէ.
Աղաղակեցի առ տ՟ր զօրհանապազ.
Համբարձի առ քեզ զձեռս իմ.

Մի թէ մեռելո՛ց առնիցես զսքան
չելիս քո. կամ բժիշկք յարուցեալ
խոստովան առնիցեն առ քեզ:
Մի թէ պատմեսցէ՞ ոք երբէք ՚ի
գերեզմանի զողորմութիս քո • կամ
զճշմարտութիւ քո ՚ի կորստեան:
Մի թէ ծանիցի՛ն ՚ի խաւարի
սքանչելիք քո • կամ արդարութի քո
յերկիր մոռացեալ:
Ես առ քեզ տր աղաղակեցի • ա
ռաւօտու աղօթք իմ ժամանեսցեն
առ քեզ:
Ընդէ՞ր տր մերժես զանձն իմ. կամ
դարձուցանես զերեսս քո յինէն:
Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես ՚ի
մանկութենէ իմմէ. ՚ի բարձրութէ
խոնարհեցայ և ափշեցայ:
Յիս հատանեցաւ բարկութի քո.
արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս:
Շրջեցան զինև որպէս ջուր • զօր
ամ պաշարեցին զիս իմիասին:
Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս
իմ և զծանօթս իմ վս թշուառու
թեան իմոյ:

*Ի մտաւորութիւն Եթմանայ Եզրայեցւոյ:

ՁԲ

Զողորմութիւնս քո Տր յաւէ
տեան օրհնեցից. յազգէ
յազգ պատմեցից ըզ
ճշմարտութիւնս քո
բերանով իմով:
Ասացեր թէ աշխարհս ողորմութեամբ
շինեսցի. յերկինս պատրաստ եղի
ցի ճշմարտութիւն քո.
Ուխտի ուխտ ընտրելոց իմոց. երդ
ուայ դաւթի ծառայի իմոյ:
Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո
և շինեցից յազգէ յազգ զաթոռ քո
Խոստովան եղիցին երկինք սքան
չելեաց քոց Տր. և ճշմարտութիւն քո
յեկեղեցիս սրբոց:
Ո՞վ է յամպս որ հաւասարի քեզ.
կամ ո՞վ նմանիցի Տն յորդիս այ:
Ած փառաւորեալ է ՚ի խորհուրդս
սրց իւրոց. մեծ և ահաւոր ՚ի վր
ամենեցուն որք շուրջ են զնովաւ.
Տր Ած զօրութեանց՝ ո՞ նմանի քեզ.

 հզօր

հզօր ես դու տ̅ր՝ և ճշմարտութիւն քո
շուրջ է զքև։
Դու տիրես զօրութեանց ծովու.
զխռովութիւն ալեաց նորա
դու ցածուցանես։
Դու խոնարհեցուցաներ որպէս
վիրաւորս զամբարտաւանս. ՚ի զօ
րութիւն բազկի քոյ՝ ցրուեցեր
զթշնամիս քո։
Քո են երկինք՝ և քո է երկիր.
զաշխարհս լրիւ իւրով դու հաս
տատեցեր. զհիւսիս և զհարաւ
դու արարեր. Թաբօր և Հերմոն
յանուն քո ցնծասցեն։
Քո է բազուկ՝ և քո է զօրութի.
զօրասցի աջ քո՝ և բարձր եղիցի
ձեռն քո։
Արդարութի և իրաւունս հաս
տատեալ է աթոռ քո. ողորմութիւն
և ճշմարտութի գնասցեն առաջի
երեսաց քոց։
Երանի ժողովրդեան՝ որ գիտէ
զօրհնութիս քո տ̅ր. ՚ի լոյս երեսաց
քոց գնասցեն. և յանուն քո ցն

 ծա

ծասցեն զօրհանապազ · և յարդարութեան քում բարձր եղիցին։
Պարծանք զօրութեանց մերոց դու ես · և 'ի կամս քո բարձր եղիցի եղջիւր մեր։
'Ի Տեառնէ է օգնութիւն սրբոյն Իսրայէլի՝ թագաւորին մերոյ։
Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ ընդ որդիս քո և ասացեր · եդի զօգնութիւն իմ 'ի վերայ հզօրին , և բարձր արարի զընտրեալն 'ի ժողովրդենէ իմմէ։
Գտի զԴաւիթ ծառայ իմ · և իւղով սրբով իմով օծի զնա։
Ձեռն իմ ընկալցի զնա · և բազուկ իմ զօրացուսցէ զնա։
Մի՛ մեղիցէ նմա թշնամի · և որդի անօրէնութեան մի՛ չարչարեսցէ զնա։
Հարից առաջի նորա զթշնամիս նորա · և զատելիս նորա՝ 'ի պարտութիւն մատնեցից։
Ճշմարտութիւն իմ և ողորմութիւն իմ ընդ նմա · և յանուն իմ բարձր եղիցի եղջիւր նորա։

 Եդից

Եդից ՚ի ծովու զձեռն նորա. և ՚ի վերայ գետոց զաջ նր՟.

Նա կարդասցէ առ իս՝ հայր իմ ես դու, ած՟ ընդունող փրկութեան իմոյ.

Եւ ես անդրանիկ արարից զնա. և բարձր քան զամենայն թագաւորս երկրի:

Յաւիտեան պահեցից նմա զողորմութիւն իմ. և ուխտ իմ հաւատարիմ ընդ նմա.

Հաստատեցից յաւիտեանս յաւիտենից զզաւակ նր՟. և զաթոռ նր՟ ոպ՟ զաւուրս երկնից:

Թէ թողցեն որդիք նր՟ զօրէնս իմ, և յիրաւունս իմ ոչ կամեսցին գնալ,

Թէ զարդարութիւնս իմ անարգեսցեն, և զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն.

Հարից գաւազանաւ զանօրէնութիւնս նոցա. և տանջանօք զանիրաւութիւնս նոցա:

Բայց զողորմութի՟ իմ ոչ արգելից ՚ի նոցանէ. և ոչ նենգեցից ճշմարտութե՟ իմում. և ոչ անարգեցից

 զուխտ

զուխտ իմ. և ինչ որ ելանէ ը շրթ
թունս իմ, զայն ոչ արհամարհեցից։
Մի անգամ երդուայ ՚ի սրբութի
իմ, թէ դաւթի ես ոչ ստեցից։
Զաւակ նր յաւիտեան կացցէ.
և աթոռ նորա որպէս զարեգակն
առաջի իմ. և որպ զլուսին, զի հաս
տատեալ է յաւիտեան վկայ հաւա
տարիմ յերկինս։
Նա արդ՝ դու մերժեցեր և անար
գեցեր. և ընդվայր հարեր զօ
ծեալ քո։
Դարձուցեր զուխտ ՚ի ծառայէ
քումմէ. պղծեցեր յերկրի զսր
բութիւն նորա։
Քակեցեր զամ պարիսպս նորա.
և եդեր զամուրս նր ՚ի դողումն։
Յափշտակեցին զնա անցաւորք ճա
նապարհի. և եղև նա նախատ
դրացեաց իւրոց։
Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նր. և
ուրախ արարեր զամ թշնամիս նր։
Դարձուցեր զօգնութի ՚ի սրոյ նր.
և ոչ ընկալար զնա ՚ի պատերազմի։

Անարգեցեր զօրութիւն նորա․ եւ
զաթոռ նր՟ յերկիր կործանեցեր։
Նուա՛զ արարեր զաւուրս ժամա-
նակաց նորա․ եւ հեղեր զնովաւ
զամօթ։
Մինչեւ յե՞րբ դարձուցանես զե-
րեսս քո իսպառ․ բորբոքեսցի ոպ՟
հուր բարկութիւն քո։
Իսկ արդ՝ յիշեա՛ եւ տես թէ ո՞վ է
իմ հանգիստ․ միթէ ՚ի զո՞ւր ինչ
ստեղծեր զա՟մ որդիս մարդկան։
Ո՞վ է մարդ որ կեցցէ եւ ոչ տեսցէ
զմահ․ կամ փրկեսցէ զանձն իւր
՚ի ձեռաց դժոխոց։
Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո տր՟ ա-
ռաջինք․ զոր երդուա՛ր դաւթի
ճշմարտութեամբ քով։
Յիշեա՛ զնախատինս ծառայի քո․
զոր ընկալայ ՚ի ծոց իմ յազգաց
բազմաց․
Զոր նախատեցին թշնամիք քո տր՟
նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո։
Օրհնեալ տր՟ ած՟ յաւիտեանս յա-
ւիտենից՝ եղիցի եղիցի։

Օրհ

* Օրհնութիւն Եսայեայ որդւոյն Ամովսայ.

գիշերաց կանխէ հոգի
իմ առաւօտ առնել
առ քեզ Ած̃.

Վ̃ զի լոյս են հրամանք քո ՚ի վր̃
երկրի. ուսարուք զարդարութիւն
բնակիչք երկրի.

Վարկեսցի ամբարիշտն՝ եւ այլ ոչ
եւս ուսցի առնել յերկրի զարդա
րութիւն ճշմարտութեան.

Բարձցի ամբարիշտն յերկրէ, եւ
մի՛ տեսցէ զփառս Տն̃.

Տր̃՝ բա՛րձր ես եւ բազուկ քո հզօր.
եւ նոքա ոչ գիտացին.

Ծանիցեն՝ ամաչեսցեն՝ եւ նախանձ
արկցի անխրատ ժողովրդեան. եւ
արդ՝ հուր զթշնամիս քո կերիցէ.

Տր̃ Ած̃ մեր՝ տո՛ւր մեզ զխաղաղու-
թիւն քո. զի ըստ ամենայն գոր-
ծոց մերոց հատուցան մեզ.

Տէր Ած̃ մեր՝ ստացի՛ր զմեզ. զի

բաց

բաց 'ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք ·
և զանուն քո անուանեմք զօր
հանապազ։
Իսկ արդ՝ մեռեալք զկենդանութի̃
այլ ոչ տեսանիցեն · և ոչ բժիշկք
յարուցանիցեն։
Վասն այսորիկ՝ ածեր՝ հարեր՝ սա
տակեցեր՝ և ջնջեցեր զամ̃ արու
մանուկ նոցա։
Յաւե́լ տէր զչար 'ի վերայ չարի
նոցա · և ած զչար 'ի վերայ անօրի
նաց երկրի։
Տէր՝ 'ի նեղութեան յիշեցաք ըզ
քեզ · զի փոքր մի նեղութիւն է
խրատ քո 'ի վերայ մեր։
Որպ̃ երկունք յղւոյ՝ զի հասեալ
իցեն 'ի ժամանակս ծննդեան
և առ ցաւս իւր ճչիցէ։
Նոյնպէս եղաք սիրելւոյ քում
տ̃ր · յահ և յերկիւղ քո յղացեալ
երկնեցաք · և ծնաք զհոգի փրկ
կութեան քոյ։
Ո՛չ ևս կործանիցուք մեք · այլ կոր
ծանեսցին անօրէնք երկրի ·

 Յա

Յարիցեն մեռեալք և կենդանաս
ցին ամենեքեան որք եղեալ են
'ի գերեզմանս.
Զարթիցեն՝ ցնծասցեն՝ և ուրախ
եղիցին դադարեալք յերկրի:
Վասն զի ցօղդ որ ցօղի 'ի քէն,
այդ բժշկութիւն է նց. բայց երկիրն
ամբարշտեալ սատակեսցի.
Խոյս տուր ժողովուրդ իմ. գնա՛
մուտ 'ի շտեմարանս քո. և փակեա՛
զդրունս քո առաջի երեսաց քոց:
Փախիր և թաքիր առժամանակի՝
մինչև անցցէ բարկութիւն տն:
Փառք հօր և որդ".

*Մաղթանք.

Խաղաղութեց տուօղ Քս, զխա
ղաղութիւն և զերկնային ողոր
մութիւն քո պարգևեա՛ մեզ:
Մարդասէր տր՝ վասն սրբուհւոյ
անարատ մօր քոյ և կուսի, և վս
խաչի քո պատուականի, ընկա՛լ զաղա
չանս մեր և կեցո՛ զմեզ:

* Հաստատեաց առ յակոբ զհրա-
մանն իւր. և առ իսրայէլ զուխտ
իւր յաւիտենից.

Սաղմոս 104.9.

Աղօթք Մովսէսի առն Այ։ ՁԹ

կցուրդ

ՏԷՐ ԱՊԱ
ւէն եղեր
մեզ յազգէ մին֊
չև յազգ. մինչ
չև լերինք հաս
տատեալ էին.
և մինչչև ստեղ
ծեալ էիր զերկիր և զամ աշխարհս։
Յաւիտենից մինչև յաւիտեանս
դու ես. մի դարձուցաներ զմարդ
՚ի տառապանս. և ասացեր՝ դարձ֊

ջիք

րուք առ իս որդիք մարդկան։
Հազար ամ՝ յաչս տն որպ օր երե
կն զի էանց. որպ պահ մի գիշերոյ.
և ամք նոցա անարգութք եղիցին։
Ընդ առաւօտս որպ դալարի բուս֊
ցին. ընդ առաւօտս որպ դալարի
զուարճասցին և ծաղկեսցին. ընդ
երեկոյս թարշամեսցին՝ չորասցին
և անկցին։
Նուաղեցաք մեք ՚ի բարկութենէ
քումմէ. և ՚ի սրտմտութէ քումմէ
խռովեցաք։
Եդեր զմեղս մեր առաջի քո. և
զկեանս մեր ՚ի լոյս երեսաց քոց։
Ամ աւուրք մեր նուաղեցան. և ՚ի
բարկութենէ քումմէ խռովեցաք։
Ժամանակ ամաց մերոց անդադար
որպ սարդի. և թիւ աւուրց ամաց
մերոց ՚ի նս եօթանասուն ամ։
Ապա թէ առաւել ևս՝ ութսուն
ամ. և որ ինչ աւելի է քան զայն,
ցաւօք և հեծութբ։
Եկն ի վր մեր հեծութի՝ և խրատե
ցաք. իսկ արդ՝ ո՞ գիտասցէ զզօրութի

բարկութե քո. և կամ յահէ քումմէ
զսրտմտութի քո համարեսցի։

Նոյնպէս ցո՛յց ինձ զաջ քո. և որ խո
նա՛րհ են սրտիւք զիմաստութիւն քո։

Դա՛րձ Տէր՝ մինչև յե՞րբ. մխիթա
րեա՛ց ՚ի ծառայս քո։

Լցաք առաւօտու ողորմութեամբ
քով. ցնծացաք և ուրախ եղաք
զամ աւուրս կենաց մերոց։

Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն
յորս խոնարհ արարեր զմեզ. և ա
մացն՝ յորս տեսաք զչարչարանս։

Հայեա՛ Տէր ՚ի ծառայս քո՝ և ՚ի
գործս ձեռց քոց. և առաջնորդեա՛
որդւոց նց. եղիցի լոյս տեառն այ
՚ի վերայ մեր.

Զգործս ձեռաց մերոց՝ ուղիղ
արա՛ ՚ի մեզ տր. և զգործս ձեռաց
մերոց յաջողեա՛ մեզ։

* Օրհնութի գովութեան դաւթի։ Ղ

Որ բնակեալն է յօգնութի բարձ
րելոյն, ընդ հովանեաւ այ յեր
կնից հանգիցէ։

Ասասցէ տն՝ ընդունօղ իմ ես դու·
ապաւէն իմ ած՝ և ես յուսամ ՚ի նա
՚Նա փրկեսցէ զքեզ յորոգայթէ որ
սողին· և ՚ի բանիցն ՚ի խռովութենէ
Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ·
՚ի հովանի թեւոց նր յուսասցիս։
Որպէս զէն շուրջ եղիցի զքեւ ճշ-
մարտութիւն նորա։
Ոչ երկիցես դու յերկիւղէ գիշե
րի· և ոչ ՚ի նետէ որ թռչի ՚ի տուէ·
Յիրէ որ շրջի ՚ի խաւարի, ՚ի դայթակ
ղութէ դիւին ՚ի հասարակ աւուր։
Անկցին ՚ի կողմանէ քումմէ հա-
զարք· և բիւրք՝ ընդ աջմէ քումմէ·
և առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին։
Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս
դու, և զհատուցումն մեղաւորաց
տեսցես· զի դու տր յոյս իմ ես·
Զ բարձրեալն արարեր քեզ ապա-
ւէն· զի ոչ հասցեն առ քեզ չարք· և
տանջանք մի՛ մերձեսցին ՚ի յարկս քո։
Զի հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է
վս քո՝ ՚ի պահել զքեզ յամենայն
ճանապարհս քո։

Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին ըզ քեզ՝ զի մի՛ երբեք հարցես զքարի զոտն քո.

Ի վերայ իժից և քարբից գնասցես դու. և առ ոտն կոխեսցես զա ռիւծն և զվիշապն.

Քանզի՛ յիս յուսացաւ և փրկե ցից զնա. հովանի եղէց նմա՝ զի ծանեաւ զանուն իմ.

Կարդասցէ առ իս՝ և ես լուայց նր մա. և առ նմա եղէց ՚ի նեղութեան.

Փրկեցից և փառաւոր արարից ըզ նա. երկայն աւուրբք լցուցից՝ և ցուցից նմա զփրկութիւն իմ.

*Սաղմոս օրհնութեան. Դ. Ր

Բարի՛ է խոստովան լինել տեառն. և սաղմոս ասել անուան քում բարձրեալ.

Պատմել յառաւօտու զողորմու թիւնս քո. և զճշմարտութիւնս քո ՚ի գիշերի.

Տասն աղեան սաղմոսարանաւ՝ ՚ի ձայն օրհնութեան գովել.

Ուրախ արարեր զիս տէր յարա-
րածս քո ․ և ՚ի գործս ձեռաց քոց
ցնծացայց։
Որպէս զի մեծ են գործք քո տ̃ր,
և յոյժ խոր են խորհուրդք քո։
Այր անզգամ զայս ոչ ծանիցէ ․
և անմիտն զայս ոչ առնու ՚ի միտ։
Ի բուսանիլ մեղաւորաց ո̃պ խոտ ․
՚ի ծաղկել այնոցիկ որք գործեն
զանօրէնութիւն։
Սատակեսցին յաւիտեանս յաւի-
տենից ․ և դու բարձրեալ ես
յաւիտեանս տ̃ր ։
Զի ահա թշնամիք քո տ̃ր՝ զի ա-
հա՝ թշնամիք քո կորիցեն ․ ցրուես
ցին ամենեքեան որք գործեն
զանօրէնութիւն։
Բարձր եղիցի որպէս միեղջերուի
եղջիւր իմ ․ և ծերութիւն իմ ՚ի
ձէթ պարարտութեան ։
Տեսեա ակն իմ ՚ի թշնամիսն իմ, որք
յարուցեալ են ի վերայ իմ չարութ̃ ․
՚ի նոսա լուիցէ ունկն իմ։
Արդարն ո̃պ զարմաւենիս ծաղ
կեսս

կեսցին. որպ̄ զմայրսն լիբանանու
բազումք եղիցին։
Տնկեալք եղիցին ՚ի տան տեառն,
և ՚ի գաւիթս ա̄յ մերոյ ծաղկեսցին։
Եւս՝ բազումք եղիցին ՚ի ծերու-
թիւն պարարտութեան. գէրք
և փափուկք եղիցին ՚ի պատմել.
ուղիղ է տ̄ր ա̄ծ մեր՝ և ոչ գոյ
՚ի նմա անիրաւութիւն։

* Օրհնութիւն գովութեան
տաղի։ ՂԲ

Տ Թագաւորեաց՝ վայել-
չութիւն զգեցաւ. զգե-
ցաւ տ̄ր զօրութիւն
ընդ մէջ իւր էած։
Հաստատեաց զաշխարհ զի մի՛ սա-
սանեսցի. պատրաստ է աթոռ քո.
իսկզբանէ յաւիտենս դու ես։
Ամբարձան գետք տէր՝ և համբար-
ձին գետք զձայնս իւրեանց. և յա-
րիցեն գետք ՚ի գնացս իւրեանց։
Ի ձայնէ ջուրց բազմաց՝ սքանչե

լիք

լեք եղեն զբօսանք ծովու։
Սքանչելի ես դու տէր ՚ի բարձունս․ վկայութեանց քոց մեք յոյժ հաւատացաք․
Տան քում վայելէ սրբութիւն տէր ընդ երկայն աւուրս։

*Սաղմոս գոհութեան՝ Չորեքշաբաթու. ՂԳ.

Աստուած վրէժխնդիր՝ տէր աստուած վրէժխնդիր յայտնեցար։
Բարձր լեր որ դատես զերկիր․ հատո՛ զհատուցումն ամբարտաւանից․
Մինչև յերբ մեղաւորք տէր, մինչև յերբ մեղաւորք պարծեսցին․
Բարբառեալք խօսեսցին զանիրաւութիւն․ խօսեսցին ամենեքեան ոյք գործեն զանօրէնութիւն․
Զժողովուրդ քո տէր խոնարհ արարին․ և զժառանգութիւն քո չարչարեցին․
Զայրին և զպանդուխտն սպանին․ զորբսն կոտորեցին․ և ասացին՝ ոչ տեսանէ զայս տէր․ և ոչ ՚ի միտ առնու աստուած յակոբայ։

Իմա

Իմացարուք անզգամք ժողովրդ
դոց. և անմիտք՝ մինչև յերբ ոչ
առնուք 'ի միտ։

Որպէս զի թէ որ տնկեաց զունկն՝
ինքն ոչ լուիցէ. կամ որ ստեղծ
զակն՝ ինքն ոչ տեսանիցէ։

Որ խրատէ զազգիս՝ ոչ թէ ոչ յան
դիմանեսցէ. որ ուսուցանէ մարդոյ
զգիտութիւն. որ ճանաչէ զխորհուրդս
մարդկան՝ զի են ընդունայնք։

Երանի մարդոյ՝ զոր խրատես դու
տէր. և յօրինաց քոց ուսուցանես
դու նմա։

Յածուցանես դու նմա զաւուրս
չարութեան՝ մինչև փորեսցի խոր
խորայ մեղաւորի։

Ոչ մերժէ տէր զժողովուրդ իւր.
և զժառանգութիւն իւր ոչ առնէ
անտես։

Մինչև դարձցին իրաւունք յար
դարութիւն, ընկալցին զնա ամե
նեքեան ոյք ուղիղ են սրտիւք։

Ո՞վ յարիցէ ընդ իս ի վ͞ր չարեաց.
կամ ո՞վ հաստատեսցի ինձ ի վերայ

 այնո

այնոցիկ որ գործեն զանօրէնութի։
Եթէ ոչ տէառն օգնեալ էր ինձ,
փոքր մի ևս՝ բնակեալ էր անձն իմ
'ի դժոխս։
Եթէ ասէի թէ ահա սասանեցան
ոտք իմ, ողորմութի քո տր օգնէր ինձ
Ըստ բազում ցաւոց սրտի իմոյ՝ մխ
իթարութիւն քո ուրախ առնէր
զանձն իմ։
Մի՛ հաստատեսցի քեզ աթոռ ա
նօրէնութեան • որ պատճառէ ըղ
վաստակս ընդդէմ հրամանի։
Որսացին զանձն արդարոյ, և զա
րիւն անմեղ պարտաւոր առնէին։
Եղև տր ապաւէն իմ, ած օգնա
կան յուսոյ իմոյ։
Հատուսցէ՛ նց տր ըստ անօրէնու
թեան նոցա • և ըստ չարութե նց
կործանեսցէ զնոսա տր ած մեր։

* Օրհնութի տաւղի։ Ղ.Դ.

Եկա՛յք ցնծասցո՛ւք 'ի տր • աղաղա
կեսցո՛ւք առ ած փրկիչ մեր։
Կանխեսցո՛ւք առաջի նորա խոստո
վա

վանութեամբ․ և սաղմոսիւք աղա
ղակեսցուք առ նա։

Զի Ա͞Ծ մեծ է․ և տ͞ր թագաւոր մեծ
՚ի վերայ ա͞մ երկրի։

Ի ձեռս ն͞ր են ա͞մ տիեզերք երկրի․
և բարձրութիւնք լերանց ն͞ր են։

Նորա է ծով և նա արար զնա․ և
զցամաքս՝ ձեռք նորա ստեղծին։

Եկայք երկիր պագցուք նմա․ անկ
ցուք և լացցուք առաջի տեառն
արարչին մերոյ։

Նա ինքն է տ͞ր ա͞ծ մեր․ մեք ժողո
վուրդք ՚ի ձեռին նորա՝ և խաշն
արօտի նորա։

Այսօր եթէ ձայնի ն͞ր լուիջիք,
մի՛ խստացուցանէք զսիրտս ձեր
ո͞պ ՚ի դառնութեանն։

Յաւուրն փորձութեան յանապատի՝
ուր փորձեցին զիս հարքն ձեր․
ընտրեցին զիս՝ և տեսին զգործս իմ
զքառասուն ամ։

Զզուեցայ ընդ ազգին ընդ այնմիկ
և ասացի՝ միշտ մոլորեալ են սրտիւք
և նոքա ոչ ծանեան զճանապարհս իմ։

Մ͞չ երդուայ ՚ի բարկութեան իմում,
թէ մտցեն ՚ի հանգիստ իմ։

* Սաղմոս փառաց ․ Ի ժամանակին շն տաճարն շինեցաւ յետ գերութեանն։

ՂԵ․

Օրհնեցէ՛ք զՏր յօրհնութիւն նոր ․ օրհնեցէ՛ք զՏէր ամ երկիր ․

Օրհնեցէ՛ք զՏէր՝ եւ օրհնեցէք զանուն նորա ․ աւետարանեցէ՛ք օր ըստ օրէ զփրկութիւն նր ․

Պատմեցէ՛ք ՚ի հեթանոսս զփառս նորա ․ յամենայն ժողովուրդս զսքանչելիս նր ․

Մեծ է Տէր՝ եւ օրհնեալ է յոյժ ․ ահաւոր է նա քան զամ կուռս ․

Զամենայն կուռք հեթանոսաց դեւք են ․ եւ Տր զերկինս արար ․

Խոստովանութիւն եւ վայելչութիւն է առաջի նորա ․ սրբութիւն եւ մեծվայելչութիւն ՚ի սրբութեան նր ․

Մատուցէ՛ք Տն տոհմք ազգաց ․ մատուցէ՛ք Տն զփառս եւ զպատիւ ․

մատուցէք տն զփառս անուան նր։
Առէք պատարագս և մտէք ՚ի սր
րահս նր. երկիր պագէք տն ՚ի գա
ւիթս սրբութեան նորա. և խռո
վեսցի յերեսաց նր ամ երկիր։
Ասացէք ՚ի հեթանոսս թէ տր թա
գաւորեաց. հաստատեաց զաշխարհ
զի մի սասանեսցի. և դատի զժողո
վուրդս իւր ուղղութբ։
Ուրախ եղիցին երկինք՝ և ցնծա
ցէ երկիր. զուարճասցի ծով լրիւ
իւրով. ցնծասցեն դաշտք՝ և
ամ որ է ՚ի նոսա։
Յայնժամ ցնծասցեն ամ ծառք
անտառի յերեսաց տն՝ զի գայ.
և գայ նա ՚ի դատել զերկիր։
Դատի զտիեզերս իրաւամբք. և
զժողովուրդս ամենայն՝ ճշմարտու
թեամբ իւրով։

*Սաղմոս դաւթի. զի երկիրն հաստատե
ցաւ. Դ.Օ.

Տր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր.
ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։

 Ամպ

Ամպ եւ մէգ շուրջ են զնովաւ.
իրաւունս եւ յարդարութիւն
ուղղեալ է աթոռ նորա։
Հուր առաջի նորա գնասցէ, եւ
այրեսցէ շուրջ զթշնամիս նր։
Երեւեցան փայլատակունք նր տիե
զերաց. ետես եւ սասանեցաւ երկիր։
Լերինք որպ մոմ հալեցին յերե
սաց տն. յերեսաց տն ամ երկրի։
Պատմեսցեն երկինք զարդարութի
նորա. եւ տեսցեն ամ ժողովուրդք
զփառս նորա։
Ամաչեսցեն ամենեքեան որք եր
կիրպագանեն կռոց, եւ որք պար
ծին 'ի դրօշեալս իւրեանց։
Երկիրպագեսցեն նմա ամ հրեշտակք
նորա. զի լուաւ եւ ուրախ եղե
ւ Սիոն. եւ ցնծասցեն դստերք յու
դայ վս իրաւանց քոց տր։
Զի դու բարձրեալ ես իվր ամ
երկրի. յոյժ բարձրացար իվերայ
ամ կռոց։
Որք սիրէք զտր՝ ատեցէք զչարութի
պահէ տր զանձինս սրբոց իւրոց, 'ի

՚ի ձեռաց մեղաւորի փրկեսցէ զնոսա։
Լոյս ծագեաց արդարոց. ուղղոց սրտից՝ եղեւ ուրախութիւն։
Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի տէր. եւ խոստովան եղերուք յիշատակի սրբութեան նորա։

* Սաղմոս դաւթի։ ՂԷ

Օրհնեցէ՛ք զտէր յօրհնութիւն նոր՝ զի սքանչելիս արար։
Փրկեաց զնա աջ իւր՝ եւ բազուկ սուրբ իւր։
Ցոյց տէր զփրկութիւն իւր. առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարութիւն իւր։
Յիշեաց ողորմութեամբ իւրով զյակոբ. ճշմարտութեամբ իւրով զտունն իսրայէլի. եւ տեսին ամենայն ծագք երկրի զփրկութիւն այ մերոյ։
Աղաղակեցէք առ տէր ամենայն երկիր. օրհնեցէ՛ք՝ ցնծացէ՛ք՝ եւ սաղմոս ասացէ՛ք։
Սաղմոս ասացէ՛ք այ մերոյ օրհնութեամբ. օրհնութեամբ եւ ՚ի ձայն սաղմոսաց։
Ի ձայն օրհնութեան կռածոյ փողոյ՝

 օրհ

օրհնութեամբ ցնծութեան՝ և՛ի ձայն եղջեր փողոյ աղաղակեցէք առաջի Թագաւորին Տն.

Խռովեսցի ծով լրիւ իւրով. տիեզերք և ամ բնակիչք նր. և գետք ծափս հարցեն ՚ի միասին ձեռամբ.

Լերինք ցնծասցեն առաջի տեառն զի գայ. զի հասեալ է տր ՚ի դատել զերկիր.

Դատել զաշխարհս արդարութբ. և զժողովուրդս իւր ուղղութբ.

*Սաղմոս դաւթի. ՂԸ.

Տ Թագաւորեաց՝ բարկացան ժողովուրդք. որ նստիս ՚ի քերովբէս՝ սասանեսցի երկիր.

Տէր ՚ի սիոն մեծ է, և բարձր ՚ի վր ամենայն ժողովրդոց.

Խոստովան եղիցին անուան քում մեծի՝ զի ահաւոր և սբ է. և պատիւ Թագաւորի զիրաւունս սիրէ.

Դու պատրաստեցեր զուղղութի.

զիրաւունս և զարդարութ՟ի յակո֊
բայ դու արարեր։
Բարձր արարէք զՏ՟ր Ա՟ծ մեր. եր֊
կիրպագէք պատուանդանի ոտից
նորա՝ զի սուրբ է։
Մովսէս և Ահարոն երիցունք ն՟ր.
Սամուէլ ընդ այնոսիկ՝ որք կար
դան զանուն նորա։
Կարդային առ Տ՟ր՝ և նա լսէր ն՟ց.
և՛ ի սիւն ամպոյ խօսէր ընդ ն՟ս։
Պահէին զվկայութիւնս նորա և
զհրամանս՝ զոր ետ նոցա։
Տ՟ր Ա՟ծ մեր դու լսէիր նոցա. Ա՟ծ
դու քաւիչ լինէիր նոցա. և վրէժ֊
խնդիր ի վ՟ր ա՟մ գործոց նոցա։
Բարձր արարէք զՏ՟ր Ա՟ծ մեր. եր֊
կիրպագէք ՚ի լերան ս՟ր նորա՝
զի սուրբ է տէր Ա՟ծ մեր։

Սաղմոս դաւթի. ՂԹ

Աղաղակեցէ՛ք առ Տ՟ր ա՟մ երկիր.
ծառայեցէք Տ՟ն ուրախութ՟բ։
Մտէք առաջի ն՟ր ցնծութեամբ.
ծաներուք՝ զի նա է Տ՟ր Ա՟ծ մեր։

Նա

Նա՛ արար զմեզ՝ և ո՛չ մեք էաք․ մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի նորա։
Մտէ՛ք ընդ դրունս նորա խոստովանութեամբ, և օրհնութեամբ ՚ի գաւիթս նորա։
Խոստովան եղերուք տեառն, և օրհնեցէք զանուն նորա։
Զի քաղցր է Տէր՝ յաւիտեան է ողորմութիւն նորա․ յազգէ մինչև յազգ է ճշմարտութիւն նորա։

* Սաղմոս դաւթի։ Ճ

Զողորմութիւն և զիրաւունս օրհնեցից զքեզ Տէր․ սաղմոս ասացից և ՚ի միտ առից։
Ճանապարհ ամբիծ մինչև եկեսցէ առ իս, զի գնայի ես յանբծութեան սրտի իմոյ ՚ի մէջ տան իմոյ։
Ո՛չ եդի առաջի աչաց իմոց զիրս անիրաւութեան․ ոյք առնէին զանօրէնութիւն՝ ատեցի։
Ո՛չ մերձեցաւ առ իս որ թիւրն էր սրտիւ․ խոտորեալ յինէն անզգամին՝ և ես ինչ ո՛չ փոյթ առնէի։
Որ խօսէր դաւաղ զընկերէ իւրմէ,

զնա

զնա բացէիբաց հալածէի։
Որ ամբարտաւան էր աչօք՝ և ագահ սրտիւ, ընդ նմա և հաց ոչ ուտէի։
Աչք իմ 'ի հաւատացեալս երկրի զի նստցին նոքա ընդ իս։
Որ գնայր 'ի ճանապարհ անբիծ, նա պաշտէր զիս։
Ոչ բնակէր 'ի մէջ տան իմոյ՝ որ առնէր զամբարտաւանութիւն. որ խօսէր զանօրէնութիւն, չէր յաջողեալ նմա առաջի աչաց իմոց։
Ընդ առաւօտս սպանանէի զամ մեղաւորս երկրի. զի սատակեցից 'ի քաղաքէ տն զամենեսեան՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։

*Աղօթք աղքատի. իբրև յանձնրատցի՝ առաջի տեառն հեղուսցէ զխնդրուածս իւր.

ՃԱ

Տէր լուր աղօթից իմոց. աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ. և մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։
Յաւուր նեղութեան իմոյ՝ խոնար

 հե

հեցո՛ առ իս զունկն քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լո՛ւր ինձ.

Սպառեցան ո՟պ ծուխ աւուրք իմ. եւ ոսկերք իմ որ՟պ խռիւ չորացան.

Հարայ որպէս խոտ՝ եւ ցամաքեցաւ սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ ՚ի ձայնէ հեծութե՟ իմոյ.

Կցեցաւ ոսկր իմ ՚ի մարմին իմ. նըմանեցայ ես հաւալուսան ան՟պտի.

Եղէ ես որպէս բու յաւերակի. զարթնեցայ՝ եւ եղէ ես ո՟պ ճընճղուկ միայն ՚ի տանիս.

Նախատեցին զիս թըշնամիք իմ զօրհանապազ. եւ գովիչք իմ ինեւ երդնուին.

Զի մոխիր ո՟պ զհաց կերի. եւ զըմպելին իմ արտասուօք խառնեցի.

Յերեսաց բարկութե՟ սրտմտութե՟ քոյ՝ զի դու բարձրացուցեր եւ խոնարհեցուցեր զիս.

Աւուրք իմ ո՟պ հովանի անցին. եւ ես ո՟պ խոտ ցամաքեցայ.

Դու Տ՟ր յաւիտեան կաս. եւ յիշա

տակ քո յազգէ մինչև յազգ։
Դու յարուցեալ գթասցիս 'ի վ՟ր սիօնի · ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ։
Հաճեցան ծառայք քո ընդ քարինս նր՟, և 'ի հողս նր՟ գթասցին։
Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ քումմէ, և ա՟մ թագաւորք երկրի 'ի փառաց քոց։
Շինէ տէր զսիօն, եւ երևեսցի փառօք իւրովք 'ի նմա։
Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց, և ոչ արհամարհեաց զխընդրուածս նոցա։
Գրեսցի այս յազգ այլ· ժողովուրդ որ ստացեալ է, օրհնեսցէ զտր՟։
Հայեցաւ նա 'ի բարձանց 'ի սրբութենէ իւրմէ · տր՟ յերկնից յերկիր հայեցաւ ։
Լսել զհեծութիւն կապելոց, և արձակել զորդիս մահապարտաց։
Պատմել 'ի սիօն զանուն տեառն, և զօրհնութի՟ նր՟ յերուսաղէմ։
Ժողովել ժողովրդոց 'ի միասին,

Եւ թագաւորաց ծառայել տն։
Պատասխանի ետ նմա 'ի ճանապարհի զօրութեան իւրոյ. զնուազութիւն աւուրց իմոց ասա ինձ, եւ մի՛ հաներ զիս 'ի կէս աւուրց իմոց. զի յազգէ յազգ են ամք քո։
Իսկզբանէ տէր զհիմունս երկրի հաստատեցեր. եւ գործք ձեռաց քոց երկինք են։
Նոքա անցանեն. եւ դու կաս՝ եւ մնաս յաւիտեան։
Ամենեքեան որպէս զհանդերձ մաշեսցին եւ որպէս զվերարկու փոխեսցես զնոսա եւ փոխեսցին.
Բայց դու նոյն ինքն ես՝ եւ ամք քո ոչ անցանեն. որդիք ծառայից քոց բնակեսցեն 'ի նմա. եւ զաւակ նոցա յաւիտեան յաջողեսցի։

* Սաղմոս Դաւթի. ՃԲ

Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր, եւ ամենայն ոսկերք իմ զանուն սուրբ նորա։
Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր, եւ մի՛ մոռանար զամենայն տուրս նորա։

Ո՜ քաւէ զմեղս քո, բժշկէ զամե-
նայն հիւանդութիւնս քո։
Ո՜ փրկէ յապականութե̄ զկեանս
քո • պսակէ զքեզ ողորմութե̄
եւ գթութեամբ •
Ո՜ լնու՛ ի բարութէ զցանկութիւնս քո, նո-
րոգեսցի որպ̄ արծուոյ մանկութիւնս քո։
Ա՜ռնէ ողորմութիւնս տ̄ր՝ եւ իրաւ-
ունս ա̄մ զրկելոց։
Ցոյց տ̄ր զճանապարհս իւր մով-
սիսի • եւ որդւոցն իէլի զկամս իւր։
Գթած ողորմած է տ̄ր • երկայնա-
միտ եւ բազումողորմ։
Ո՛չ իսպառ բարկանայ մեզ տէր •
եւ ո՛չ յաւիտեան պահէ ոխս։
Ո՛չ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ
տ̄ր • եւ ո՛չ ըստ անօրէնութեան
մերում հատոյց մեզ։
Զ՜ի որպ̄ բարձր են երկինք յերկ-
րէ, այնպ̄ զօրացոյց տ̄ր զողորմութի̄
իւր ի վերայ երկիւղածաց իւրոց •
Որչափ հեռի՛ են արեւելք յարեւ-
մտից, այնչափ հեռի արար ՚ի մէնջ
զանօրէնութիւնս մեր։

Ոպ գթայ հայր 'ի վր որդւոց իւրոց, այնպ գթասցի տր յերկիւղածս իւր
Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր՝ եւ յիշեաց թէ հող եմք.
Մարդոյ ոպ խոտոյ են աւուրք իւր. ոպ ծաղիկ վայրի այնպէս ծաղկի։
Հնչէ 'ի նմա հողմ, եւ ոչ է՝ եւ ոչ եւս երեւի տեղի նորա.
Բայց ողորմութի տն մնայ յաւիտենից յաւիտենից 'ի վր երկիւղածաց իւրոց. եւ արդարութիւն նր յորդւոց մինչեւ յորդիս։
Որք պահեն զուխտս նր, յիշեն զպատուիրանս նր՝ եւ առնեն զնա.
Տր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ իւր. արքայութի նր ամենայն տիրէ։
Օրհնեցէք զտր ամ հրեշտակք նր. հզօրք զօրութբ որք առնէք զբանս նր 'ի լսել ձայնի պատգամաց նր.
Օրհնեցէք զտր ամ զօրութիք նորա. պաշտօնեայք եւ արարողք կամաց նր։
Օրհնեցէք զտր ամ գործք նորա. զի ընդ ամ տեղիս է տէրութի նր. օրհնեա անձն իմ զտր։

Աւ

*Սաղմոս դաւթի ՚ի վերայ աշխարհաստեղծ արարածոց։ ՃԳ.

Օրհնեա անձն իմ զՏէր. Տէր Աստուած իմ մեծ եղեր յոյժ։

Խոստովանութիւն եւ մեծ վայելչութիւն զգեցար. արկեալ զլոյս որպէս զօթոց. ձգեցեր զերկինս որպէս զխորան, եւ արկեր ի վերայ ջուրց զվերնայարկս նորա։

Որ դնէ զամպս զգնացս իւր, եւ շրջի նա ի վերայ թեւոց հողմոց։

Որ առնէ զհրեշտակս իւր յոգիս. եւ զպաշտօնեայս իւր ՚ի հուր կիզելոյ։

Հաստատեաց զերկիր ի վերայ հաստատութեան իւրոյ՝ զի մի՛ սասանեսցի յաւիտեան։

Խորք որպէս զգեստ վերարկու են նորա. ՚ի վերայ լերանց կացցեն ջուրք։

՚Ի սաստէ քումմէ փախիցեն. եւ ՚ի ձայնէ որոտալոյ քումմէ սարսիցեն։

Ելանեն լեառնանան, եւ իջանեն դաշտանան, ՚ի տեղի յոր հաստատեցեր զնոսա։

Սահման եդեր և ոչ անցանեն. և
ոչ ևս դառնան՝ի ծածկել զերկիր:
Առաքեցեր զաղբիւրս ը̄ ձորձորս.
՚ի միջոյ լերանց գնասցեն ջուրք:
Արբուցանել զա̃մ գազանս վայրի՝
յագեսցին ցիռք ՚ի ծարաւս իւրեանց
Անդ թռչունք երկնից բոյնս դի
ցեն. և՚ի միջոյ վիմաց տացեն ըզ
ձայնս իւրեանց.
Արբուցանէ զլերինս ՚ի շտեմարա
նաց իւրոց. ՚ի պտղոյ գործոց
իւրոց լցցի երկիր:
Բուսուցեր զխոտ անասնոց. զդա
լար ՚ի ծառայութ̄ի մարդկան:
Հաներ զհաց յերկրէ. գինի ու-
րախ առնէ, իւղ զուարթ, և հաց
հաստատէ՛ զսիրտ մարդոյ:
Յագեսցին ծառքն անտառի. և մայրքն
լիբանանու զորս դու տնկեցեր:
Անդ թռչունք երկնից ձագս հան
ցեն. և բոյն արագլի ապաւէն է նց̃:
Լ երինք բարձունք են եղջերուաց
և՝ վէմք ապաւէնք նապաստակաց:
Արարեր զլուսին ըս̃ ժամանակի.

արե

արեգակն ծանեաւ զժամ մըտա_
նելոյ իւրոյ.
Արարեր զխաւար՝ և եղև գիշեր.
՚ի նմա գնան ա՟մ գազանք անտառի.
Կորիւնք առիւծուց մռընչեն և
յափշտակեն . և խնդրեն յա՟յ զկե
րակուրս իւրեանց.
՚Ի ծագել արևու ժողովին, և՚ի մո
րիս իւրեանց դադարին ։
Ելանէ մարդ ՚ի գործս իւր. և՚ի վաս
տակս ձեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ
Որպէս զի մեծ են գործք քո տ՟ր.
զա՟մ ինչ իմաստու՟բ արարեր. և լը
ցաւ երկիր ստեղծուածովք քովք.
Այս ծով՝ մեծ և անդորր. ՚ի սմա
են սողունք՝ որոց ոչ գոյ թիւ .
գազանք մեծամեծք և մանունք .
՚ի սմա և նաւք գնան . վիշապն
զոր ստեղծեր խաղալ նովաւ.
Ամենեքեան քեզ սպասեն՝ և դու
տաս զկերակուր ն՟ց ՚ի ժամու.
Տաս դու ն՟ց՝ և կերակրին. բանաս
զձեռն քո՝ և կերակրես զամենե_
սեան կամօք քովք.

Դար

Դարձուցանես զերեսս քո 'ի նոցանէ՝
եւ խռովին. հանես զոգի 'ի նոցանէ,
պակասին եւ 'ի հող դառնան։
Առաքես զոգի քո եւ ստանաս զնս.
եւ նորոգես զերեսս երկրի։
Եղիցին փառք տն յաւիտեան. եւ
տր ուրախ եղիցի յարարածս իւր։
Որ հայի յերկիր եւ տայ դողալ նմա.
մերձեցի 'ի լերինս՝ եւ ծխեսցին։
Օրհնեսցից զտր 'ի կեանս իմ. սաղ
մոս ասացից այ իմոյ մինչեւ եմ ես։
Քաղցր եղիցի նմա օրհնութիւն իմ.
եւ ես ուրախ եղէց 'ի տր։
Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ.
եւ ամբարիշտք մի՛ եւս գտցին 'ի նը
մա. օրհնեա՛ անձն իմ զտր.

* Ալէլուիա։ ՃԴ.

Խոստովան եղերուք տն՝ եւ կարդա
ցէք զանուն նր. եւ պատմեցէք
'ի հեթանոսս զգործս նր։
Օրհնեցէք եւ սղմոս ասացէք նմա.
պատմեցէք զամ սքանչելիս նորա.
եւ գովեցարուք յանուն սբ նորա։

Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ ոյք խնդրեն զՏր. խնդրեցէք զՏր՝ և հզօրք եղերուք. և խնդրեցէք զերեսս նորա յամ ժամ։

Յիշեցէ՛ք զսքանչելիս նորա զորս արար. զարուեստս և զիրաւունս բերանոյ նորա։

Զաւակք աբրահամեան՝ ծառայք նորա. որդիք յակոբայ՝ ընտրեալք նորա։

Նա՛ ինքն է Տր Ած մեր. յամ երկրի են իրաւունք նորա։

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր. և զբանն զոր պատուիրեաց մինչ ՚ի հազար ամ։

Զուխտն զոր եդ ընդ աբրահամու, և զերդումն իւր ընդ իսահակայ։

Հաստատեաց առ յակոբ զհրաման իւր, և առ իսրայէլ զուխտ իւր յաւիտենից։

Ասէ՝ ձեզ տաց զերկիրն քանանու. զվիճակ ժառանգութե ձերոյ.

Զի էին նոքա թուով սակաւք. նուաղք՝ և պանդուխտք ՚ի նմա։

 Ան

Անցին նոքա յազգէ յազգ․ ՚ի Թա
գաւորութենէ ՚ի ժողովուրդ յայլ։
Ոչ եթող մարդկան մեղանչել նց̃․
և կշտամբեաց զթագաւորս
վասն նոցա․
Մի՛ մերձենայք առ յօծեալս իմ,
և ՚ի մարգարէս իմ մի՛ մեղանչէք․
Կոչեաց սով յերկիր նց̃ ․ և զա̃մ
զօրութիւն հացի եբեկ․
Առաքեաց առաջի նց̃ զայր ․ ՚ի ծա
ռայութիւն վաճառեցաւ յովսէփ․
Խոնարհ արարին ՚ի կապանս զոտս
նր̃․ և էանց ընդ երկաթ անձն նր̃․
Մինչև եկեսցէ բան նորա , ե́
բան տ̃ն փորձեաց զնա․
Առաքեաց թագաւորն և եհան զնա․
իշխան ժողովրդեան եթող զնա․
Կացոյց զնա տ̃ր տան իւրոյ․ իշխան
՚ի վր̃ ա̃մ ստացուածոց իւրոց․
Խրատել զիշխանս նր̃ ոպ̃ զինքն․
և զծերս նր̃ իմաստունս արասցէ․
Եմուտ իսրայէլ յեգիպտոս ․ և յա
կոբ պանդխտեցաւ յերկիր քամայ․
Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ,
և

և զօրացոյց զնա քան զթշնամիս իւր։
Դարձոյց զսիրտ նոցա ատել ըզ
ժողովուրդ իւր, և՛ի նենգել ըզ
ծառայս իւր։
Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր,
և զահարոն ընտրեալ իւր։
Եդ նոցա զբան նշանաց իւրոց, և
զարուեստս իւր յերկիր քամայ։
Առաքեաց զխաւար և խաւարեցոյց
զնա. զի դառնացուցին զբան նր։
Դարձոյց յարիւն զջուրս նոցա,
և սպան զամ ձկունս նց։
Եռաց յերկիր նց գորտ. և՛ի շտե
մարանս թագաւորաց նոցա։
Ասաց՝ և եկն շանաճանճ և մժեղ
ընդ ամ սահմանս նոցա։
Դարձոյց զանձրևս նց՝ ի կարկուտ.
և հուր յերկիր նց բորբոքեցաւ։
Եհար զայգիս և զթզենիս նոցա.
և փշրեաց զամենայն ծառս սահ-
մանաց նոցա։
Ասաց՝ և եկն մարախ և խառնիճ
զի ոչ գոյր նոցա թիւ։
Եկեր զամ խոտ երկրի նոցա, և

 սպա

ապաւեաց զամ պտուղ անդոյ նց·
Եհար զամենայն անդրանիկս ե-
գիպտացւոց՝ զսկիզբն ամենայն
վաստակոց նց·
Եհան զնս ոսկւով եւ արծաթով·
Եւ ոչ գոյր յազգի նոցա հիւանդ·
Ուրախ եղեւ եգիպտոս ըն ելանել
նց· զի անկաւ ահ տն ի վր նց·
Սփռեաց ամպ հովանի առնել նց
'ի տըւէ, եւ հրով լոյս տալ նոցա
'ի գիշերի·
Խնդրեցին՝ եւ եկն լորամարգի· եւ
հացիւ երկնից լցոյց զնս·
Եհար զվէմն եւ բղխեցին ջուրք·
եւ գնացին գետք ընդ անջրդի·
Յիշեաց զբան իւր սբ՝ որ ընդ աբ
րահամու ծառայի իւրոյ·
Եհան զժողովուրդ իւր ցնծութբ,
եւ զընտրեալս իւր ուրախութբ
Ետ նոցա զգաւառս հեթանոսաց·
'ի վաստակս ժողովրդոց ժառան-
գեցոյց զնոսա·
Զի պահեսցեն զվկայութիս նր·
եւ զօրէնս նորա խնդրեսցեն·
Օր·

Օրհնութի՟ւն Աստուածոյ դաւթի։

Ճ՛Ե

Խոստովան եղերուք տ՟ն՝
զի քաղցր է • զի յաւի-
տեան է ողորմութի՟ն նր՟։
Ո՛ խօսեսցի զզօրութի՟ս տեառն •
լսելի արասցէ զա՟մ օրհնութի՟ս ն՟ն։
Երանի՛ ոյք պահեն զիրաւունս՝
և առնեն զարդարութի՟ն յա՟մ ժամ։
Յիշեա՛ զմեզ տ՟ր ընդ հաճոյս ժո-
ղովրդեան քո • և այց արա մեզ ՚ի
փրկութեան քում։
Տեսցուք մեք զքաղցրութի՟ն ընտ-
րելոց քոց • ուրախ եղիցուք մեք
յուրախութիւն ազգի քո. և գովի-
ցուք մեք ՚ի ժառանգութե՟ քում։
Մ՝եղաք մեք ընդ հարսն մեր • անօ-
րինեցաք և յանցեաք։
Հարքն մեր յեգիպտոս ո՛չ իմացան
զսքանչելիս քո, և ո՛չ յիշեցին զբա-
զում ողորմութիւնս քո։
Բարկացուցին զքեզ յանցանելն
իւրեանց ընդ ծով կարմիր • փըր-
կեաց զնոսա վասն անուան իւրոյ՝

զի

զի ծանուցեն զզօրութիւնս նր։
Սաստեաց ՚ի ծով կարմիր և ցամա
քեցաւ. առաջնորդեաց նոցա ընդ
անդունդս որպ ընդ անապատ։
Ապրեցոյց զնոսա ՚ի ձեռաց ատելեաց
նոցա. և փրկեաց զնոսա ՚ի ձեռաց
թշնամեաց նց։
Ծածկեաց ծով զնեղիչս նոցա.
և մի ՚ի նոցանէ ոչ ապրեցաւ.
Հաւատացին բանի նորա, և օրհնե
ցին զօրհնութիւնս նորա։
Վաղվաղեցին և մոռացան զգործս
նորա, և ոչ անսացին խորհրդոց նր։
Ցանկացան զցանկութիւն յանապատի
և փորձեցին զա͞ծ՝ յանջրդի.
Ետ նց զխնդրուածս նոցա. առա
քեաց զլիութիւն յանձինս նց։
Բարկացուցին զմովսէս ՚ի բանակի
և զահարոն սուրբ տն։
Բացաւ երկիր և էկուլ զդաթան.
և ծածկեաց զբանակն զաբիրոնի։
Հուր վառեցաւ ՚ի ժողովս նոցա.
և բոց մաշեաց զմեղաւորս։
Արարին զորթն ՚ի քորեբ՝ և եր-
կիր

կերպարին պատկերի • և փոխեցին
զփառս իւրեանց՝ ՚ի նմանութիւն
որթուն խոտակերի •
Մոռացան զԱծ կենդանարար իւրենց
որ արար զմեծամեծս յեգիպտոս •
և զսքանչելիս իւր յերկիր քամայ •
և զահ իւր ՚ի կրն կարմիր ծովուն ։
Ասաց սատակել զնս՝ եթէ ոչ մով
սէս ընտրեալն կայր առաջի նորա ։
Դարձաւ առ տր՝ և անցոյց զբար
կութ նր • զի մի՛ սատակեսցին նոքա ։
Անարգեցին զերկիրն ցանկալի, և
ոչ հաւատացին բանի նորա •
Տրտնջեցին ՚ի բանակս իւրեանց,
և ոչ լուան ձայնի տեառն ։
Համբարձ զձեռն իւր ի վերայ նց
հարկանել զնս յանապատի •
Ցրուեսցի զաւակ նց ընդ հեթա
նոսս • ցրուեսցի զաւակ նոցա
ընդ գաւառս •
Պղծեցան նոքա ՚ի բեելբեգովր • զի
կերին զզոհեալ և զմեռելոտի ։
Բարկացուցին զնա ՚ի գործս իւրնց
և յաճախեաց ՚ի վր նց բեկումն •

 Ապա

Ապա եկաց ՚ի մէջ փշրեչէս · քա
հեաց՝ և արգելաւ մահ · համարե
ցաւ նմա յարդարութիւն յազգէ
յազգ մինչև յաւիտեան·
Բարկացուցին զնա ի վերայ ջուրցն
հակառակութեան · չարչարեցաւ
Մովսէս վս նոցա՝ զի դառնացուցին
զհոգի նորա:
Հրամայեալ շրթամբք իւրովք՝ և
ոչ սատակեցին զազգսն զոր ասաց
նոցա տր·
Խառնակեցան ընդ հեթանոսս՝ և
ուսան զգործս նոցա· ծառայեցին
կռոց նց՝ և եղև նց ՚ի գայթակղութի·
Զոհեցին զուստերս և զդստերս
իւրեանց դիւաց , և հեղին զա
րիւն անբիծ·
Արիւն ուստերաց և դստրց իւրնց
զոր զոհեցին կռոցն քանանու·
Շաղախեցաւ երկիր յարենէ նց·
և պղծեցաւ ՚ի գործոց նոցա · զի
պոռնկեցան ՚ի գնացս իւրեանց:
Բարկացաւ սրտմտութբ տէր ի վր
ժողովրդեան իւրոյ · և գարշեցաւ

զժառանգութիւն իւր յոյժ։
Մատնեաց զնս ՚ի ձեռս հեթանո
սաց. տիրեցին նոցա ատելիք իւր
եանց. և թշնամիք իւրեանց նեղե
ցին զնոսա. և խոնարհ եղեն ՚ի
ներքոյ ձեռաց նոցա։
Բազում անգամ փրկեաց զնոսա.
և նոքա դառնացուցին զնա ՚ի խոր
հուրդս իւրեանց. և կորացան յա
նօրէնութեան իւրեանց։
Հայեցաւ տր ՚ի նեղութիւնս նց,
՚ի լսել ձայնի աղօթից նոցա։
Յիշեաց զուխտ իւր՝ և զղջացաւ
ըստ բազում ողորմութե իւրում.
և ետ զնոսա ՚ի գթութիւ առաջի
ամ գերչաց նոցա։
Փրկեա՛ զմեզ տր ած մեր. և ժողո
վեա՛ զմեզ ՚ի հեթանոսաց։
Խստվն եղիցուք անուան քում սբյ
և պարծեսցուք յօրհնութիւնս քո։
Օրհնեալ տր ած իսրայէլի յաւի
տեանս յաւիտենից։
Եւ ասասցէ ամենայն ժողովուրդն
եղիցի եղիցի։

* Աղօթք Եզեկիայ Արքային
Հրէաստանի.

Ես ասացի ՚ի վերանալ յինէն
աւուրց իմոց՝ թէ գնացի
ես ՚ի դրունս դժոխոց.
Թողի զամս յետինս իմ, և ասացի՝
թէ այլ ոչ ևս տեսից զփրկութիւն Աստուծոյ
յերկրի կենդանեաց. և ոչ ևս տեսից
զմարդ բնակչօք իւրովք հանդերձ.
Պակասեցայ ես յազգատոհմէ իմմէ
այսուհետև. թողի լքի զամենայն
զկեանս իմ:
Ել գնաց մերկնեցաւ յինէն հոգի
իմ. որպէս այն որ քակէ զտաղաւար.
և եղէ ես որպէս զոստայն սատարաց
մերձ ՚ի հատանել:
Յաւուր յայնմիկ մատնեցայ ես յառա
ւօտէ որպէս ՚ի ձեռս առիւծու. այնպէս
խորտակեաց մանրեաց զոսկերս իմ, զի
յառաւօտէ մինչ ՚ի գիշեր մատնեցայ:
Որպէս ծիծառն այնպէս ձայնեցի. որպէս
աղաւնի այնպէս մնչեցի. զի նուա
ղեցան աչք իմ ՚ի տեսանելոյ.
Հայեցայ ՚ի բարձունս առ Տէր Աստուած

իմ

իմ որ փրկեաց զիս, և փարատեցոյց
յինէն զցաւս անձին իմոյ։

Զմտ̃ այսորիկ պատմեցայ քեզ․ զարթուցեր զանձն իմ․ դարձուցեր զհոգի իմ․ մխիթարեցայ և կեցի․ Ահա՛ ՚ի խաղաղութի դրձ̃ դառնութի իմ փրկեցեր զանձն իմ զի մի՛ կորիցէ և ընկեցեր յետոյ զա̃մ մեղս իմ։ Զի ոչ եթէ որք ՚ի դժոխս են խոստովան առնիցեն առ քեզ․ և ոչ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ․ և ոչ յուսասցին ՚ի ճշմարտութիւն քո ամենեքեան՝ որք իջանեն ՚ի դժոխս։ Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ տ̃ր․ որպէս և ես այսու հետև մանկունս ծնայց՝ որք պատմեսցեն զարդարութիւն քո տ̃ր փրկութե իմոյ։ Ես ոչ եւս դադարեցից օրհնել զքեզ յօրհնութի նոր զա̃մ աւուրս կենաց իմոց յանդիման տաճարիդ տ̃յ․

Փառք հօր և որ՚՚։

Յոյս քրիստոնէից, յոյս և ապաւէն մեր կոչէ տ̃ր յ̃ս ք̃ս, փրկեա զիս և փարատեցոյ զցաւս անձին իմոյ։ Ամէն՚՚։

*Ծով ետես՝ և փախեաւ . և
Յորդանան անդրէն դարձաւ ։
Սաղմոս 113 . 3 ։

Յաւ

Հաւա

Մո

ք բնա

, և ան
ցան .
ն իւր
, գնն .
պարՏ
բնա

, նր .
կան ,
աղց
ղը

ի ըստ

յաղ
.
այ , և
բար

ք նց .
ր նց .
ւթե
գնն ,
որ

Փրկեաց զնս ՚ի խաւարէ և ստուե-
րաց մահու. և խզեաց զկապանս նց։
Խոստովան եղիցին տեառն ողոր-
մութեց նորա. և սքանչելեաց նր
որդւոց մարդկան։
Զի փշրեաց զդրունս պղնձիս,
և զնիգս երկաթիս խորտակեաց։
Օգնեաց նոցա ՚ի ճանապարհի անօ
րէնութե իւրեանց. զի վասն մեղաց
իւրեանց խոնարհ եղեն յոյժ։
Յամ կերակրոց գարշեցին սիրտք
նոցա. մերձեցան մինչև ՚ի դը
րունս մահու։
Աղաղակեցին առ տր ՚ի նեղութե իւր
եանց. ՚ի վշտաց նց ապրեցոյց զնս։
Առաքեաց զբանն իւր և բժշկեաց
զնոսա. և փրկեաց զնս յապակա-
նութենէ իւրեանց։
Խոստովան եղիցին տեառն ողոր
մութեց նորա. և սքանչելեաց նր
որդւոց մարդկան։
Մատուսցեն նմա պատարագ օրհ
նութե. և պատմեսցեն զգործս նր
ցնծութեամբ։

Որք իջանէին ՚ի ծով նաւօք, և առնէին զգործս ՚ի ջուրս բազումս։
Նոքա տեսին զգործս տն. և զսքանչելիս նր ՚ի խորս անդնդոց։
Ասաց՝ և յարեաւ հողմ և մրրիկ. և բարձրացան ալիք նորա։
Ելանէին յերկինս՝ և իջանէին յանդունդս. և անձինք նոցա՝ յանձինս իւրեանց մաշեցան։
Խռովեցան՝ սասանեցան որպէս արբեալք. և ամ իմաստութիւն նց ընկլաւ։
Աղաղակեցին առ տր ՚ի նեղութե իւրեանց. ՚ի վշտաց նց կեցոյց զնս։
Կարգեաց զմրրիկն յօդս՝ և դադարեցան ալիք նր. ուրախ եղեն՝ զի դադարեցան. և առաջնորդեաց նց ՚ի նաւահանգիստ կամաց իւրեանց։
Խոստովան եղիցին տեառն ողորմութեց նորա. և սքանչելեաց նր որդւոց մարդկան։
Բարձր արասցեն զնա ՚ի ժողովս ժողովրդոց. եւ յաթոռս ծերոց օրհնեսցեն զնա։

 Օ.ի

Սի դարձոյց զգետն ի ցամաք. եւ
զգնացս ջուրց յերկիր ծարաւուտ։
Արար զերկիրն պտղաբեր յաղատ
տուկս վն չարութեն բնակչաց նց։
Արար զանապատն ի ձահիճս ջուրց.
եւ զերկիրն ծարաւուտ ի գնացս ջուրց
Բնակեցոյց ի նմա քաղցեալս. եւ շի
նեցին քաղաք բնակութե իւրեանց։
Վարեցին արտս՝ եւ տնկեցին այգիս
եւ արարին պտուղ արմտեաց իւրեանց
Օրհնեաց զնս եւ բազմացան յոյժ.
եւ անասունք նց ոչ նուազեցան։
Նուազեցան նոքա՝ եւ չարչարեցան
ի նեղութե չարեաց եւ ի վշտաց։
Եհեղ անարգութի ի վերայ իշխա
նաց նոցա. մոլորեցոյց զնս յանա
պատի՝ եւ ոչ ի ճանապարհի։
Օգնեաց տնանկին յաղքատութե.
եւ առաջնորդեաց որպէս խաշին
ազգի նոցա։
Տեսցեն ուղիղք եւ ուրախ եղիցին
եւ ամ անօրէն խցցէ զբերան իւր։
Ո՞վ է իմաստուն որ պահեսցէ զայս
եւ ի միտ առցէ ողորմութիւնս տն։

* Օրհնութիւն Սաղմոս Դաւթի.

ՃԷ.

Պատրաստ է սիրտ իմ Ած՝ պատրաստ է սիրտ իմ օրհնել եւ սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք:

Զարթիր փառք իմ, զարթիր սաղմոսիւք եւ օրհնութեամբ. եւ ես զարթեայց առաւօտուց:

Խոստովան եղէց քեզ ՚ի ժողովուրդս տր. եւ սաղմոս ասացից քեզ յազգս:

Մեծ եղեւ մինչեւ յերկինս ողորմութի քո. մինչեւ յամպս ճշմարտութի քո:

Բարձրեալ ես դու յերկինս Ած, եւ յամ երկրի են փառք քո:

Որպ փրկեսցին սիրելիք քո. կեցո աջով քո եւ լուր մեզ:

Ած խօսեցաւ ՚ի սրբութե իւրում. բարձր եղէց՝ բաժանեցից զսիւքէմ. եւ զհովիտսն յարկաց չափեցից:

Իմ է գաղայադ՝ եւ իմ է մանասէ. եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ:

Յուդա թագաւոր իմ. մովաբ՝ աւազան յուսոյ իմոյ:

Յե

Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ.
և ինձ այլազգիք հնազանդք եղեն։
Ո՞ տարցէ զիս ՚ի քաղաք ամուր.
կամ ո՞վ առաջնորդեսցէ ինձ
մինչև ցեդոմ։
Եթէ ո՞չ դու ա՟ծ որ մերժեցեր
զմեզ, և ո՞չ ելեր ա՟ծ ընդ զօրս մեր
Տո՛ւր մեզ զօգնութի՟ ՚ի նեղութեն.
զի սուտ է փրկութ՟ի մարդոյ։
Աստուծով արասցուք զօրութի՟. և
նա յամօթ արասցէ զթշնամիս մեր։

*Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի։ ՃԸ

Ա՟Ծ օրհնութեան իմոյ մի՛ լռեր.
զի բերան մեղաւորի՝ բերան նենգաւորի բացաւ ի վերայ իմ։
Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւորաւ, և բանիւք ատելութեան
պաշարեցին զիս։
Մարտեան ընդ իս տարապարտուց.
փոխանակ սիրոյ իմոյ՝ մատնէին զիս
այլ ես յաղօթս կայի։
Հատուցին ինձ չար փոխանակ բարւոյ. ատելութի՟ փոխանակ սիրոյ
իմոյ.

 Կացո

Կացո՛ 'ի վերայ նորա մեղաւոր. սա-
տանայ կացցէ ընդ աջմէ նորա։
'Ի դատաստանէ իւրմէ ելցէ դա-
տապարտեալ. և աղօթք նորա
'ի մեղս դարձցին։
Եղիցին աւուրք նորա նուազք.
և զայցելութիւն նր̅, զայն այլ առցէ։
Եղիցին որդիք նր̅ որբք. և կին նր̅
այրի. սասանեսցին՝ փոփոխեսցին.
և որդիք նորա մուրօղք եղիցին. և
ելցեն 'ի բնակութեանց իւրեանց։
Քննեսցէ փոխատու զամենայն
ինչս նորա. և յափշտակեսցեն
օտարք զվաստակս նր̅։
Մի՛ գտցի օգնական նմա. և մի՛ ոք
ողորմեսցի իվ̅ր որբոց նր̅։
Եղիցին որդիք նր̅ 'ի սատակումն.
և յազգէ ջնջեսցի անուն նր̅։
Յիշեսցին մեղք հօր նորա առաջի
տն̅. և մեղք մօր նր̅ մի՛ ջնջեսցին.
և եղիցին առաջի տն̅ յամ ժամ։
Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ նր̅.
փոխանակ զի ոչ յիշեաց առնել
ողորմութիւն։ Հա

Հալածեաց զայր աղքատ և զտ
նանկ · սպանանել զայն որ խո
նարհն է սրտիւ։
Սիրեաց զանէծս՝ և եկեսցէ նմա ·
ոչ կամեցաւ զօրհնութիւն՝ հեռի
եղիցի 'ի նմանէ։
Զգեցաւ զանէծս ո՛չ հանդերձ ·
մտցէ որպէս ջուր 'ի փոր նորա,
և ո՛չ ձէթ ընդ ոսկերս նորա։
Եղիցի նմա ո՛չ հանդերձ զի ագա
նի · ո՛չ գօտի որ ածի յանա՛պազ ընդ մէջ։
Այս գործ է այնոցիկ որք չարա
խօս կային զինէն առ տէր · և որք
խօսէին չար զանձնէ իմմէ։
Այլ դու տէր տէր արա ընդ իս ըստ
անուան քում, զի քաղցր է ողոր
մութի քո · և փրկեա զիս՝ զի աղքատ
և տնանկ եմ ես։
Սիրտ իմ խռովեցաւ 'ի փորի իմում
և ես որպէս ստուեր 'ի խոնարհիլ
իմում պակասեցայ · և թօթափեցայ
որպէս մարախ։
Ծունկք իմ տկարացան 'ի պահոց ·
և մարմին իմ այլայլեցաւ յիւղոյ

 Եղէ

Եղէ ես նախատ նց · տեսին զիս
և շարժեցին զգլուխս իւրեանց։
Օգնեա ինձ տր ած իմ · և փրկեա
զիս ըստ ողորմութե քում։
Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է · և
դու տր արարեր զայս։
Նոքա անիծանեն՝ և դու օրհնես
ցես · որք յարուցեալ են ի վր իմ,
զամօթ կրեսցեն · այլ ծառայ քո
ուրախ եղիցի ՚ի քեզ։
Զգեցցին զամօթ որք չարախօս
կային զանձնէ իմմէ · և արկցեն որպ
կրկնոց զամօթ իւրնց զիւրեամբք։
Այլ ես խոստովան եղէց առ տէր
յոյժ բերանով իմով · և՚ի մէջ
բազմաց օրհնեցից զքեզ։
Զի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկին·
՚ի փրկել զիս յայնցանէ՝ որք հալա
ծեն զանձն իմ։

* Սաղմոս դաւթի։ ՃԹ։

Ասաց տր ցտր իմ, նիստ ընդ աջմէ
իմմէ մինչև եդից զթշնամիս քո
պատուանդան ոտից քոց։

Գա

Գաւազան զօրութեն առաքեսցէ
քեզ տր ի սիօնէ. և տիրեսցես
դու ի մէջ թշնամեաց քոց։
Ընդ քեզ է սկիզբն աւուրն զօրութե
ի փայլելութե սրբց քոց. յարգանդէ
յառաջ քան զարուսեակ ծնայ զքեզ։
Երդուաւ տր՝ և ոչ եւս զղջասցի.
թէ դու ես քահանայ յաւիտեան
ըստ կարգին մելքիսեդեկի. և տր
ընդ աջմէ քումմէ։
Խորտակեսցէ յաւուր բարկութե
զթգւրս. դատէ զհեթանոսս՝ և բա
զում առնէ զհարուածս. և խորտա
կեսցէ զգլուխս բազմաց յերկրի։
Ուղխս ի ճանապարհի արբու
ցէ. վասն այսորիկ և բարձր արաս
ցէ զգլուխս։

*Սաղմոս. ՃԺ.

ոստովան եղէց քեզ տէ
բոլորով սրտիւ իմով ի
խորհուրդս ուղղոց, ի
ժողովուրդս. մեծ են գործք տն.

և

և քննեալ են յամենայն կամս նորա։
Խոստովանութիւն և վայելչութիւն են գործք նորա․ արդարութիւն նորա յաւիտեանս յաւիտենից։
Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց․ ողորմած գթած է տր․ կերակուր ետ երկիւղածաց իւրոց։
Յիշեսցէ յաւիտենից զուխտ իւր․ զզօրութիւն գործոց իւրոց պատմեաց ժողովրդեան իւրում․
Տալ նոցա զժառանգութիւն հեթանոսաց․ և գործք ձեռաց նորա՝ արդարութիւն և իրաւունք են։
Հաւատարիմ են ամենայն պատուիրանք նորա․ հաստատեալ են յաւիտեանս յաւիտենից․ արարեալ են ճշմարտութեամբ և ուղղութեամբ։
Փրկութիւն առաքեաց տր ժողովրդեան իւրում․ պատուիրեաց յաւիտենից զուխտ իւր․ սբ և ահեղ է անուն նորա։
Սկիզբն զգօնութեան երկիւղ տն․ իմաստութիւն բարի ամենեցուն որք առնեն զնա․ և օրհնութիւն
նո

նր̅ մնայ յաւիտեանս յաւիտենից

*Ի վերայ Ապաշխարութեան.
(ՃԺ̅Ա̅)

Երանեալ է այր՝ որ երկնչի ՚ի տ̅ն̅է.
զպատուիրանս նր̅ նա կամի յոյժ։
Զօր եղիցի յերկրի զաւակ նորա.
և յազգ ուղղոց օրհնեսցի.
Փառք և մեծութիւն են ՚ի տան
նորա. արդարութիւն նորա մնայ
յաւիտեանս յաւիտենից.
Ծագեաց ՚ի խաւարի լոյս ուղղոց.
ողորմած գթած և արդար է տ̅ր։
Քաղցր այր՝ ողորմի և տայ փոխ.
յօրինէ զբանս իւր ՚ի դատաստանի.
զի յաւիտեան նա մի՛ սասանեսցի։
Յիշատակ յաւիտենից եղիցի արդարն
՚ի համբաւէ չարէ նա մի՛ երկիցէ։
Պատրաստ է սիրտ նորա յուսալ
առ ա̅ծ.
Հաստատեալ է սիրտ նր̅, և նա մի՛ եր
կիցէ մինչև տեսցէ ՚ի թշնամիս իւր
Սփռեաց և ետ աղքատաց. արդա
րութի նր̅ մնայ յաւիտեանս յ̅տ̅նից.

և եղջիւր նր բարձր եղիցի փառօք։
Մեղաւորն տեսցէ և բարկասցի. զատամունս իւր կրճտեսցէ և հալեսցի. ևցանկութի մեղաւորց կորիցէ.

* Ալէլուիայ։ (ճժբ)

Օրհնեցէ՛ք մանկունք զտէր. և օրհնեցէք զանուն տն։
Եղիցի անուն տն օրհնեալ յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։
Յարևելից մինչև ՚ի մուտս արևու օրհնեալ է անուն տն։
Բարձր է ի վերայ ամ ազգաց տր. և յերկինս են փառք նորա։
Ո՞վ է որպէս տէրած մեր ՚ի բարձունս բնակեալ. և զխոնարհս տեսանէ յերկինս և յերկրի.
Յարուցանէ զաղքատ յերկրէ. և բարձր առնէ զտառապեալս յաղբևաց
Նստուցանէ զնա իշխանս՝ ընդ իշխանս ժողովրդեան իւրոյ.
Բնակեցուցանէ զամուլն ՚ի տան ուրախամիտ. որպ մայր որդւովք բերկրեալ։

*Ալէլուիայ: (ճժգ)

Յելանելն իէլի յեգիպտոսէ տանն
յակոբայ՝ ի ժողովրդենէ այլազգենց:
Եղև հրէաստան սրբութիւն նր·
և իսրայէլ իշխանութիւն նր:
Ծով ետես և փախեաւ. և յորդա
նան անդրէն դարձաւ:
Լերինք ցնծացին որպէս խոյք. և
բլուրք ոպ գառինք մաքեաց:
Զի՞ է քեզ ծով. զի՞ տեսեր և
փախեար. կամ դու յորդանան
զի՞ դարձար անդրէն:
Լերինք ցնծացէք որպէս խոյք.
և բլուրք ոպ գառինք մաքեաց:
Յերեսաց տն սասանեցաւ երկիր.
յերեսաց այ յակոբայ:
Որ դարձոյց զվէմն՝ ի վտակս ջրոց՝
և զապառաժն յաղբերակունս:
Մի՛ մեզ տր մի՛ մեզ. այլ անուան
քում տուր զփառս. վս ողորմութե
և ճշմարտութեան քո:
Մի՛ երբէք ասասցեն՝ ի հեթանոս
թէ ո՞ւր է ած նոցա:
Ած մեր յերկինս և յերկրի. զա

 մե

միայն զոր ինչ կամեցաւ և արար։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են.
ձեռագործ են որդւոց մարդկան։
Բերան ունին և ոչ խօսին. աչս
ունին և ոչ տեսանեն։
Ականջս ունին և ոչ լսեն. ունչս
ունին և ոչ հոտոտեն։
Ձեռս ունին և ոչ շօշափեն. ոտս
ունին և ոչ գնան. և ոչ գոյ բար
բառ ՚ի կոկորդս նոցա։
Նման նոցա եղիցին ոյք արարին զնոսա.
ամենեքին ոյք յուսացեալ են ՚ի նոսա։
Տունն Իսրայէլի յուսացաւ ՚ի Տէր.
օգնական և ընդունող է նոցա։
Տունն Ահարոնի յուսացաւ ՚ի Տէր.
օգնական և ընկերող է նոցա։
Երկիւղածք Տեառն յուսացան ՚ի Տէր.
օգնական և փրկիչ է նոցա։
Յիշեաց ըզմեզ Տէր և օրհնեաց
զմեզ. օրհնեաց Տէր զտունն Իսրայէլի.
օրհնեաց Տէր զտունն Ահարոնի։
Օրհնեաց Տէր զերկիւղածս իւր.
զփոքրկունս և զմեծամեծս։
Յաւելցէ ՚ի ձեզ Տէր. ՚ի ձեզ և
յորդիս ձեր։

Օրհնեալ էք դուք 'ի տեառնէ ·
որ արար զերկինս և զերկիր։
Երկինք երկնից տն են · և զեր
կիրս ետ որդւոց մարդկան։
Ո՛չ թէ մեռեալք օրհնեսցեն ըզ
քեզ տէր · և ո՛չ ամենեքեան որք
իջանեն 'ի դժոխս։
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք ըզ
քեզ տր՝ յայսմհետէ մինչև յաւիտն։

* Ալէլուիա։ (Ճժդ)

Սիրեցի՝ զի լուիցէ տր ըզ
ձայն աղօթից իմոց · զի խո
նարհեցոյց զունկն իւր ա
ռիս · և ես յաւուրս իմ
կարդացի առ նա։
Շրջեցան զինեւ երկունք մահու ·
և վիշտք դժոխոց գտին զիս։
Զնեղութիւն և զանձկութիւն գտի՝
և զանուն տն կարդացի ·
Ո՛վ տր՝ փրկեա զանձն իմ · ողորմած
տն՝ մեր՝ ողորմի և պահէ զտղայս տր
Ես խոնարհ եղէ՝ և տր կեցոյց զիս

դարձ

դարձ անձն իմ 'ի հանգիստ քո՝
զի Տէր օգնեաց քեզ։
Փրկեաց զանձն իմ 'ի մահուանէ. զաչս իմ յարտասուաց. և զոտս իմ 'ի գայթակղութենէ. հաճոյ եղէց առաջի Տն յերկրին կենդանեաց։

*Ալէլուիա։ (ՃԺԵ)

Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես
խոնարհ եղէ յոյժ։
Ես ասացի 'ի զարմանալ իմում,
թէ ամ մարդ սուտ է։
Զինչ տաց տրիտուր տեառն՝ ընդ
ամենայնի զոր և ետ ինձ։
Զբաժակ փրկութեան ընկալայց
և զանուն Տն կարդացից։
Զաղօթս իմ տեառն տաց՝ առաջի
ամ ժողովրդեան նորա։
Պատուական է առաջի Տն մահ սբց իւրոց. ո՛ Տր՝ ես ծառայ քո եմ.
ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ։
Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից պատարագ օրհնութեան, և զանուն տեառնդ կարդացից։

Զաղօթս իմ Տեառն տաց՝ առաջի
ամ՟ ժողովրդեան նորա․ ՚ի գաւիթս
տան Տ՟ն և ՚ի մէջ քո Երուսաղէմ։

*Ալէլուիայ․ (ՃԺԶ)

Օրհնեցէ՛ք զՏ՟ր ամ՟ ազինք․ գովե
ցէ՛ք զնա ամ՟ ժողովուրդք։
Զօրացի ողորմութի՟ ն՟ր ի վ՟ր մեր․
և ճշմարտութի՟ Տ՟ն մնասցէ յաւ՟տ՟ն։

*Ալէլուիայ․ (ՃԺԷ)

Խոստովան եղերուք Տ՟ն՝ զի բարի է․
զի յաւիտեան է ողորմութի՟ ն՟ր։
Ասասցէ տունն Իսրայէլի՝ զի յաւ
իտեան է ողորմութիւն նորա։
Ասասցէ տունն Ահարոնի՝ զի յա՟։
Ասասցեն երկիւղածք Տ՟ն՝ զի յա՟։
Ի նեղութե՟ իմում ես առ Տէր կար
դացի․ և լուաւ ինձ յանդորր։
Տէր է իմ օգնական՝ և ես ոչ եր
կեայց․ զի՞ արասցէ ինձ մարդ։
Տէր է իմ օգնական, և ես տեսից
՚ի թշնամիս իմ։
Բարի է յուսալ ՚ի Տէր՝ քան յու
սալ ՚ի մարդիկ․ բարի է յուսալ

՚ի

՚ի տէր՝ քան յուսալ յիշխանս։
Ամենայն ազգք շրջեցան զինեւ. եւ
անուամբ տ̄ն յաղթեցի նց̄։
Շրջելով շրջեցան զինեւ՝ եւ պա
շարեցին զիս իմիասին. եւ անուամբ
տ̄ն վանեցի զն̄ս։
Շուրջ եղեն զինեւ ոպ̄ մեղուք.
վառեցան բորբոքեցան ոպ̄ փուշ
՚ի հուր. եւ անուամբ տ̄ն մերժեցի զն̄ս
Ի մերժելն դրդուեցայ՝ եւ եղէ մերձ
՚ի գլորիլ. եւ տ̄ր ընկալաւ զիս։
Զօրութիւն իմ եւ օգնութի̄ իմ
տ̄ր. եւ եղեւ ինձ ՚ի փրկութի̄.
Ձայն ցնծութեան փրկութեան
՚ի յարկս արդարոց.
Աջ տ̄ն արար զօրութի. աջ տ̄ն բարձր
արար զիս. եւ աջ տ̄ն արար զօրութի̄.
Ո՛չ մեռայց, այլ՝ կեցից եւ պատմե
ցից զգործս տեառն։
Խրատելով խրատեաց զիս տ̄ր, եւ
՚ի մահ ո՛չ մատնեաց.
Բացէ՛ք ինձ զդրունս արդարութե̄.
զի մտից ընդ այն, եւ խոստովան
եղէց տեառն։

 Այս

Այս դուռն տեառն է՝ և արդարք
մտանեն ընդ սա։

Խոստովան եղէց քեզ Տր՝ զի լը
ւար ինձ. և եղեր ինձ ՚ի փրկութի։

Վէմն զոր անարգեցին շինօղքն,
նա եղև գլուխ անկեան։

Ի Տնէ եղև այս. և է սքանչելի
առաջի աչաց մերոց։

Այսօր է զոր արար Տր. եկայք ցնծ
ծասցուք և ուրախ եղիցուք ՚ի սմա։

Ո՜ Տր փրկեա. ո՜ Տր առաջնորդեա.
օրհնեալ որ գալոց ես յանուն Տն.
և օրհնեցաք զքեզ ՚ի տանէ Տն։

Ած Տր երևեցաւ մեզ. արա
րէք տօնս ուրախութե կանխաւ
մինչև յանկիւնս սեղանոյ։

Ած իմ ես դու՝ և խոստովան ե
ղէց քեզ. Ած իմ ես դու՝ և
բարձր արարից զքեզ։

Խոստովան եղէց քեզ Տր՝ զի լուար
ինձ. և եղեր ինձ ՚ի փրկութի։

Խոստովան եղերուք տեառն՝ զի
քաղցր է. զի յաւիտեան է ողոր
մութիւն նր։

Սրա

* Սաղմոս. (ՃԺԸ)

Երանեալ են ամբիծք 'ի ճանապարհի • և որք գնան յօրէնս Տեառն•

Երանի՛ որք քննեն զվկայութիւնս նորա • բոլորով սրտի՛ իւրեանց խնդրեսցեն զնա•

Ո՛չ թէ որք գործեն զանօրէնութի՛ 'ի ճանապարհս նորա գնացին:

Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո՝ 'ի պահել ինձ յոյժ:

Երանի թէ յաջողեալ էին ինձ ճանապարհք իմ 'ի պահել ինձ զարդարութիւնս քո:

Յայնժամ ես ո՛չ ամաչէի 'ի զգուշանալ ինձ 'ի պատուիրանս քո•

Խոստովան եղէց քեզ տ՛ր յուղղութիւն սրտի իմոյ • որպէս ուսայց զիրաւունս արդարութե՛ քո•

Զիրաւունս քո պահեցի • մի՛ թողուր զիս մինչ իսպառ•

Իւ՞ ուղղեսցէ երիտասարդ զճ՛պհս իւր

իւր. այլ 'ի պահել զբանս քո.

Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ. մի՛ մերժեր զիս 'ի պատուիրանաց քոց:

Ի սրտի իմում թաքուցի զբանս քո որպէս զի մի՛ մեղայց քեզ:

Օրհնեալ ես դու Տէր. ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո.

Շրթամբք իմովք պատմեցից զամենայն իրաւունս բերանոյ քո:

Ի ճանապարհս վկայութեանց քոց զուարճացայ որպէս յամի 'ի մեծութեան.

Ի պատուիրանս քո հոգացայ, եւ զգուշացայ 'ի ճանապարհս քո.

Զիրաւունս քո խօսեցայ, եւ ոչ մոռացայ զբանս քո.

Հատո՛ ծառայի քում, զի կեցից եւ պահեցից զբանս քո.

Զարթո՛ զաչս իմ, եւ նայեցայց 'ի սքանչելիս օրինաց քոց:

Պանդուխտ եմ ես յերկրի՝ մի՛ թաքուցաներ յինէն զպատուիրանս քո.

Փափագեաց անձն իմ 'ի ցանկալ ինձ յիրաւունս քո յամ ժամ:

Սաստեցեր ամբարտաւանից · անիծեալ որք խոտորեցան ՚ի պատուիրանաց քոց։

Ի բաց արա յինէն զնախատինս և զարհամարհանս · զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի։

Քանզի նստան իշխանք և չարախօսէին զինէն · այլ ծառայ քո խորհէր յիրաւունս քո։

Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին և խորհուրդք իմ յարդարութիւն քո։

Մերձեցաւ անձն իմ ՚ի հող · Տէր կեցո զիս ըստ բանի քում։

Զճանապարհս իմ պատմեցի քեզ՝ և լուար ինձ · ուսո ինձ զարդարութիւնս քո։

Ի ճանապարհս արդարութեանց քոց իմաստուն արա զիս՝ և քննեցից զսքանչելիս քո։

Տքնեցաւ անձն իմ առ ՚ի ձանձրանալ · հաստատեա զիս ՚ի բանս քո։

Զճանապարհս մեղաց ՚ի բաց արա յինէն, և յօրէնս քո ողորմեա ինձ։

Զճանապարհս ճշմարտութեան

քո ընտրեցի. և զհրամանս քո
ես ոչ մոռացայ։

Մերձեցայ ես ՚ի վկայութիւնս քո.
Տէր՝ մի՛ յամօթ առներ զիս։

Ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց ընթացայ. զի անդորր արարեր սրտի իմոյ

Օրէնսդիր արա զիս Տէր ՚ի ճանապարհս իրաւանց քոց՝ և խնդրեցից զնա յամենայն ժամ։

Իմաստուն արա զիս Տէր՝ և քննեցից զօրէնս քո. և պահեցից զնա բոլորով սրտիւ իմով։

Առաջնորդեա ինձ ՚ի շաւիղս պատուիրանաց քոց Տէր՝ զի զնա հաճեցայ

Խոնարհեցո զսիրտ իմ ՚ի վկայութիւնս քո Տէր՝ և մի՛ յագահութիւն

Դարձո զաչս իմ զի մի՛ տեսից զնանրութիւն. ՚ի ճանապարհս քո կեցո զիս։

Հաստատեա ծառայի քում զբան քո յերկիւղ քո։

Հան յինէն զնախատինս զոր և կարծեցի. զի դատաստանք քո քաղցր են։

Ահա ցանկացայ պատուիրանաց քոց Տէր. յարդարութեան քում կեցո զիս։

 Եկես

Եկեսցէ ի վր իմ ողորմութի քո տր
և փրկութի քո ըստ բանի քում։

Տաց պատասխանի որք նախատեն
զիս բանիւք. զի ես ՚ի բանս քո
յուսացայ։

Մի՛ հեռացուցաներ ՚ի բերանոյ
իմմէ զբան ճշմարտութե մինչև յոյժ
զի յիրաւունս քո յուսացայ։

Պահեցից զօրէնս քո յամ ժամ. յա
ւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից.

Գնայի ես յանդորրու՝ զի զպատ
ուիրանս քո խնդրեցի։

Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի
թագաւորաց և ոչ ամաչէի։

Խորհէի ՚ի պատուիրանս քո՝ զոր
սիրեցի։

Համբարձի զձեռս իմ ՚ի պատուի
րանս քո զոր սիրեցի. և խորհէի
յարդարութե քում։

Յիշեա զբան ծառայի քո՝ որ և
յուսացուցեր զիս։

Այս մխիթարեաց զիս ՚ի խոնարհու
թե իմում. զի բան քո կեցոյց զիս։

Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս
յոյժ

յոյժ · այլ յօրինաց քոյ ես ոչ
խոտորեցայ։
Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտե-
նից Տէր՝ և մխիթարեցայ։
Տրտմութիւն կալաւ զիս 'ի մեղա-
ւորաց · և ոյք թողին զօրէնս քո։
Գովելի էին ինձ իրաւունք քո 'ի
տեղւոջ պանդխտութեան իմոյ։
Յիշեցի 'ի գիշերի զանուն քո Տէր
և պահեցի զօրէնս քո։
Ա՛ս եղև ինձ ճանապարհ 'ի կեանս
զի զարդարութիս քո խնդրեցի։

*Ս. էէլոխայ։

աժին իմ ես դու Տէր · ասացի
պահել ինձ զօրէնս քո։
Աղաչեցի զերեսս քո բոլո-
րով սրտիւ իմով · ողորմեա ինձ
ըստ բանի քում։
Խորհեցայ 'ի ճանապարհս իմ, և
դարձուցի զոտս իմ 'ի վկայու-
թիւնս քո։
Պատրաստեցայ՝ և ոչ խռովեցայ ·

զի պահեցի զպատուիրանս քո։
Տոռունք մեղաց պատեցան զինև․
այլ զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան
լինել առ քեզ՝ վասն իրաւանց և
արդարութեան քո։
Հաղորդ էի ես ամենայն երկիւղա
ծաց քոց․ որոց պահեալ էին ըզ
պատուիրանս քո։
Ողորմութբ տն լի՛ եղև երկիր․
զարդարութիս քո ուսո՛ ինձ։
Քաղցրութիւն արարեր ընդ ծա
ռայի քում տր՝ ըստ բանի քում։
Զքաղցրութիւն զխրատ և զգի
տութբ ուսո՛ ինձ․ զի 'ի պատուի
րանս քո ես հաւատացի։
Մինչև խոնարհեալ էի ես՝ մեղայ
վայսորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ։
Քաղցր ես դու տր․ և քաղցրութբ
քով ուսո՛ ինձ զարդարութիս քո։
Բազմացան յիս անիրաւութիւնք ամ
բարտաւանից․ այլ ես բոլորով սրտի
իմով քննեցի զպատուիրանս քո։
Մածան որպէս կաթն սիրտք նոցա․

այլ ես զօրէնս քո խոկացայ։
Բարի է ինձ զի խոնարհ արարեր զիս. որպէս ուսայց զարդարութիւնս քո։
Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո՝ քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ։
Ձեռք քո արարին և ստեղծին զիս իմաստուն արա զիս՝ և ուսայց ըզպատուիրանս քո։
Երկիւղածք քո տեսցեն զիս եւ ուրախ եղիցին. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։
Ծանեայ տէր՝ զի արդարութիւն են դատաստանք քո. յիրաւի խոնարհ հեցուցեր զիս.
Եղիցի ողորմութիւն քո ՚ի մխիթարել զիս՝ըստ բանի քում ծառայիս քո։
Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո և կեցից. զի օրէնք քո խօսք իմ են։
Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որ ՚ի տարապարտուց անիրաւեցան յիս. այլ ես հոգացայ ՚ի պատուիրանս քո։
Խրատեսցեն զիս երկիւղածք քո. և որք ճանաչեն զվկայութիւնս քո։
Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդա-

րութեան քում զի մի՛ ամաչեցից։
Կարօտացաւ անձն իմ 'ի փրկութեան
քո. զի ես 'ի բանս քո յուսացայ։
Մաշեցին աչք իմ բանի քում .
ասացի երբ մխիթարեսցես զիս։
Եղէ ես որպէս տիկ 'ի պարզի. զի զար-
դարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ։
Քանի՞ ինչ են աւուրք ծառայի
քո . երբ արասցես ինձ իրաւունս
'ի հալածչաց իմոց.
Պատմեցին ինձ անօրէնք զխոր-
հուրդս, այլ ոչ որպէս զօրէնս քո։
Ամենայն պատուիրանք քո ճշմա-
րիտ են . ի նանիր հալածեցին զիս՝
օգնեա՛ ինձ։
Փոքր մի եւս՝ եւ կորուսանէին զիս
յերկրի . այլ ես ոչ թողի զպատ-
ուիրանս քո։
Ըստ ողորմութեան քում կեցո՛
զիս . եւ պահեցից զվկայութիւնս
բերանոյ քոյ .
Յաւիտեան տէր բան քո կայ յեր-
կինս . յազգէ մինչեւ յազգ է ճշ-
մարտութիւն քո.

Հաստատեցեր զերկիր՝ և կայ։
Հրամանի քում մնայ տի՛ւ. զի ամե
նեքեան ծառայք քո են.
Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին,
կանխաւ ևս արդեօք կորուսեալ
էի 'ի խոնարհութեան իմում։
Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդա
րութիս քո՝ զի նոքօք կեցուցեր զիս։
Քո՛ եմ ես և կեցո՛ զիս. զի զար
դարութիս քո խնդրեցի.
Ինձ սպասեցին մեղաւորք 'ի կորու
սանել. զվկայութիւնս քո
ես 'ի միտ առի.
Յա̄մ կատարածի տեսի զվախճան. յոյժ
անդորր էին ինձ պատուիրանք քո։
Ոպ̄ սիրեցի զօրէնս քո. զօր հանա
պազ խօսք իմ էին.
Քան զթշնամիս իմ իմաստուն ա
րարեր զիս 'ի պատուիրանս քո. զի
յաւիտեան իմ էին.
Քան զա̄մ ուսուցիչս իմ իմաստուն
եղէ. զի վկայութիք քո խօսք իմ էին
Քան զծերս իմաստուն եղէ. զի
զպատուիրանս քո քննեցի.

Յա̄մ

Յամ ճանապարհաց չարաց արգելի
զոտս իմ. որպէս զի պահեսցեն զբանս քո.
Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ
զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս.
Որպէս զի քաղցր են 'ի քիմս իմ բանք
քո՝ քան զմեղր բերանոյ իմոյ.
Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ՝ ա-
տեցի զամ ճանապարհս չարաց. զի
դու օրէնսդէտ արարեր զիս.
Ճրագ են բանք քո ոտից իմոց.
և լոյս շաւղաց իմոց.
Երդուայ և հաստատեցի. զի պա
հեսցեն զամենայն իրաւունս արդա
րութեան քո.
Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. տէր՝ կե
ցո զիս ըստ բանի քում.
Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեա
տէր. և զիրաւունս քո ուսո ինձ.
Անձն իմ 'ի ձեռս քո է յամ ժամ.
և զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ.
Եդին ինձ մեղաւորք զորոգայթ. 'ի
պատուիրանաց քոց ես ոչ մոլորեցայ.
Ժառանգեցի զվկայութիս քո յաւի
տեան. զի ցնծութի է սրտի իմոյ.

 Խո

Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ առնել
զարդարութիւնս քո յաւիտեան
վասն հատուցման։
Զանօրէնս ատեցի. եւ զօրէնս
քո սիրեցի.
Օգնական եւ փրկիչ իմ ես դու.
եւ ես ՚ի բանս քո յուսացայ։
Ի բաց եղերուք յինէն չարք. եւ
քննեցից զպատուիրանս ա̅յ իմոյ։
Օգնեա ինձ ըստ բանի քում եւ
կեցո զիս։ եւ մի՛ յամօթ առներ զիս
՚ի յուսոյ իմմէ։
Օգնեա ինձ եւ ապրեցո զիս. եւ
խորհեցայց զիրաւունս քո յամե
նայն ժամ։
Անարգեցեր զա̅մն որք ապստամբ
եղեն յարդարութեանց քոց։ զի անի
րաւութի̅ էին խորհուրդք նո̅ց։
Յանցաւորս համարեցայ զա̅մ մե
ղաւորս երկրի. վասն այսորիկ սի
րեցի զպատուիրանս քո։
Սեւեռեա ընդ երկիւղ քո զմար
մին իմ. զի ՚ի դատաստանաց քոց
երկեայ յոյժ։

 Արա

*Ալէլուիայ.

Արարի իրաւունս եւ արդարութիւն. մի՛ մատներ զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց.

Ընկա՛լ զծառայս քո ի բարի. զի մի՛ ամբարտաւանք զրկեսցեն զիս.

Սպասեցին աչք իմ փրկութեան քում տէր. եւ բանից արդարութեան քո.

Արա՛ ընդ ծառայի քում տէր ըստ ողորմութեան քում. զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ.

Ծառայ քո եմ ես՝ իմաստուն արա զիս. եւ ծանեայց զվկայութիւնս քո.

Ժամ է պաշտել զտէր. խափանեցին զօրէնս քո.

Վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո քան զոսկի եւ զտպազիոն.

Առ ամենայն պատուիրանս քո յաջողեցան ինձ. զի ատեցի ես զճանապարհս չարաց.

Սքանչելի են վկայութիւնք քո. վասն այսորիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ.

Յայտ

Յայտնութն բանից քոց լուսաւորէ
և իմաստուն առնէ զտղայս։
Զբերան իմ բացի և առի ըզ
հոգի · 'ի պատուիրանս քո փափա
գեաց անձն իմ։
Նայեա՛ առ իս և ողորմեա՛ ինձ· ըստ
իրաւունս սիրողաց անուան քոյ։
Զճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ
ըստ բանի քում · և մի՛ տիրեսցեն
ինձ ամ մեղք։
Փրկեա՛ զիս 'ի զրպարտութէ մարդկն·
և պահեցից զպատուիրանս քո։
Երևեցո՛ զերեսս քո 'ի ծառայս քո·
և ուսո՛ ինձ զարդարութիս քո·
Առուակք ջուրց իջին յաչաց իմոց·
զի ո՛չ պահեցին զօրէնս քո։
Արդար ես դու տր · և ուղիղ են
դատաստանք քո։
Պատուիրեցեր զարդարութի վկայու
թեց քոց տր· և ճշմարիտ են յոյժ։
Մաշեաց զիս նախանձ քո · զի մո
ռացան զբանս քո թշնամիք իմ։
Ընտրեալ է բան քո յոյժ· և ծառայ
քո սիրեաց զսա՛։

 Մա

Մանուկ եմ ես և արհամարհեալ․
և զարդարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ:
Արդարութիւն քո՝ արդարութիւն յաւի-
տենից․ և օրէնք քո ճշմարիտ են:
Նեղութիւնք և վիշտք գտին զիս․
և պատուիրանք քո խօսք իմ էին․
Արդարութիւն են վկայութիւնք քո
յաւիտեան․ իմաստուն արա և կեցո՛ զիս:
Կարդացի առ քեզ բոլորով սրտի-
ւ իմով․ լուր ինձ տէր՝ զի զարդա-
րութիւնս քո խնդրեցի․
Աղաղակեցի առ քեզ և փրկեա՛
զիս․ և պահեցից զվկայութիւնս քո:
Կանխեցի տարաժամու՝ աղաղակե-
ցի․ և ես 'ի բանս քո յուսացայ:
Կանխեցին աչք իմ առաւօտու,
'ի խօսել ինձ զբանս քո․
Ձայնի իմում լուր տէր՝ ըստ ողորմութեան
քում․ և յիրաւունս քո կեցո՛ զիս:
Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ
զանօրէնութիւն․ զի յօրինաց քոց
հեռի եղեն:
Մերձ ես դու տէր․ և ամենայն պատուի-
րանք քո ճշմարիտ են:
Իսկ

Իսկզբանէ ծանեայ 'ի վկայութեանց քոց
զի յաւիտեան հաստատեցեր զնս՟։
Տես զխոնարհութիւն իմ և փրկեա
զիս․ զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Դատեա զդատաստանս իմ և փրկեա
զիս․ և ըստ բանի քում կեցո զիս։
Հեռի է 'ի մեղաւորաց փրկութիւն․
զի զիրաւունս քո ոչ պահեցին։
Գթութիւնք քո բազում են տէր․
ըստ իրաւանց քոց կեցո զիս։
Բազում են որք հալածեն և նե
ղեն զիս ․'ի վկայութեանց քոց
ես ոչ խոտորեցայ։
Հայէի յանզգամս և մաշէի ․
զի զպատուիրանս քո ոչ պահեցին։
Տես՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի․
տր՟՝ ողորմութ՟ քով կեցո զիս
Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութիւն է․
յաւիտեան են ա՟մ իրաւունք ար
դարութեան քո։
Իշխանք հալածեցին զիս ինանիր․
և'ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ։
Ցնծացայ ես 'ի բանս քո ․ որպ՟ այն
որ գտանէ աւար բազում։

 Օ մեղս

Զմեղս ատեցի եւ անարգեցի · եւ զօրէնս քո սիրեցի։

Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ վասն իրաւանց եւ արդարութեան քո։

Խաղաղութիւն բազում է այնոցիկ՝ ոյք սիրեն զօրէնս քո · եւ ոչ գոյ՝ ի նոսա գայթագղութիւն ։

Սպասեցի փրկութեան քում Տէր · եւ զպատուիրանս քո սիրեցի։

Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո եւ սիրեաց զնոսա յոյժ ։

Պահեցից զպատուիրանս եւ ըզվկայութիւնս քո · զի ամենայն ճանապարհք իմ առաջի քո են։

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո Տէր · ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս ։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տէր · եւ բանիւ քով փրկեա զիս։

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւնս քո , յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո · զի ամենայն պատուիրանք քո արդարութիւն են։

Եղի

Եղիցի ձեռն քո՛ ի կեցուցանել զիս զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Ցանկացայ փրկութեան քում տէր. և օրէնք քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ. խնդրեա զծառայս քո. զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

* Օրհնութիւն Եսայեայ [illegible] սուրբ մարգարէին.

Օրհնեցէ՛ք զՏէր յօրհնութիւն նոր զի իշխանութիւն նորա 'ի բարձունս փառաւորի։

Եւ անուն նորա փառաւորեալ է 'ի ծագաց մինչև 'ի ծագս երկրի։

Որք իջանէին 'ի ծով նաւուք. կղզիք և ամենայն բնակիչք նոցա ընդ նմա։

Ուրախ եղիցի անապատն՝ և ամենայն բնակիչք իւր. ուրախ եղիցին բանակք և բակք կեդարու. և ուրախ եղիցին բնակիչք վիմին.

Ի

Ի գլխոց լերանց գոչեսցեն · տա-
ցեն զփառս այ · և զքաջութին նր
կղզիք պատմեսցեն։

Տր ած զօրութեց դիմեալ գայ ·
զարթուցանել զպատերազմ, յարու-
ցանել զնախանձ, փող հարկանել և
գոչել ՚ի վերայ թշնամեաց իւրոց
զօրութբ բազմաւ։

Ուրախ եղիցին երկինք ՚ի վերուստ
և ամպք ցօղեսցեն զարդարութի ·
Բղխեսցէ երկիր զողորմութի · և զար-
դարութի առ հասարակ բղխեսցէ։

*Աղօթք Յովնանու Մարգարէին։

Ի նեղութե իմում ես առ տր կար-
դացի · և լուաւ ած յանդնդոց
դժոխոց աղաղակի իմում։

Լուր տր ձայնի իմում, զի ընկե-
ցեր զիս ՚ի խորս ծովու · և շրջանք
գետոց պաշարեցին զիս։

Ամենայն զբօսանք քո և ալիք քո
անցին իվր իմ · և ասացի թէ մերժե-
ցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց։

Արդ

Արդ՝ իցէ՞ թէ յաւելից հայիլ ՚ի տաճար սուրբ քո . զի հեղան զինեւ ջուրք մինչեւ յանձն իմ . եւ անդունդք անհնարինք պաշարեցին զիս:

Ամուտ գլուխ իմ ընդ փապարս լերանց . իջի ես ՚ի խորս երկրի՝ եւ տեսի զնիգս նր՟ զի էին ոց՟ աղխք յաւիտենից . եւ ելցեն յապականութենէ կեանք իմ:

Առ քեզ տէր ած՟ իմ ՚ի նուաղել անձին իմոյ կարդացի . եւ զքեզ տր՟ յիշեցի . եւ մտցեն աղօթք իմ ՚ի տաճար սուրբ քո:

Զի ոյք պահէին զունայնութիւն եւ զսնոտութիւն, յողորմութենէ իւրեանց մերժեցան:

Այլ ես ՚ի ձայն օրհնութեան խոստովանեալ եղէց քեզ . մատուցից պտրգս՟ տն՟ . եւ կատարեցից զուխտ իմ ՚ի փրկութեան:

Փառք հօր եւ որդ՟:

*Մաղթանք:

Ա[illegible] աղօթք մեր ՚ի տաճար սուրբ քո . [illegible] ամենայն քո ՚ի խնդրուածս մեր:

Մարդասէր տր՝ [illegible] արդարահաւատ մեզ:

*Տէ՛ր, զլուր քո լուայ և երկեայ·
Տէր՝ հայեցայ ՚ի գործս քո
և զարհուրեցայ·
Ամբ. Գ. Բ

*Օրհնութի̄ Աստիճանաց.
(ՃԺԹ)

Ի ՆԵՂՈՒԹԵ
իմում ես առ տէր
կարդացի և լուաւ
ինձ. տէր փրկեա զանձն
իմ ՚ի շրթանց նենգաւորաց
և ՚ի լեզուէ չարէ.
Զի՞ տայցի քեզ՝ կամ զի՞նչ յաւ-
ելցի լեզու նենգաւոր.
Որպէս նետք հզօրի՝ զի մխեալ են
կայծակամբք կաղնոյ.
Վայ ինձ՝ զի ընդ երկար եղև պան-

դըխ

դխտութիւն իմ. և բնակեցայ ես
'ի վրանս կեդարու.
Բազում անգամ բնակեցաւ անձն իմ
ընդ այնոսիկ ոյք ատէին զողջոյն.
Ես էի խաղաղարար. յորժամ խօ-
սէի, մարտնչէին ընդ իս.

Օրհնութիւն աստիճանաց. ՃԻ

Համբարձի զաչս իմ 'ի լերինս՝ ուս-
տի եկեսցէ ինձ օգնութիւն.
Օգնութիւն ինձ 'ի տեառնէ եկեսցէ,
որ արար զերկինս և զերկիր.
Մի՛ տար 'ի սասանութիւն զոտն քո.
և մի՛ ննջեսցէ պահապան քո.
Որպ ոչ ննջէ և ոչ 'ի քուն երթայ
պահապանն իսրայէլի.
Տր պահեսցէ զքեզ. և տէր ըն-
կալցի աջոյ ձեռամբն իւրով.
Արեգակն 'ի տուէ քեզ մի՛ մեղի-
ցէ. և մի՛ լուսինն 'ի գիշերի.
Տր պահեսցէ զքեզ յամ չարէ.
պահեսցէ տր զանձն քո.
Տր պահեսցէ զմուտ և զելս քո.
յայսմհետէ մինչև յաւիտեան.

*Օրհնութիւն աստիճանաց։ (ճիա)

Ուրախ եղէ ես ոյք ասէին ցիս՝
՚ի տուն տն երթիցուք մեք․
Հաստատեալ կային ոտք մեր առ դր֊
րունս քո երուսաղէմ․
Եէմ շինեալ ոպս քաղաք․ և բնա
կութիւն իւր շուրջ զնովաւ։
Անդ ելանէին ազգք՝ ազգք տեառն
՚ի վկայութիւն իսրայէլի՝ խոստովան
լինել անուան տեառն։
Անդ արկեալ են աթոռք դատաստանի․
աթոռս արկեալ են ՚ի տան դաւթի․
Հարցէ՛ք զողջոյնս եէմի, և զլի
նութենէ ոյք սիրէք զտր․
Եղիցի խաղաղութի ՚ի զօրութե քում․
և շինութի յաշտարակս յամուրս քո։
Վսն եղբարց և ընկերաց իմոց խօ
սեցայ զխաղաղութիւն․ վսն քո և
վսն տան տն այ մերոյ խնդրեցաք
զբարութի ՚ի քէն․

*Օրհնութիւն աստիճանաց․ (ճիբ)

Առ քեզ տր համբարձի զաչս իմ
որ բնակեալդ ես ՚ի յերկինս։

Որպէս աչք ծառայի ՚ի ձեռն տ̄ն
իւրոյ, և որպէս աչք աղախնոյ ՚ի
ձեռն տիկնոջ իւրոյ.
Նոյնպէս են աչք մեր առ քեզ տ̄ր
ա̄ծ մեր՝ մինչև ողորմեսցիս ՚ի վ̄ր մեր
Ողորմեա՛ մեզ տ̄ր՝ ողորմեա՛ մեզ. զի
բազում լցաք արհամարհանօք.
Առաւե՛լ լցան անձինք մեր
նախատանօք որք նախատէին զմեզ.
և արհամարհանօք ամբարտաւանից.

* Սաղմ. աստիճանաց. (ճիգ)

Եթէ ոչ տ̄ր էր առ մեզ ասասցէ
իէլ, եթէ ոչ տ̄ր էր առ մեզ։
Ընդ յառնել մարդկան ի վ̄ր մեր.
կե̀նդանւոյն կամեցան կլանել զմեզ։
Ի բարկանալ սրտմտութե̄ նոցա ՚ի
վերայ մեր, ապա և ջուրք ուրեմն
ընկղմեցին զմեզ.
Ընդ ռուղխս անցին անձինք մեր.
անցին անձինք մեր ընդ ռուղխս
անդադարս.
Օրհնեա՛լ է տէր՝ որ ոչ ետ զմեզ
յորս ատամանց նոցա։

Ան

Անձինք մեր ապրեցան ոպ՟ ճնճ
ղուկք յորոգայթէ որսողաց·
Որոգայթք նոցա փշրեցան՝ և մեք
ապրեցաք ·
Օգնութիւն է մեզ յանուանէ տն՟ ·
որ արար զերկինս և զերկիր ·

* Նոյն տաղաչափանաց· (Ձիգ)

Ո՛ յուսայ ՚ի տր՟ ոպ՟ լեառն սիոն ·
մի՛ սասանեսցի յաւիտեան
որ բնակեալն է յեր՟մ·
Լերինք շուրջ են զնովաւ · տէր
շուրջ է զժողովրդեամբ իւրով
յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան·
Ո՛չ թողու տր՟ զգաւազան մեղաւո
րաց ՚ի վիճակս արդարոց· և արդարք
մի՛ ձգեսցեն զձեռս իւրեանց
յանօրէնութիւն·
Բարի արա տր՟ բարեաց· և այնո
ցիկ ոյք ուղիղ են սրտիւք·
Իսկ զթիւրեալսն ՚ի յափշտակու
թիւն, տանի զնս՟ տր՟ ընդ այնոսիկ՝
ոյք գործեն զանօրէնութիւն ·
խաղաղութի՟ ՚ի վր՟ իսրայէլի·

Օրհնութիւն երգ աստիճանաց.

(Ճիե)

Ի դարձուցանելն տեառն ըզ գերութիւն սիոնի, և եղաք մեք մխիթարեալք։

Յայնժամ լցան բերանք մեր խըն-դութ̃՝ և լեզուք մեր ցնծութ̃։

Յայնժամ ասասցեն ՚ի հեթանոսս՝ մեծ արար տէր զառնելն իւր ընդ նոսա. մեծ արար տ̃ր զառնելն իւր ընդ մեզ. և մեք եղաք բերկրեալք։

Դարձո՛ տ̃ր զգերութիւնս մեր՝ որպէս զուղխս ՚ի հարաւոյ. որք վարէին արտասուօք, ցնծութ̃ հնձեսցեն.

Երթալով երթային՝ և լային. որք բարձեալ տանէին զսերմանիս իւրեանց։

Գալով եկեսցեն և ցնծասցեն. որոց առեալ բերցեն զորայս իւրեանց։

*Երգ աստիճանաց. (Ճիզ)

Եթէ ոչ տ̃ր շինէ զտունն, ի նա-նիր վաստակին շինողք նր̃.

Եթէ ոչ տ̃ր պահէ զքաղաքն, ընդ դունայն տքնին պահապանք նր̃.

Ունայն է և ձեզ յառնելն կան-խա՛ւ. որդ՝ որք մինչև էք ննջե-ցեալք. ոյք ուտէք զհաց ցաւոց.
Ի ժամանակի ոպ տացէ քուն սիրե-լեաց իւրոց. ժառանգութի տեառն որդիք են. որոյ վարձք իւր են. այն է պտուղ որովայնի իւրոյ.
Ոպ նետք ՚ի ձեռս հզօրի, այնպէս են որդիքն թօթափելոց.
Երանի՛ որ էլից զցանկութի իւր ՚ի նո-ցանէ. մի՛ ամաչեսցեն յորժամ խօսես-ցին թշնամիք նց ընդ նմ առ դրանն.

* Սաղմ. աստիճանաց. (ճիէ)

Երանի ամենեցուն՝ ոյք երկնչին ՚ի տէ. և գնան ՚ի ճանապարհս նր.
Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես երանի է քեզ և բարի եղիցի.
Կին քո ոպ այգի վայելուչ յանկիւնս տան քո. որդիք քո ոպ նորատունկ ձիթենեաց շուրջ զսեղանովքով.
Այսպէս օրհնեսցի ամենայն մարդ որ երկնչի ՚ի տեառնէ. օրհնեսցէ զքեզ տր ՚ի սիոնէ.

Սա՛

Ե՛ւ տեսցես դու զբարութիւն եր̃ղմի
զամ̃ աւուրս կենաց քոց ։
Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց․
զխաղաղութիւն ՚ի վերայ իսրայէլի։

* Երգ աստիճանաց․ (Ճիը)

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ՚ի
մանկութենէ իմմէ ասասցէ իս̃էլ։
Բզ̃մ անգամ մարտեան ը̃դ իս ՚ի ման
կութենէ իմմէ՝ և ինձ ոչ յաղթեցին․
Զ թիկունս իմ հարին մեղաւորք․
ընդ երկար արարին զանօրէնու
թիւնս իւրեանց ․
Տէր արդար է՝ և խորտակէ զուլն
մեղաւորաց․
Ամաչեսցեն և յետս դարձցին ա֊
մենեքեան ոյք ատեն զսիոն․
Եղիցին նոքա ոպ̃ խոտ տանեաց․ որ
մինչչև ՚ի բուռն եկեալ՝ չորասցի․
Ուստի ոչ էլից զբուռն իւր հնձօղն
և ոչ զգիրկս որ զորայն ժողովէր․
Ո՛չ ասացին ամ̃քեան ոյք անցանէին
առ նոքօք՝ թէ օրհնութիւն տ̃ն ը̃ ձեզ․
և օրհնեցաք զձեզ յանուն տ̃ն․
՚Ի խո

*Սաղմ աստիճանաց։ (ՃԻԹ)

Ի խորոց կարդացի առ քեզ Տէր Տէր՝ լուր ձայնի իմում։

Եղիցին ականջք քո ՚ի լսել զձայն աղօթից իմոց։

Եթէ զանօրէնութիւնս իմ քննես Տէր Տէր, իսկ ո՞ կարէ կալ առաջի քո. զի ՚ի քէն է քաւութիւն։

Վասն անուան քո համբերի Տէր. համբերէր անձն իմ բանի քում. յուսացաւ անձն իմ ՚ի Տէր։

Ի պահէ առաւօտու մինչեւ յերեկոյ. ՚ի պահէ առաւօտու յուսասցէ Իսրայէլ ՚ի Տէր։

Ի Տէնէ ողորմութիւն բազում. ՚ի նմանէ է փրկութիւն. եւ նա փրկեաց զԻսրայէլ յամ նեղութեանց նորա։

*Սաղմ աստիճանաց։ ՃԼ

Տէր ո՛չ բարձրացաւ սիրտ իմ. եւ ո՛չ զբօսան աչք իմ։

Ո՛չ գնացի ես ընդ մեծամեծս. եւ ո՛չ ընդ այնոսիկ որք սքանչելիք եղեն քան զիս։

Բայց թէ խոնարհեցայ եւ ոչ մանուկ սարտուցեալ 'ի ստենէ մօր իւրոյ. և դարձնիր անդրէն 'ի նոյն. Ապա թէ հպարտացուցի զորդեօք զանձն իմ, այսպէս եղիցի հատուցումն անձին իմոյ. յուսասցէ իսրայէլ 'ի տէր՝ յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան.

* Օրհնութիւն երգ աստիճանաց.

(ՃԼԱ)

Յիշեա տէր զդաւիթ. և զամ հեզութիւն նորա. Որպէս երդուաւ տն, և ուխտս եդ այ յակոբայ. Թէ ոչ մտից 'ի յարկս տան իմոյ. Թէ ելից յանկողինս մահճաց իմոց. Թէ տաց քուն աչաց իմոց. կամ նինջ արտեւանաց իմոց. կամ հանգիստ երանաց իմոց. մինչեւ գտից զտեղի յարկի տն այ յակոբայ. Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ. և գտաք զնա 'ի դաշտս մայրեաց. Մտցուք 'ի յարկս նր. երկիրպագցուք 'ի

՚ի տեղւոջ ուր կացեալ են ոտք նոցա։

Տէր՝ որ ՚ի հանգիստ քո. դու և տապանակ կտակի սրբութեան քո։

Քահանայք քո զգեցցին զարդարութիւն. և սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն։

Վասն դաւթի սիրելոյ քո՝ մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յօծելոյ քումմէ։

Երդուաւ տէր դաւթի ճշմարտութեամբ և ոչ ստեաց նմա. ՚ի պտղոյ որովայնի նորա նստուցանել յաթոռ նորա։

Թէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս իմ, և զվկայութիւնս իմ զոր ուսուցից նոցա։

Որդիք նոցա նստցին յաւիտեանս յաւիտենից յաթոռ քո։

Հաճեցաւ տէր ընդ սիոն. և ընտրեաց բնակել ՚ի նմա. աստ՝ այս է հանգիստ իմ յաւիտեանս յաւիտենից. ՚ի սմա բնակեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ սա։

Զայրիս սորա օրհնելով օրհնեցից. և զաղքատս սորա լցուցից հացիւ։

Զքահանայս սորա զգեցուցից փրկութիւն. և սուրբք սորա ցնծալով ցնծասցեն։

Անդ ծագեցից եղջիւր ի դաւիթ պատրաստ արարից ճրագ օծելոյ իմոյ։ Թշնամեաց սորա զգեցուցից զամօթ. այլ ի վերայ նորա ծաղկեսցի սրբութիւն իմ։

*Օրհնութիւն չորրորդ։ (ճլբ)

Զի՞ բարի կամ զի՞ վայելուչ. զի բնակեն եղբարք իմիասին։
Որպէս իւղ զի իջանէ ի գլուխ և ի մօրուսն ահարօնի. և ի մօրուացն իջանէ ի գրապանս զգեստու նորա։
Որպէս ցօղ զի ցօղէ ի հերմոնէ ի վերայ լերինն սիօնի։
Զի անդ պատրաստեաց զօրհնութիւն և զկեանս յաւիտենից։

*Օրհնութիւն հնգ չորրորդ։ (ճլգ)

Ահա օրհնեցէք զտէր ծառայք տեառն զտէր. որ կայք ի տուն տեառն ի գաւիթս Աստուծոյ մերոյ։
Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր ի սրբութիւն. և օրհնեցէք զտէր։
Օրհնեսցէ զքեզ տէր ի սիօնէ. որ արար զերկինս և զերկիր։

 Օրհ

* Օրհնութիւն հոգւոյ: (ՃԼԴ)

Օրհնեցէք զանուն տն. օրհնեցէք
ծառայք տն զտր. որ կայք 'ի տուն
տեառն 'ի գաւիթս այ մերոյ:
Օրհնեցէք զտր՝ զի քաղցր է. սաղմոս
ասացէք անուան նր զի քաղցր է:
Զյակոբ ընտրեաց իւր տէր. և
զիսրայէլ ժառանգութիւն իւր:
Ես ծանեայ՝ զի մեծ է տր. և տր
մեծ է քան զամ կուռս:
Զամ զոր ինչ կամեցաւ և արար
տր. յերկինս և յերկրի. 'ի ծով
և յամ խորս:
Հանէ զամպս 'ի ծագաց երկրի.
զփայլատակունս իւր յանձրևս ա-
րար. և հանէ զհողմ 'ի շտեմարա-
նաց իւրոց:
Եհար զամ անդրանիկս եգիպտա-
ցւոց. 'ի մարդոյ մինչև յանասուն:
Առաքեաց զնշանս և զարուեստս
իւր 'ի մէջ քո եգիպտոս. 'ի փարա-
ւոն և յամ զօրս իւր:
Եհար զազգս բազումս. և սպան
զթագաւորս հզօրս:

 Զսե

Զսեհօն Թագաւոր ամուրհացոց՝
զովգ Թագաւոր բասանու , և զա
մենայն Թգ՟աւորութիւնս քանանացւոց։
Ետ զերկիր նց՟ ՚ի ժառանգութ՟.
ժառանգութիւն իսրայէլի ժողո
վրդեան իւրոյ ։
Տէր՝ անուն քո յաւիտեան . տէր՝
յիշատակ քո յազգէ մինչև յազգ։
Դատի՛ տէր զժողովուրդս իւր .
և ՚ի ծառայս իւր մխիթարի։
Կուռք հեթնոսց՟ ոսկի և արծաթ են
ձեռագործ են որդւոց մարդկան։
Բերան գոյ՝ և ոչ խօսին. աչք են՝
և ոչ տեսանեն։
Ականջք են՝ և ոչ լսեն. և ոչ գոյ
շունչ ՚ի բերանս նց՟։
Նման նց՟ եղիցին ոյք արարին զնս՟
ամ՟քն ոյք յուսացեալ են ՚ի նոսա։
Տունն իսրայէլի օրհնեցէք զտէր.
տունն ահարօնի. օրհնեցէք զտր՟։
Տունն ղևեայ օրհնեցէք զտր՟. եր
կիւղածք տն՟ օրհնեցէք զտր՟։
Օրհնեալ տէր ՚ի սիօնէ . որ բնա
կեալն է յերուսաղէմ։
Խոս

* Ալէլուիայ․ (ճլե)

Խոստովան եղերուք տեառն զի բարի է․ զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Խոստովան եղերուք Այն աստուածոց․ զի յաւի՛։

Խոստովան եղերուք Տն տերանց․ զի՛։

Որ արար զքանչելիս մեծամեծս միայն․ զի յաւի՛։

Որ երկինս արար իմաստութեամբ իւրով․ զի յաւի՛։

Հաստատեաց զերկիր ՚ի վերայ ջուրց․ զի յաւիտեան է ող՛։

Որ արար զլուսաւորս մեծամեծս․ զի յաւիտեան է ող՛։

Զարեգակն արար իշխանական տուընջեան․ զի յա՛։

Զլուսին և զաստեղս իշխանական գիշերոյ․ զի յա՛։

Որ հար զերկիրն եգիպտացոց անդրանկօք իւրովք հանդերձ․ զի՛։

Եւ եհան զԻէլ ՚ի միջոյ նր․ զի՛։

Ձեռն բարձր և բազուկ հզօր․ զի՛

 Եհերձ

Որ հերձ զծովն մեծ՝ և բաժանեաց յերկուս մասունս . զի յաւ՛":

Որ անցոյց զիէղ ընդ մէջ նր . զի՛":

Ընկղմեաց զփարաւոն և զզօրս իւր ՚ի ծով կարմիր . զի յաւ՛":

Որ էհան զժողովուրդ իւր յանապատ . զի յաւի՛":

Որ հար զազգս մեծամեծս . զի յա՛":

Որ սպան զթագաւորս հզօրս . զի՛"

Զսեհոն թագաւոր ամորհացւոց զի յաւիտեանէ ող՛":

Զովգ թագաւոր բասանու . զի՛":

Որ ետ զերկիր նոցա ՚ի ժառանգութիւն . զի յաւի՛":

Ժառանգութիւն իսրայէլի ծառայի իւրոյ . զի յաւի՛":

Յիշեաց զմեզ տր ՚ի խոնարհութն մերում . զի յաւի՛":

Որ փրկեաց զմեզ ՚ի ձեռաց թշնամեաց մերոց . զի յաւի՛":

Որ տայ կերակուր ամենայն կենդանեաց . զի յաւի՛":

Խոստովան եղերուք այն երկնաւորի . զի յաւի՛":

Ր..

* Սաղմոս դաւթի. ՚ի ձեռն երեմիայի անոնը
ըան ցերբուցեցաւ: (ՃԼԶ)

Առ գետս բաբիլոնացւոց՝ անդ նըս
տեաք և լացաք. որպէս յիշեցաք
մեք անդ զսիօն:
Ի մէջ ուռեաց նոցա կախեցաք ըզ
կառակարանս մեր:
Ընդ հարցանէին գերիչք մեր ըզ
բանս օրհնութեն. գերեւելուք մեր
ստիպէին զմեզ և ասէին.
Օրհնեցէ՛ք զմեզ յօրհնութէ սիօ
նի. իսկ զիարդ օրհնեսցուք զօրհ
նութիւնս տն յերկիր օտար:
Թէ մոռացայց զքեզ երուսաղէմ,
մոռասցի զիս աջ իմ:
Կցեսցի լեզու իմ ՚ի քիմս իմ թէ
ոչ յիշեցից զքեզ. թէ ո՛չ նախ նը
նաքեսցից զքեզ երուսաղէմ, սկիզբն ու
րախութեան իմոյ:
Յիշեա՛ տր զորդիսն եդօմայ յաւ
ուրն երուսաղէմի:
Որք ասէին՝ քակեցէք քակեցէք.
մինչև ՚ի հիմն հասուցէք:

 Դուստր

Դուստր բաբելացւոց թշուա́ռա-
կան․ երանի որ հատոյց զհատու-
ցումն քո՝ զոր դու մեզ հատուցեր․
Երանի որ կալցէ զմանկունս քո՝
և եհար զքարի։

*Սաղմոս դաւթի։ (ՃԼԷ)

Խոստովան եղէց քեզ տ̅ր բոլորով
սրտիւ́ իմով․ առաջի հրեշտակաց
սաղմոս ասացից քեզ։
Զ ի լուա́ր զբանս բերանոյ իմոյ․
երկիր պագից ՚ի տաճար ս̅բ քո․ և
խոստովան եղէց անուա́ն քում,
վս̅ ողորմութե̅ և ճշմարտութե̅ քո։
Մ՝եծ արարեր յա̅մի զանուն ս̅բ քո
յորում աւ́ուր կարդամ առ քեզ,
վաղվաղակի լո́ւր ինձ․ և բազում
արասցես զօրութիւն յանձն իմ։
Խոստովան եղիցին առ քեզ տ̅ր
թագաւո́րք երկրի․ զի լուա́ն ըզ
բանս բերանոյ քո․ և օրհնեսցեն
զճանապարհս քո։
Մ՝եծ են փառք տ̅ն․ բա́րձր է տ̅ր․
ըզ խոնարհս տեսանէ, և զբար-

րութ̃ն իմոյ ընդ ստորինս երկրի։
Զանգործս իմ տեսին աչք քո. և
'ի գիրս քո ամենեքեան գրեցան։
Ի սրտէ մոլորեցան. և ոչ ոք էր որ
առաջնորդէր նոցա։
Ինձ յոյժ մեծարու եղեն բարե֊
կամք քո Ած̃. և յոյժ զօրացան
իշխանք նոցա։
Թուեցի զնս̃ և քան զաւազ բազմա
ցան. զարթեայ՝ և արդ ընդ քեզ եմ։
Թէ սպանանես զմեղաւորս Ած̃,
արք արեան 'ի բաց եղերուք յինէն։
Ի հակառակութիւն և 'ի նախանձ
առցեն 'ի նանիր զքաղաքս քո։
Զատելիս քո Տր̃ ատեցի. և 'ի վր̃
թշնամեաց քոց մաշեցայ։
Կատարելութիւն կատարեալ ատեցի
զնս̃. և եղեն ինձ թշնամիք։
Փորձեա զիս Աստուած՝ և ծանիր
զսիրտ իմ. քննեա զիս՝ և ծանիր
զշաւիղս իմ. և տես թէ իցեն անօ
րէնութիւնք 'ի ճանապարհս իմ.
և առաջնորդեա ինձ 'ի ճանա֊
պարհս քո յաւիտենից։

* Սաղմոս դաւթի. (ՃԼԹ)

Ապրեցո՛ զիս տր ՚ի մարդոյ չարէ. յառնէ անիրաւէ՛ փրկեա՛ զիս.

Խորհեցան զանօրէնութի ՚ի սիրտս իւրեանց. զօր ամ պատրաստեցան ՚ի պատերազմ:

Սրեցին զլեզուս իւրեանց որպէս զօձի. և թոյնք իժից ՚ի ներքոյ շրթանց նոցա.

Պահեա՛ զիս տր ՚ի ձեռաց մեղաւո րի. և՚ի մարդոյ չարէ փրկեա՛ զիս.

Խորհեցան խափանել զգնացս իմ. Թաքուցին ամբարտաւանք որոգայթ ինձ.

Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց շուրջ զշաւղօք իմովք եդին ինձ գայթակղութիւն:

Ասացի տէր ած իմ ես դու. ունկնդիր տր ձայնի աղօթից իմոց.

Տր տր զօրութի փրկութե իմոյ. հովանի գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի:

Մի՛ մատներ զիս տր ՚ի ցանկութե մեղաւորաց դք խորհեցան վս իմ. մի՛ ընդվայր հարկաներ զիս.

Զի

Զի մի՛ երբէք բարձրասցին. և
խորհուրդք նոցա մի՛ կատարեսցին.
վախճան կատարածի նց՝ վաստակ
շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնս.
Արկցես ի վերայ նց զկայծակունս
հրոյ, և կործանեսցես զնս. ՚ի տա-
ռապանաց մի՛ կարասցեն կեալ.
Այր լեզուանոյ մի՛ յաջողեսցի
՚ի վր̄ երկրի. զայր մեղաւոր՝ չարիք
իւր որսասցեն ՚ի կորուստ.
Ծանեայ՝ զի առնես տ̄ր զդատաստանս
աղքատի, և իրաւունս տնանկի.
Արդարք գոհասցեն զանուանէ
քումմէ. և բնակեսցին ուղիղք
առաջի երեսաց քոց.

* Սաղմոս Դաւթի. Ճ՚Խ

Տ̄ր՝ կարդացի առ քեզ և լո՛ւր ինձ
նայեա՛ ՚ի ձայն աղօթից իմոց ՚ի
կարդալ իմում առ քեզ.
Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ ոպ̄ խունկ
առաջի քո տէր. համբարձումն ձե-
ռաց իմոց պատարագ երեկոյի.
Դիր տ̄ր՝ պահապան բերանոյ իմոյ

և

և դաւան ամուր շրթանց իմոց .
զի մի՛ խոտորեսցի սիրտ իմ բանի-
չարութեան ։

Ի պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ մարդս որք գործեն զանօրէնութի . և ո՛չ եղէց կցորդ ընտրելեաց նց̃ ։

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութբ̃ և յանդիմանն աքասցէ . իւղ մեղաւորի մի՛ օծցէ զգլուխ իմ . այլ աղօթք իմ ՚ի կամս նորա ։

Արգելան մերձ առ վիմին դատաւորք նոցա . լուիցեն բանից իմոց և քաղցրասցին ։

Որպէս թանձրութիւն հողոյ՝ զի սփռեալ է իվր̃ երկրի . ցրուեցին ոսկերք նց̃ մերձ ՚ի դժոխս ։

Առ քեզ տր̃ տր̃ են աչք իմ ՚ի քեզ յուսացայ . տէր՝ մի՛ հաներ ըզ հոգի յինէն ։

Պահեա՛ զիս յորոգայթէ որ թա- քուցան ինձ ՚ի գայթակղութենէ գործողին զանօրէնութի ։

Անկցին ՚ի ցանցս նր̃ մեղաւորք . միայն եմ ես մինչև անցից ։

 Չայ

Իմաստութիւն դաւթի. Աղօթս 'ի ժամանակին զի էր նա յայրի անդ: (Ճխա)

Ձայնիւ իմով ես առ Տր կարդացի.
Ձայնիւ իմով զՏր աղաչեցի:

Սփռեցից առաջի Տն զաղօթս իմ. և
զնեղութիւնս իմ առաջի նր պատմեցից:

Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ՝ դու
Տր ծանեար զշաւիղս իմ. 'ի ճանա
պարհ յոր և գնայի, թաքուցին
ինձ որոգայթ:

Հայէի յաջմէ՝ տեսանէի, և ոչ ոք
ճանաչէր զիս. կորեաւ յինէն փա
խուստ իմ. և ոչ գոյր խնդրող
անձին իմոյ:

Աղաղակեցի առ քեզ Տր և ասացի.
դու ես յոյս և բաժին իմ յերկ
րին կենդանեաց.

Նայեա՛ Տր յաղօթս իմ, զի ես խո
նարհ եղէ յոյժ. ապրեցո՛ զիս 'ի հա
լածչաց իմոց՝ զի հզօրք եղեն քան զիս
Տէր՝ հա՛ն 'ի բանտէ զանձն իմ. գո
հանամ զանուանէ քումմէ.

Ինձ քեզ սպասեն արդարքն մինչև
հատուսցես:

*Սաղմոս դաւթի․ ՚ի ժամանակին զի հալածէր
զնա աբիսողոմ։ (ճխբ)

Տէր լուր աղօթից իմոց․ ուն-
կն դիր խնդրուածոց
իմոց ճշմարտութեամբ քով։
Լուր ինձ արդարութեամբ
քով․ եւ մի՛ մտաներ ՚ի դատաստան
ընդ ծառայի քում․ զի ոչ արդա-
րանայ առաջի քո ա՟մ կենդանի։
Հալածեաց թշնամին զանձն իմ․
խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ․
եւ նստոյց զիս ՚ի խաւարի որ՟պ մե-
ռեալ յաւիտենից։
Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ․ եւ
սիրտ իմ խռովեցաւ յիս։
Յիշեցի զաւուրս զառաջինս․ խոր-
հեցայ յա՟մ գործս քո․ յարարածս
ձեռաց քոց խորհեցայ․ եւ համբար-
ձի առ քեզ զձեռս իմ։
Անձն իմ որ՟պ երկիր ծարաւի է առ
քեզ․ վաղվաղակի լուր ինձ Տ՟ր․ զի
նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ։
Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո

յինէն․ Նմանեցիմ այնոցիկ՝ որք
իջանեն ՚ի գուբ․

Լսելի արա ինձ առաւօտու զողոր
մութիւնս քո․ զի ես ՚ի քեզ տէր
յուսացայ։

Ցոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնա
ցից․ զի առ քեզ տէր համբարձի
զանձն իմ։

Փրկեա զիս ՚ի թշնամեաց իմոց տր․
զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։

Ուսո ինձ առնել զկամս քո, զի
դու ես ած իմ։

Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ՝
ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ։

Վն անուան քո տէր կեցուսցես
զիս․ արդարութեամբ քով հանցես
՚ի նեղութենէ զանձն իմ։

Ողորմութեամբ քով սատակեա ած
զթշնամիս իմ․ և կորո զամ նեղիչս
անձին իմոյ․ զի ես ծառայ քո եմ։

*Սաղմոս դաւթի առ գողիաթն․ (ճխդ)

Օրհնեալ տէր ած իմ որ ուսոյց
զձեռս իմ ՚ի պատերազմ․ և ըզ

մատունս իմ 'ի ճակատամարտ։
Ողորմութիւն իմ և ապաւէն իմ. օգնական իմ և փրկիչ իմ. ապաւէն իմ և ես յուսամ 'ի նա. ո՛ հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև։
Տէր՝ ո՞վ է մարդ՝ զի յայտնեցար դու նմա. կամ որդի մարդոյ՝ թէ համարիս ինչ զնա.
Մարդ նանրոյ նմանեցաւ. և աւուրք նր̃ որ̃պ հովանի անցին։
Տէր՝ խոնարհեցո՛ զերկինս և էջ. մերձեա՛ 'ի լերինս և ծխեսցին։
Փայլեա զփայլատակունս քո և խռովեա՛ զնոսա. առաքեա՛ զնետս քո և զրո՛ւեա՛ զնոսա։
Առաքեա՛ զձեռն քո 'ի բարձանց՝ և փրկեա՛ զիս 'ի ջրոց բազմաց. և 'ի ձեռաց որդւոց օտարաց։
Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան զնանրութի. և աջ նց̃ ա՛ջ է մեղաց
Այ՛՝ յօրհնութիւն նոր օրհնեցից զքեզ. տասնաղեան սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացից քեզ.
Ո՞ տացէ զփրկութի թագաւորաց մե

մերոց • որ փրկերոց իցէ զդաւիթ
ծառայ իւր 'ի սրոյ չարէ •

Փրկեա՛ զիս՝ և ապրեցո՛ զիս 'ի ձե
ռաց որդւոց օտարաց •

Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան
զնանրութի • և աջ նոցա աջ է մեղաց •

Որոց ուստերք իւրեանց որպէս նո
րատունկ հաստատուն են 'ի ման
կութէ իւրեանց • դստերք նոցա զար
դարեալ և պաճուճեալ 'ի նմանու
թիւն տաճարի •

Շտեմարանք նոցա լի՛ են և բղխեն
'ի միմեանս • խաշինք նոցա բազմածինք
են և բազմանան 'ի գնացս իւրեանց •
և անդեայք նոցա պարարտք են •

Ո՛չ գոյ խրամատութի ցանկոյ նոցա •
և ո՛չ աղաղակ 'ի հրապարակս նոցա •

Երանեցին ժողովրդեն՝ որոյ
այս այսպէս է • նա երանի ժողովր
դեան, որոյ տր ած է նոցա •

*Սաղմոս օրհնութեան դաւթի • (ճխդ)

Բարձր առնեմ զքեզ ած իմ եւ
թագաւոր իմ • և օրհնեմ զանուն

քո յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից ։

Զօրհանապազ օրհնեցից զքեզ. և գովեցից զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Մեծ է Տէր և օրհնեալ է յոյժ. և մեծութեան նորա ոչ գոյ չափ։

Ազգ և ազգ գովեսցեն զգործս քո. և զզօրութիւնս քո պատմեսցեն։

Զմեծ վայելչութիւն փառաց սրբութեան քո խօսեսցին. և զսքանչելիս քո պատմեսցեն։

Զզօրութիւն ահի քո ասասցեն. և զմեծութիւնս քո պատմեսցեն.

Զյիշատակ բազում քաղցրութեան քո բղխեսցեն. և արդարութեամբ քով ցնծասցեն։

Գթած ողորմած է Տէր. երկայնամիտ և բազումողորմ։

Քաղցր է Տէր առ ամենեսին. և գթութիւն նորա ի վերայ ամենայն արարածոց իւրոց։

Խոստովան եղիցին առ քեզ Տէր ամենայն գործք քո. և սուրբք քո օրհնեսցեն զքեզ։

Զփառս արքայու՟ե քո ասասցեն.
և զզօրութի՟ս քո պատմեսցեն։
Ճանաչել որդւոց մարդկան զզօ
րութի՟ս քո. և զփառս մեծ վայել
չութ՟ե արքայութեան քո։
Արքայութիւն քո՝ արքայութիւն
ա՟մ յաւիտենից. և տ՟րութիւն քո
յազգէ մինչև յազգ։
Հաւատարիմ է տ՟ր յա՟մ բանս իւր.
և արդար է յա՟մ գործս իւր։
Հաստատէ տ՟ր զա՟մ գայթագղեալս
և կանգնէ զա՟մ գլորեալս։
Աչք ամենեցուն ՚ի քեզ յուսան.
և դու տաս զկերակուր նց՟ ՚ի ժամու
Բանաս զձեռն քո՝ և լցուցանես
զա՟մն քաղցրութ՟բ կամօք քովք։
Արդար է տէր յա՟մ ճանապարհս
իւր. և ս՟բ է յա՟մ գործս իւր։
Մերձ է տէր առ ամենեսեան որք
կարդան առ նա. առ ամենեսեան՝
որք կարդան առ նա ճշմարտութ՟բ։
Զկամս երկիւղածաց իւրոց առ
նէ տ՟ր. աղօթից նոցա լսէ և կե
ցուցանէ զնոսա։

Պահէ տ՟ր զա՟մն ոյք սիրեն զնա.
և զա՟մ մեղաւորս սատակէ տ՟ր։
Օրհնութիւնս տ՟ն խօսեսցի բե
րան իմ. օրհնեսցէ ա՟մ կենդանի
զանուն ս՟բ ն՟ր. յաւիտեան և յաւ
իտեանս յաւիտենից։

* Ալէլուիայ Անգեայ և Զաքարիայ։

ՃԽԵ

Օրհնեա անձն իմ զտէր.
օրհնեցից զտէր ՚ի կեանս
իմ. սաղմոս ասացից ա՟յ
իմոյ մինչև եմ ես։
Մի՛ յուսայք յիշխանս յորդիս մար
դկան. զի ոչ գոյ փրկութի ՚ի ն՟ս։
Ելցէ հոգի ՚ի նոցանէ՝ և դարձցին
անդրէն ՚ի հող. և յայնմ աւուր
կորիցեն ա՟մ խորհուրդք նոցա։
Երանի ազգի՝ որոյ տէր ա՟ծ յակօ
բայ օգնական է նմա. և յոյս նորա
՚ի տէր ա՟ծ է։
Որ արար զերկինս և զերկիր. զՂ
ծով՝ և զա՟մ որ ՚ի նոսա։
Որ պահէ զճշմարտութի՟ յաւիտեան

և

Այս Սաղմոս ինքնագիր Դաւթի է՝ արտա-
քոյ թուոյ. 'ի ժամանակին յոր եղև նա նահատակեալ
ընդդէմ Գողիաթու այլազգւոյն ամբարտաւանի
և տն զօրացն իսրայէլի.

Փոքր էի ես յեղբարս իմ, և
կրտսեր 'ի տան հօր իմոյ. ա-
րածէի զխաշինս հօր իմոյ.
Ձեռք իմ արարին զսաղմո-
սարան. և մատունք իմ կազմեցին
զգործի օրհնութեան.
Իսկ արդ՝ ո՞ պատմեսցէ զայս Տն
իմում. ինքնին Տր ամի լուիցէ զամ.
Նա առաքեաց Տր զհրեշտակ իւր
և համբարձ զիս 'ի հօտէ խաշանց
հօր իմոյ. և էօծ զիս յօծութեան
իւղոյ իւրոյ.
Եղբարք իմ մեծամեծք և գեղե-
ցիկք. և ոչ հաճեցաւ ընդ նոսա Տր.
Ելի ես ընդդէմ այլազգւոյն՝ և
նզովեցի զկուռս նր. հանի զսու-
սերն 'ի նմանէ՝ և հատի զգլուխ
նորին. և բարձի զնախատինս
յորդւոցն իսրայէլի.
Փառք հօր և որ".

Ո՛ւր

* Սաղմոս։

Լուր մեզ տէր՝ լուր մեզ. աստուածային ողորմութեամբ և գթութեամբ քո խնայեա յարարածս քո. Մարդասէր տէր՝ վասն սրբուհւոյ անուան.

* Օրհնութիւն Երից Մանկանցն։

Օրհնեալ ես տէր աստուած հարցն մերոց. օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան։

Յիրաւունս անցուցեր զայս ամենայն ընդ մեզ. արդար ես դու տէր, և ամենայն գործք քո ճշմարիտ են. Ճանապարհք քո ուղիղ են. և ամենայն դատաստանք քո արդար են. Դատաստան արդարութեան ածեր ի վերայ մեր յամենայնի. զոր ինչ ածեր ի վերայ մեր՝ և քաղաքի սրբոյ հարցն մերոց Երուսաղէմի. Արդարութեամբ և իրաւամբ ածեր զայս ամենայն ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց։ Անօրինեցաք՝ յանցեաք ապստամբ լինել ի քէն. մեղաք յամենայնի. և պատուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք։

Զի

Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք՝ որպէս պատուիրեցեր դու մեզ. զի զբարիս գտցուք մեք ՚ի քէն.

Արդ՝ զամենայն զոր արարեր և զոր ինչ ածեր ՚ի վերայ մեր, արդար դատաստանաւ արարեր.

Մատնեցեր զմեզ ՚ի ձեռս թշնամեաց մերոց. անօրինաց՝ խըստաց և ապստամբողաց.

Ի ձեռս թագաւորի՝ անօրինի և չարի քան զամենայն երկիր մատնեցեր զմեզ.

Եւ արդ՝ ոչ գոյ մեզ ժամ բանալ զբերանս մեր. զի ամօթ և նախատինք եղաք ծառայից քոց պաշտօնէից.

Մի՛ մատներ ըզմեզ իսպառ՝ վասն անուան քո. մի՛ ցրեր զուխտ քո. և մի՛ ի բացեայ առներ զողորմութիւնս քո ՚ի մէնջ.

Վասն աբրահամու սիրելւոյ քո. իսահակայ ծառայի քո. և իսրայէլի սրբոյ քո

Խոստացար նոցա և ասացեր. բազմացուցից զզաւակ ձեր որպէս զաստեղս երկնից բազմութեամբ, և որպէս զաւազ առ եզր ծովու.

Եւ

Զի՛ Տէր՝ նուաղեցաք մեք քան
զամենայն ազգս. և եմք տառա
պեալք յամենայն երկրի այսօր
վասն մեղաց մերոց։

Ո՛չ գոյ ՚ի ժամանակիս յայսմիկ իշ
խան. մարգարէ և առաջնորդ.
ո՛չ ողջակէզք պատարագաց. և ո՛չ
խունկք օրհնաց. և ո՛չ տեղի պա
տարագս մատուցանել առաջի քո
և զողորմութիւն գտանել ՚ի քէն։

Այլ անձամբք խոնարհեալ՝ և
հոգւովք տառապանաց՝ ընդու
նելի լիցուք մեք որպէս զողջակէզս
խոյոց և զուարակաց. և որպէս բիւ
րաւորս գառանց պարարտաց.

Այնպէս ընդունելի լիցին պատա
րագք մեր այսօր առաջի քո. զի կա
տարեալ գտցուք զկնի քո. և չէք
ամօթ յուսացելոցս ՚ի քեզ։

Զի՛ Տէր՝ գամք զհետ քո ամենայն
սրտիւք մերովք. երկնչիմք ՚ի քէն՝
և խնդրեմք զերեսս քո. Տէր՝ մի՛
յամօթ առներ զմեզ։

Այլ արա առ մեզ ըստ հեզութեան

 քում

քում, և ըստ բազում ողորմութե
քում. փրկեա զմեզ Տր սքանչե-
լեաց քոց Տր, և փառաւորեսցի
անուն քո յաւիտեան.

Ամօթ լիցին ամենեքեան՝ որք չար
չարեն զծառայս քո. ամաչեսցեն
լիցին բռնութիւք նց. և ամենայն
զօրութիւք նց խորտակեսցին.

Եւ ծանիցեն զի դու ես Տր Ած
միայն՝ որ փառաւորեալդ ես ՚ի
վերայ ամ տիեզերաց.

Օրհնեալ ես դու Տր Ած հարցն
մերոց. գովեալ և առաւել
բարձրացեալ անուն քո յաւիտեան.

Եւ օրհնեալ է անուն սբ փառաց
քոց. գովեալ և առա″.

Օրհնեալ ես ՚ի տաճարի փառաց
սրբութե քո. գովեալ և″.

Օրհնեալ ես ՚ի վերայ աթոռոյ ար
քայութե քո. գովեալ և″.

Օրհնեալ ես որ նայիս ՚ի քերոբէս՝
և հայիս յանդունդս. գով″.

Օրհնեալ ես ՚ի վր հաստատութե
երկնից. գովեալ և″.

Օրհ

Օրհնեցէ՛ք ա̃մ գործք տ̃ն զտ̃ր·
օրհնեցէք և բարձր արարէք
զնա յաւ՛իտեանս։
Օրհնեցէք երկինք զտ̃ր · օրհնե″։
Օրհնեցէք հրեշտակք տ̃ն՝ և ջուրք
որ ՚ի վերոյ երկնից զտ̃ր· օրհ″,
Օրհնեցէք զօրութիւնք տ̃ն՝ ա-
րեգակն և լուսին զտ̃ր· օրհ″։
Օրհնեցէք աստեղք երկնից՝ անձ-
րեւք և ցօղք զտ̃ր· օրհ″։
Օրհնեցէք ամենայն հողմք՝ հուր
և ջեր զտ̃ր· օրհնեցէք և″։
Օրհնեցէք ցուրտ և տօթ՝ ցօղ և
ձիւնաբեր զտ̃ր· օրհնե″։
Օրհնեցէք սառն և պարզ՝ եղեամն
և ձիւն զտ̃ր· օրհնե″։
Օրհնեցէք տիւք և գիշերք՝ լոյս
և խաւ՛ար զտ̃ր · օրհնե″։
Օրհնեցէք ամպք և փայլատա-
կունք՝ և երկիր զտ̃ր· օրհ″։
Օրհնեցէք լերինք՝ բլուրք և ա̃մ
բոյսք երկրի զտ̃ր · օրհ″։
Օրհնեցէք աղբիւրք՝ ծովք՝ գե-
տք զտ̃ր · օրհ″։

Օրհնեցէք կէտք և ա̄մ կայտառք
որ 'ի ջուրս՝ և թռչունք երկնից զ″:
Օրհնեցէք գազանք և անասունք
և որդիք մարդկան զՏ̄ր · օրհ″:
Օրհնեսցէ ի̄էլ զՏ̄ր · օրհնեսցէ և″:
Օրհնեցէք քահանայք զՏ̄ր · օր″:
Օրհնեցէք ծառայք Տ̄ն զՏ̄ր · օր″:
Օրհ″ անձինք և շունչք արդ̄ոց զ″:
Օրհ″ ս̄բք և խոնարհք սրտիւք զ″:
Օրհնեցէք անանիա ազարիա և
միսայէլ զՏ̄ր · օրհնեցէք և բար″:

* Օրհնութի̄ Սրբոյ Ածնին.

Մեծացուսցէ անձն իմ
զՏ̄ր · և ցնծասցէ հոգի
իմ ա̄վ փրկչաւ̂ իմով:
Այց արար 'ի վ̄ր խո
նարհութե̄ աղախնոյ իւրոյ · այսու
հետև երանիցեն ինձ ա̄մ ազգք ·
Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն ·
և ս̄բ է անուն նորա ·
Ողորմութի̄ նորա ազգաց յազգս եր
կիւղածաց իւրոց · և արար զօրութի̄

Ցրուեց զամբարտաւանս ՚ի մտաց
սրտից. և քակեց զհզօրս յաթոռոց.
Զխոնարհս բարձրացոյց. զկարօտս
ելից բարութբ. և զմեծատունս
արձակեաց ունայնս։

Պաշտպանեաց Իսրայէլի ծառայի
իւրոյ՝ յիշելով զողորմութի իւր.
Որպ խօսեցաւ առ հարսն մեր՝ ընդ
աբրահամու և զաւակի նր յաւիտն։

Օրհնութի զաքարիայի՝ հօրն Յովհաննու Մկրտչի. Գլուխ, Ա.

Օրհնեալ տր ած իէլի որ յայց ել. և
արար փրկութի ժողովրդեն իւրոյ.
Յարոյց մեզ զեղջիւր փրկութե
՚ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ.
որպ խօսեցաւ բերանոք սբց՝ որք
յաւիտենից մարգարէքն էին.
Փրկութի ՚ի թշնամեաց մերոց. և
՚ի ձեռաց ամ ատելեաց մերոց՝
Առնել զողորմութի առ հարսն մեր՝
և յիշել զկտակրնս սրբութե իւրոյ՝
Զերդումն զոր երդուաւ աբրահա-
մու հօր մերոյ՝ տալ մեզ առնել եր

 կիւ

իշխանք և ամ դատաւորք երկրի·
Երիտասարդք և կուսանք· ծերք
և տղայք օրհնեցէք զանուն տն։
Բարձրացաւ անուն նր միայն· խոս
տովանութի նմա յերկինս և յերկրի·
Բարձր առնէ տր զեղջիւր ժողո
վրդեան իւրոյ· օրհնութիւն նմա
յամ սրբոց նր· յորդւոցն իէլի
ժողովրդն որ մերձ է առ տր·

*Ալէլուիայ· անգէայ ևզա"· (ՃԽԹ)

Օրհնեցէք զտր յօրհնութի նոր·
օրհնութի նմա յեկեղեցիս սբց·
Ուրախասցի իէլ յարարիչ իւր·
որդիք սիոնի ցնծասցեն ՚ի թագա
ւորն իւրեանց·
Զանուն նորին օրհնելով սաղ
մոսիւք և օրհնութեամբ՝ սաղմոս
երգեսցեն նմա·
Հաճի տր ընդ ժողովուրդ իւր տբ
և բարձր առնէ զհեզս ՚ի փրկութ·
Պարծեսցին սբքն փառօք· և ցըն
ծասցեն ՚ի հանգիստ իւրեանց· և
բարձր արասցեն զած բերանօք
իւրեանց·

Սուր երկսայրի եւ 'ի ձեռս ն՟ց·
առնուլ զհատուցումն 'ի հեթա-
նոսաց 'ի յանդիմանութիւն ամենայն
ժողովրդոց։

'Ի կապել զթագաւորս ն՟ց կապա-
նօք· զզօրավարս ն՟ց ձեռնակապօք
երկաթեօք։

Առնել ն՟ց դատաստան ը՟ս գրոց·
եւ փառք այս են ա՟մ ս՟բց ն՟ր։

* Ալէլուիայ· անգեայ եւ զա″։ ՃԾ

Օրհնեցէք զա՟ծ 'ի սրբութեան ն՟ր·
օրհնեցէք զնա 'ի հաստատութեան
զօրութեան նորա։

Օրհնեցէք զնա 'ի զօրութեան ն՟ր· օրհ-
նեցէք զնա 'ի բազում մեծութեան ն՟ր։
Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն օրհնութեան·
օրհնեցէք զնա սաղմոսիւք եւ օրհնութ՟բ։
Օրհնեցէք զնա ցնծութ՟բ· գո-
վեցէք զնա ուրախութ՟բ։
Օրհնեցէք զնա 'ի բանս քաղցր·
գովեցէք զնա 'ի բարբառ լսելիս։
Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն գոհութեան·
ամենայն հոգիք օրհնեցէք զՏ՟ր։

* Աղօթք Մանասէի Թագաւորին։

Տ ամենակալ՝ Աստուած Աբրահամու՝ Իսահակայ՝ Յակոբայ եւ զաւակի նոցա արդարոց ամենակալ Տէր՝ թող զմեղս իմ։

Որ արարեր զերկինս եւ զերկիր՝ եւ զամենայն զարդ նոցա՝ ամենակալ Տէր։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քոյ՝ փակեցեր զանդունդս՝ կնքեցեր ահաւոր եւ փառաւորեալ անուամբ քով՝ ամենակալ Տէր։

Որ ամենայն ինչ սարսի եւ դողայ յերեսաց ահի զօրութեան քո՝ ամենակալ Տէր։

Անբաւ է մեծ վայելչութիւն փառաց սրբութեան քո՝ սաստիկ է բարկութիւն սպառնալեաց քոց ի վերայ մեղաւորաց՝ անչափ եւ անքննելի են ողորմութիւնք աւետեաց քոց՝ ամենակալ Տէր։

Դու Տէր բարձրեալ գթած ես երկայնամիտ բազումողորմ՝ եւ զղջանաս ի վերայ չարեաց մարդկան՝ ամենակալ Տէր։

Դու Աստուած՝ ոչ եդեր ապաշխարութիւն վասն արդարոցն Աբրահամու Իսահակայ

եւ յակոբայ՝ որք ոչ մեղան քեզ. ամէն:
Այլ եդեր ապաշխարութիւն վասն
իմ մեղաւորիս. զի մեղայ աւելի
քան զաւազ ծովու. եւ բազմացան
անօրէնութիւնք իմ. ամէն:
Չեմ արժանի հայել եւ տեսանել
զբարձրութիւնս երկնից՝ ի բազմու
թենէ անօրէնութեան իմոյ. ամէն:
Կորացեալ եմ ես ի բռնութենէ կա
պանաց երկաթից՝ եւ ոչ գոյ ինձ
հանգիստ. ամէն:
Բարկացուցի զսրտմտութիւն եւ զչար
առաջի քո արարի. կանգնեցի պատ
կեր՝ եւ բազմացուցի զցասումն
անձին իմոյ. ամէն:
Եւ արդ տէր՝ խոնարհեցուցանեմ
զծունկս սրտի իմոյ՝ եւ հայցեմ ի
քաղցրութենէ քումմէ. ամէն:
Մեղայ տէր մեղայ. եւ զանօրէնու
թիւնս իմ ես ինքնին գիտեմ. ամէն:
Աղաչեմ եւ խնդրեմ ի քէն՝ թող
ինձ տէր թող ինձ. եւ մի՛ կորուսաներ
զիս ընդ անօրէնութեան իմոյ. ամէն:
Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ տէր
եւ

և մի՛ յիշեր զչարիսն իմ. և մի՛ պար
տաւորեր զիս ընդ իջեալսն ՚ի ներ
քոյ երկրի չարեօք. ամէ՛:
Ո՛վ ի դու ած՝ ած ապաշխարողա՛ց
ես. և յիս ցոյց զբարերարութիւն քո
որ անարժան եմ. ամենա՛:
Մեղուցեալ զիս ըստ բազում ողոր
մութե քում. և ես օրհնեցից զքեզ
զամ աւուրս կենաց իմոց. ա՛:
Ո՛վ քեզ տէր օրհնեն ամ զօրու
թունք երկնից. և քո՛ են փառք
յաւիտեանս ամէն.
Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ.
Այժմ և միշտ և՛.
Աղաչեմ և խնդրեմ ՚ի քէն տր՝
թո՛ղ ինձ զմեղս իմ.
Բազում ողորմ տր՝ ողորմեա՛ ինձ.
Տ՛ր քաւեա՛ զիս զմեղաւորս ՚ի մե
ղաց և կեցո.
Ո՛վ գթա՛ յիս ՚ի մեղուցեալ ծառայս.
և ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս.
Ամենօրհնեալ սրբուհի և միշտ կոյս
ածածին մարիամ. բարեխօսեա՛
առ տր վասն մեր.

Ամե

Ա՟ մեզ այ՟ բ՟րխօսեցէք առ հայր
՚ի յերկինս վ՟ն մեր մեղաւորացս։
Ք՟ս որդի այ՟ անոխակալ՝ ընկալ
զաղաչանս մեր. զի ՚ի քեզ են ապա֊
ւինեալ անձինք մեր.

Յաղթօղ զօրութեամբ՝ սբ՟ եկեղե֊
ղանապարար և պատուական խաչի քո
տր՟ պահպանեա՛ զմեզ։

Առաքեա՛ տր՟ զհրեշտակն խաղաղու֊
թե՟ քո՝ որ եկեալ պահեսցէ զմեզ
անխռովս ՚ի տըւէ և ՚ի գիշերի։

Ըստ մարդասիրութե՟ քով յիշեա՛ ըզ
մեզ տր՟՝ յիշեա՛ զմեզ. յորժամ գաս
արքայութե՟ քով և ողորմեա՛ մեզ։

---

* Նախադրութի՟ երգարանին՝ յաղագս աղօ֊
թից զոր արարեալ է Տեառն Ներսէսի
Շնորհալւոյն Կլայեցւոյ՝ Հայոց
Կաթողիկոսի .

Աղօթք հասարակաց քրիստոնէից
մեծաց և փոքունց. զոր
պարտին ուսանիլ ամենեքեան՝ և
ուսուցանել զմիմեանս։ Քահա֊
նայք զժողովուրդս. հարք զորդիս.

մարք

մարք զգաստերս. և ընկեր զընկերն
իւր։ Եւ աղօթեսցեն սովա՟ յա՟-
ուրն է անգամ. երկոտասան ծըն-
րադրութբ՟ 'ի ժամուն. այսինքն՝
յառաւօտուն, 'ի ճաշուն, 'ի հասա-
րակ ա՟ուրն, յերեկոյին, և 'ի հան-
գստեան։ Ապա թէ պղերգ ոք լի-
նիցի և ծուլանայ զէ՟ ժամ աղօթս
կատարել, աղօթեսցէ դ՟ անգամ.
կամ գ՟ անգամ. կամ բ՟ անգամ.
կամ մի անգամ յա՟ուրն։

Որ միայն ճանաչի թէ քրիստոնեայ է.
և զինքն ծանիցի թէ՝ արարած եմ
այ՟՝ և երկրպագու նր՟։ Եւ՟ թէ
զա՟մ բանս աղօթից հեղգայ ուսա-
նիլ (որք և սատանայականն երգս ըղ-
բազումս փութով ուսանին) ուսցի
զկէսս նորա. կամ այլ նուագ։

Ո ի թէ տունս երիս ուսանիցին
'ի մանէ՝ և աղօթեսցեն երիս ծըն-
րադրութբ՟ 'ի ժամուն, ընդունելի է
առաջի այ՟։ Ապա թէ ոք 'ի քրիստո-
նէից անփոյթ առնէ զա՟մ յուսա-
նելոյ և աղօթելոյ, յանդիմանեսցի

և

և՛ի մոլար ժողովոյն այլայլեաց.
Որք զաղօթսն զոր ուսոյց նոցա,
՚ի պատերազմունս անգամ ոչ խա
փանեն՝ թո՛ղ թէ ՚ի խաղաղութ̃ն։
Իսկ մեր ժողովուրդք արտաքոյ ա
ղօթից տեղւոյ՝ բնաւ ո՛չ յիշեն զա
նունն այ̃. զի ո՛չ ունին փոյթ ՚ի
կարգս աղօթից ոպ̃ զա̃ծապաշտս.
այլ սիրեն ընդդատարկաբանութ̃ի
քան զաղօթս։ Եւ՛ թէ երբեմն գոն
ոմանք յաղօթել առ քահանայն,
կամ փակեալ բերանով կանգնին՝
կամ զրուցատրութ̃իս առնեն ընդ
միմեանս։ Զի ո՛չ ինքէնք գիտեն
բանս աղօթից, և ո՛չ քահանայից
միտ դնեն սաղմոսց̃ և պաշտմանց.
Վս̃ այսր պատճառի արարաք զա
ղօթս զայս՝ պարզ և յըստակ բա
ռիւ. վս̃ տըխմարաց դիւրահաս
լինելոյ. Արդ սակաւ ըստ բանից
տուեալ իր̃. ըստ ժամուց տըւ̂ ըն
ջեան և գիշերոյ. և ը̃ տառից սբ̃ց
մարգարէիցն. և զօրա՛ւոր ը̃ մասաց
Զ ի զյոլովագոյն պէտս խնդրը

ու̂ս

ուածոց մերոց որ յայս՝ ունի յինքեն
Այլ տրուեալք ժողովրդեան մերում
յուսումն. զի ամենայն անձն քրիստոնէի
ուսցի զսա. և ուր հանդիպեսցին
՝ի ժամ աղօթիցն՝ խօսեսցին սովորաբ
ընդ այլ. Ոչ է յեկեղեցի, թէ ՝ի
տան, թէ յանդի, թէ ՝ի գործ ինչ,
թէ ՝ի ճանապարհի. Այլ որ ուսա
նին զսա և աղօթեսցեն մտադրութեամբ՝
ջերմեռանդ սրտիւ և արտասուօք,
ամենայն խնդրուածք որ գրեալ են
՝ի սմա՝ կատարեսցին ՝ի կենդանու
թեան և յետ մահուն. Իսկ որք ար
համարհեն և ոչ ուսանին և ոչ
աղօթեսցեն, ինքեանք տեսցեն
զվնասս անձանց իւրեանց.
Աեք հատաք ՝ի մէնջ զպատճառն՝
առնելով զաղօթս զայս. զի մի՛ այլ
ևս պատճառեսցեն թէ ոչ գիտեմք
բնաւ աղօթից՝ վասն այնորիկ ոչ կամք
յաղօթս. Բայց՝ ծանիցեն այնպի
սիքն. թէ սատանայ ոչ այնչափ ջա
նայ զայլ բարեգործութիւնս մեր խա
փանել, որչափ զաղօթս. զի գիտէ

որ

որ յաղօթիցն միայն ինքն հալածի
՚ի մէնջ և ա՟ծ բնակի ՚ի մեզ։
Որդ՝ մեք աղաչեսցուք զբարերարն
ա՟ծ՝ բանալ զաչս մտաց ձերոց.
յօժարութե՟ ուսանիլ զսա և աղօ-
թել. և ա՟յ սիրելի լինիլ։
*Սո՛ յաղօթելն զԳրիգորիս Կա-
թողիկոս Հայոց՝ և զեղբայրն նորին
զՆերսէս զաղօթիցս յօրինօղն յի-
շեցէք ՚ի քս՟։ Սո՛ որք ընդ օրինա-
կեք ՚ի գիրս զաղօթս, գրեցէք և
զիւրաստակն բանս զայսոսիկ։ Սո՛
որք գրեն զսա՝ գրեսցին ՚ի դպրութ՟
կենացն յաւիտենից։ Սո՛ որք ու-
սանին և աղօթեսցեն, ողորմութ՟
ընկալցին ՚ի քէ։ և որ ուսուցանի-
ցեն ընկերս, վարձս առցեն ՚ի յա՟յ։
Սո՛ որք գրենն՝ մի՛ առաւել քան
զօրինակս՝ բան կամ գիր խառնես-
ցեն. և մի նո՛ւազ գրեսցեն. զի մի՛ այլ
և այլ լինիցին բանքն. այլ համօր
լիցին ամ՟քեան, ուրեւ գրեսցին.
Սո՛ տխմարքն ՚ի գիրս՝ ուղիղ գրո-
ղացն տացեն գրել։ և քի փառք յա-
ւիտեանս ամէն։

*Աղօթք խոստովանութեան անձին հաւատոյ ցեղոյ ՚ի սրբ. Սրբազան Ներսէսի Հայոց Կաթողիկոսի :

Հաւատով խոստովանիմ եւ երկիրպագանեմ քեզ Հայր եւ Որդի եւ Հոգի. անեղ եւ անմահ բնութիւն. արարիչ հրեշտակաց եւ մարդկան եւ ամենեցունց. ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

Հաւատով խոստովանիմ եւ երկիրպագանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս միասնական Սուրբ Երրորդութիւն եւ մի աստուածութիւն. արարիչ լուսոյ եւ հալածիչ խաւարի. հալածեա՛ ՚ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց եւ անգիտութեան. եւ լուսաւորեա՛ զմիտս իմ ՚ի ժամուս յայսմիկ՝ աղօթել քեզ ՚ի հաճոյս եւ ընդունիլ ՚ի քէն զխնդրուածս իմ. եւ ող:

Հայր երկնաւոր Աստուած ճշմարիտ՝ որ առաքեցեր զորդին քո սիրելի ՚ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին. մեղայ յերկինս եւ առաջի քո. ընկալ զիս որպէս զանառակ որդին. եւ զգեցո ինձ զպատմուճանն զառաջին զոր մերկացայ մեղօք. եւ ողոր՛.

Որդի ա՜յ ա՜ծ ճշմարիտ՝ որ խոնար
հեցար 'ի հայրական ծոցոյ՝ և առեր
մարմին 'ի սրբոյ կուսէն մարիամայ
վասն մերոյ փրկութե՛ն. խաչեցար՝
թաղեցար և յարեար 'ի մեռելոց.
և համբարձար փառօք առ հայր. մե
ղայ յերկինս և առաջի քո. յիշեա՛
զիս ո՜պ զաւազակն յորժամ գաս

արքայութե՜բ քով. և ողոր"։

Հոգի ա՜յ՝ ա՜ծ ճշմարիտ՝ որ իջեր 'ի
յորդանան և 'ի վերնատունն. և
լուսաւորեցեր զիս մկրտութե՜բ ս՜բ
աւազանին. մեղայ յերկինս և ա
ռաջի քո. մաքրեա՛ զիս վերստին
ա՜ծային հրով քով՝ որ՜պ հրեղէն

լեզուօք ս՜բ զառաքելսն. և ող"։

Անեղ բնութի՜՝ մեղայ քեզ մտօք
իմովք՝ հոգւով և մարմնով իմով.
մի՛ յիշեր զմեղս իմ զառաջինս՝ վ՜ս

անուանդ քում ս՜բոյ. և ող"։

Տեսող ա՜մի՝ մեղայ քեզ խորհրդով
բանիւ և գործով. ջնջեա՛ զձեռնա
գիր յանցանաց իմոց՝ և գրեա՛ զա
նուն իմ 'ի դպրութե՜ կենաց. և"։

 Բն

Քննող գաղտնեաց՝ մեղայ քեզ կա
մայ և ակամայ գիտութեամբ և անգիտութեամբ
թողութիւն շնորհեա մեղաւորիս. զի
՚ի ծննդենէ սուրբ աւազանին մինչև
ցայսօր մեղուցեալ եմ առաջի աստուածու
թեան քո. զգայարանօք իմովք՝ և
ամենայն անդամօք մարմնոյս. և ող":

Ամենախնամ տէր՝ դիր պահապան
աչաց իմոց զերկիւղ քո սուրբ՝ ոչ ևս
հայել յարատ. և ականջաց իմոց
ոչ ախորժել լսել զբանս չարութեան.
և բերանոյ իմոյ ոչ խօսիլ զսուտ.
և սրտի իմոյ ոչ խորհել զչարութիւն.
և ձեռաց իմոց ոչ գործել զանի
րաւութիւն. և ոտից իմոց ոչ գնալ
՚ի ճանապարհս անօրէնութեան. այլ ուղղեա
զշարժմունս սոցա լինել միշտ ըստ
պատուիրանաց քոց յամի. և ող":

Հուր կենդանի քրիստոս՝ զհուր սիրոյ
քոյ զոր արկեր յերկիր՝ բորբոքեա
յանձն իմ. զի այրեսցէ զախտ հո
գւոյ իմոյ. և սրբեսցէ զխիղճ մտաց
իմոց. և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ
իմոյ. և վառեսցէ զլոյս գիտութեան քոյ
՚ի սրտի իմում. և ող":

Իմաստութ̃ի հօր յս̃՝ տուր ինձ իմաս
տութիւն զբարիս խորհել և խօսել
և գործել առաջի քո յամ̃ ժամ.
՚ի չար խորհրդոց՝ ՚ի բանից և ՚ի
գործոց փրկեա՛ զիս. և ող".

Կամեցող բարեաց տ̃ր կամարար՝
մի՛ թողուր զիս ՚ի կամս անձին իմոյ
գնալ. այլ առաջնորդեա՛ ինձ լինել
միշտ ըստ կմ̃յ քոց բարեսիրաց. և".

Արքայ երկնաւոր տո՛ւր ինձ զար
քայութիւն քո՝ զոր խոստացար սիրե
լեաց քոց. և զօրացո՛ զսիրտ իմ ա
տել զմեղս՝ և սիրել զքեզ միայն՝
և առնել զկամս քո. և ող".

Խնամօղ արա̃ծոց՝ պահեա՛ նշանա̂ւ
խաչի քոյ զհոգի և զմարմին իմ ՚ի
պատրանաց մեղաց. ՚ի փորձութեանց դի
ւաց. և ՚ի մարդկանց անիրաւաց. և յամ̃
վտանգից՝ հոգւոյ և մարմնոյ. և".

Պահապան ամ̃ք՝ աջ քո հովանի
լիցի ի վ̃ր իմ ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի.
՚ի նստել ՚ի տան, ՚ի գնալ ՚ի ճ̃ն̃հ
՚ի ննջել և ՚ի յառնել՝ զի մի երբէք
սասանեցայց. և ող".

Աստուած իմ, որ բանաս զձեռն քո և լը-
նուս զամ արարածս ողորմութբ
քով. քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ
զու հոգա և պատրաստեա զպէտս
հոգւոյ և մարմնոյ իմոյ յայսմ հետէ
մինչև յաւիտեան. և ող՛՛.
Վարձուցիչ մոլորելոց՝ դարձո՛ զիս
՚ի չար սովորութեանց իմոց ՚ի բարի
սովորութի. և բևեռեա՛ ՚ի հոգի
իմ զսոսկալի օր մահուն, և զեր-
կիւղ գեհենոյն, և զսէր արքայու-
թեն. զի զղջացայց ՚ի մեղաց՝ և գոր-
ծեցից զարդարութի. և ող՛՛.
Աղբիւր անմահութե՝ աղբերացո՛
՚ի սրտէ իմմէ զարտասուս ապաշ-
խարութե որպ պոռնկին. զի լուա-
ցից զմեղս անձին իմոյ՝ յառաջ քան
զելանելն իմ յաշխարհէս. և՛՛.
Պարգևիչ ողորմութե՝ պարգևեա՛
ինձ ուղղափառ հաւատով և բարի
գործով և սբ մարմնոյ և արեան, ըս
հաղորդութեն գալ առ քեզ. և՛՛.
Բարերար տէր՝ հրեշտակի բարւոյ
յանձն արասցես զիս՝ քաղցրութե-

աւ

տանջել զհոգի իմ. և անվրդով անցուցանել ընդ չարութեան ոգւոցն որք են ի ներքոյ երկնից. և՛՛.

Լոյս ճշմարիտ Քրիստոս, արժանաւորեա՛ զհոգի իմ ուրախութեամբ տեսանել զլոյս փառաց քոց ի կոչման աւուրն. և հանգչել յուսով բարեաց յօթեւանս արդարոց մինչև յօր մեծի գալստեան քո. և ող՛՛.

Դատաւոր արդար, յորժամ գաս փառօք Հօր դատել զկենդանիս և զմեռեալս. մի՛ մտաներ ի դատաստան ընդ ծառայի քում. այլ փրկեա՛ զիս յաւիտենական հրոյն. և լսելի՛ արա ինձ զերանաւէտ կոչումն արդարոց յերկնից արքայութիւն. և՛՛:

Ամենողորմ Տէր, ողորմեա՛ ամենայն հաւատացելոց ի քեզ. իմոց և օտարաց. ծանօթից և անծանօթից. կենդանեաց և մեռելոց. շնորհեա՛ և թշնամեացն իմոց և ատելեաց թողութիւն, որք առ իս յանցանացն. և դարձո՛ զնոսա ի չարեացն զոր ունին վասն իմ, զի ողորմութեան քում արժանի եղիցին. և ողոր՛՛: